

Giới thiệu Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai

Thể loại: Truyện Teen, Truyện Tình Cảm

Vương Y Băng là nữ chính của câu truyện, tuy cô không xinh đẹp như thiên thần, ngũ quan cũng rất bình thường nhưng lại là một cô gái vô cùng dễ thương. Tính tình hòa đồng nên rất được mọi người yêu mến.

Trần Thừa Phong anh là đại boss của thế giới đêm và cũng là ông chủ của tập đoàn JK. Anh chưa bao giờ cười, tính tình độc đoán, tự cao, ác độc nhưng đối với cô thì lại là một mảnh ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Kể bậc tình

-một căn nhà giàu nhất An Giang ai nấy cũng thăm ngưỡng mộ nào ngờ đâu,kẻ giàu sang vẫn tham lam vô độ,rũ bỏ người vợ và con gái nhỏ-một cô bé 8 tuổi vừa đi học về thì lại thấy mama mình ngồi khóc-mama,sao mama khóc vậy-cô bé lại gần bên bà

-sao mặt mama có vết bầm vậy?-cô bé nhìn bà

-à,mama chỉ bị té thôi-bà ôm lấy cô bé

-mama có đau lắm không?-cô bé hỏi bà

-không đau,con là liều thuốc giảm đau hiệu quả nên không còn đau nữa-bà xoa đầu cô bé

-cô bé chồm lên hôn lên vết thương của bà và nói bay đi bay đi vết thương kia

-bà siết chặt cô bé vào lòng

-mama đừng buồn nữa,con sẽ là siêu nhân xua tan đi nỗi buồn và bảo vệ mama-cô bé

-ừm,mama sẽ không khóc nữa-bà mỉm cười nhìn cô bé

-con đói bụng-cô bé chu môi ra rất đáng yêu

-thôi chúng ta vào nhà ăn cơm-bà nắm tay cô bé dắt đi

-papa đâu mama-cô bé nhìn xung quanh

-à,papa con lên Sài Gòn làm ăn rồi-bà

-sao không nói cho con biết-cô bé ủ rũ

-thôi 2 ngày nữa là papa về chơi với con-bà xới cơm cho cô bé

-bà cố kìm nén nước mắt nhìn con,nào dám cho con biết là Papa có vợ bé

-2 ngày sau cô bé cố đi học về sớm chờ đợi cha mình chờ về,cô bé hớn hờ vui mừng khi thấy ông

-cô bé chạy lại ôm ông nhưng lại thấy mama mình khóc

-mama sao vậy,sao ại khóc nữa rồi-cô bé nhìn bà

-cô hãy ký giấy ly hôn này đi-ông chìa tờ giấy cùng cây viết ra cho bà

-bà nhìn tờ giấy rồi nhìn con không khỏi đau lòng

-em làm gì có lỗi mà phải bị như vậy-bà nhìn ông

-tôi cần một người phụ nữ thông minh,đĩnh đạt chứ không phải thứ chỉ biết nấu nướng,quê mùa thô kệch lại thiếu học vấn-ông nạt nộ bà

-anh không nhớ là em bỏ học nuôi anh ăn học đại học nên mới như thế sao-bà mắt ngấn nước

-ô hô,ai biểu cô ngu si-ông cười mỉa mai

-mà thôi,tôi cũng cảm ơn cô vì ngày đó đã nuôi tôi ăn học,nhưng tình yêu của tôi đối với cô giờ đây mờ nhạt rồi-ông

-anh...anh-bà nắc lên nghẹn ngào

-anh cũng phải nghĩ cho Y Băng chứ-bà nhìn ông

-xì,tôi chẳng biết nó có phải co tôi không-ông nhìn cô bé

-mama,con sợ-cô bé ôm lấy bà

-anh...-bà nói không nên lời

-lúc trước nuôi tôi ăn học biết đâu cô ngủ với thằng nào kiếm tiền thì sao-ông nhìn bà khinh bỉ

-anh là cầm thú-bà quát lên

-ông vẫn đứng đưng nói

-con ruột hay con hoang tôi cũng không cần,thôi ký giấy và lấy tiền rồi biến đi-ông

-tôi làm rồi,lúc trước tôi ngu si nên mới tin lời hạng người như anh-bà cầm bút ký tên

-haha,tốt lắm,dọn hành lý và phẩn đi-ông cầm tờ giấy cười sáng khoái

-bà lên lầu dọn đồ chỉ còn lại cô bé

-papa con làm...hức...gì sai mà Papa bỏ con-cô bé khóc lên khi nghe những lời ông nói

-ai là papa của mày-ông nhìn nó căm phẫn

-con làm gì...hức...sai sao papa-cô bé run sợ nhìn ông

-mày sai vì mày tồn tại-ông đánh mắt đe dọa nhìn cô bé

-mama.con..híc...sợ-cô bé khóc nhìn ông

-cô bé ôm lấy bà

-anh có cần phải làm con sợ như thế không-bà gào lên giận dữ

-nó cũng chẳng còn là con tôi,cần gì phải quan tâm-ông

-đây tiền của cô-ông đưa cho bà một xấp tiền

-tôi không cần thứ tiền bẩn thỉu này của anh-bà ném tiền vào mặt ông

-bà bước đi,cô bé vùng ra chạy lại ôm ông nhưng lại bị ông hất văng ra

-oa...oa huhu đau quá papa ơi-cô bé nhìn ông tha thiết

-tránh xa tao ra đồ bẩn thỉu-ông phui ổng quần

-cô bé nhìn ông oán thán và thốt lên

-Tôi hận ông,ông không còn là papa của tôi nữa

-đối với một cô bé 8 tuổi thì câu nói này làm cho người khác khá là kinh ngạc

-bà chạy tới đỡ cô bé

-anh là thứ bạc tình bạc nghĩa,lần đầu này tôi đã thấy con người thật của anh.anh là kẻ bạc tình nhất mà tôi từng thấy-bà ôm cô bé đi

-haha cuối cùng thì tao cũng sắp giàu sang-ông cười nhìn 2 mẹ con

-sau đó ông bán căn nhà và làm đám cưới với người phụ nữ giàu sang

-cô bé và mẹ cô bé không còn nơi nào để đi họ hàng không có cô bé và mẹ cô bé tha hương cầu thực khắp nơi.mặt dù vậy bà vẫn làm thuê làm mướn nuôi cô bé học hành

-cho dù có liên tục chuyển phòng,liên tục dời đi nhưng cô bé vẫn học rất giỏi

-mama.hôm nay con được điểm mười nè-cô bé khoe với bà

-ừm,con giỏi lắm-bà xoa đầu cô bé

-mai chúng ta dọn đi nhé con-bà ôm cô bé

-lại chuyển nữa sao mama-cô bé ủ rũ nhìn bà

-nữa năm chúng ta chuyển nhà rồi đó-cô bé nhìn bà

-lần này là lần cuối vì chúng ta đủ tiền lên sài gòn rồi con-bà

-hứa nhé,lần chuyển cuối cùng-cô bé giơ ngón tay út ra

-ừm,ngheo tay-bà

-đóng dấu,hihi-cô bé

-Sài gòn

-mama,ở đây đông người ghê-cô bé nắm tay bà

-ừm-bà

-thôi chúng ta đi tìm nhà trọ-bà dẫn cô bé đi

-ông sống trong nhung lụa giàu sang làm chủ một công ty hùng mạnh Đông Nam Á,còn bà thì phải làm lụng vất vả nuôi con

-đây là nhà trọ giá rẻ-ông chủ nhà trọ

-cô bé nhìn ông ta khá là e dè,vì ông ta có vẻ xấu xa

-cho tôi một phòng nhé-bà

-ừm,lấy trước tiền nhà một tháng 250 ngàn-ông chủ nhà trọ

-đây-bà

(mình hơi bận nên có lẽ ra chap trễ,và còn tác phẩm khác của mình cũng chưa hoàn thành,monh các bạn ủng hộ,chúc các bạn đọc truyện vui vẻ,chơi ít gạch thôi nhé)

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Bi kịch

-ngủ ngon nhé con-bà hôn lên tóc cô bé-mama ngủ ngon-cô bé ôm bà

-cô bé cùng mama cô bé sống ở nhà trọ và tìm được một ngôi trường gần đó,bà cũng tìm được một công ty may

-sáng

6h30

-hôm nay là ngày đầu tiên con đi học ở trường mới nên con nhớ ngoan nhé-bà xoa đầu cô bé

-dạ-cô bé mỉm cười nhìn bà

-hôm nay có lẽ mama về trễ,nên con về nhà phải ăn trưa và ngủ trưa nhé-bà

-một buổi sáng trong xanh,tiếng chim ríu rích trên cây cao,những hàng cây xanh rì,phố xá yên bình,ánh ban mai ấm áp.nhưng luôn có những điều u ám cho dù ngày có tươi đẹp

-chào các em,hôm nay lớp chúng ta có thêm thành viên-cô giáo

-chào các bạn,mình tên là Y Băng-cô bé mỉm cười nhìn các bạn

-oa,dễ thương quá-cả lớp ò lên

-nào,em xuống kia ngồi nhé-cô giáo chỉ tay vào bàn tư

-dạ-cô bé bước đi

-một lớp học rộn ràng,vui vẻ,cô bé có thêm rất nhiều bạn mới ai cũng tốt với cô bé

-bà thì làm việc chăm chỉ nên được rất nhiều người yêu mến

-tan học

-cô bé vui vẻ ra về vẫy tay chào người bạn mới

-bye Yến-cô bé

-ừm,tạm biệt Băng-Yến

-định mệnh lúc nào cũng xảy ra,ta có tin vào điều đó không

-cô bé trở về nhà trọ,nhưng lại gặp ông chủ nhà trọ đang ở đó

-cô bé không thích ông ta chút nào,vì cô bé có cảm giác người đàn ông này rất xấu xa

-con chào chú-cô bé lễ phép cúi chào

-chào bé con dễ thương-ông ta lại gần cô bé

-sao chú đứng đây?-cô bé

-ta đang chờ cháu?-ông ta

-con sao?-cô bé nheo mắt nhìn ông

-ừm,ta có món quà muốn cho cháu-ông ta

-con không thể nhận-cô bé

-không sao,chi là mấy con búp bê vải thôi-ông ta nhìn cô bé

-da,được sao ạ?-cô bé rạng rỡ nhìn ông

-ừm,vào đây-ông kéo cô bé vào nhà mình

-con ngồi đó đi-ông đặt cô bé xuống sofa

-cạch

-sao chú lại chốt cửa?-cô bé hơi run sợ hỏi

-nhưng ông ta không trả lời cứ thế ông ta để cô bé xuống ghế

-ngoan nào bé con-ông ta nắm chặt tay cô bé

-đau tay quá chú ơi-cô bé mắt rưng rưng nhìn ông ta

-nhưng ông ta không trả lời lại bắt đầu cời áo mình

-chủ ơi...hic...hic-cô bé khóc nhìn ông ta

-đối với một cô bé 9 tuổi thì cũng biết đây là chuyện gì

-chú...đừng làm vậy mà-cô bé run sợ nhìn người đàn ông

-ngoan nào-ông ta vuốt ve mặt cô bé

-cứu...cứu-cô bé kêu lên

-um-ôn gta bịch miệng cô bé lại

-rệt

-ông ta xé toan chiếc áo đồng phục cô bé

-a laaaaaaaaaa, chú...-cô bé la lên vì ông ta càng ngy2 càng nắm chặt tay mình

-huhu-cô bé khóc lớn

-cô bé cắn lấy cánh tay ông ta

-á, ranh con-oôngta hét lên và

-bóp

-ông ta giáng cho cô bé một đấm, nhưng nào ngờ lại để xổng cô bé

-cô bé bò xuống và chộp con dao cắm trên quả lê và cứ thế

-phập

-con dao cắm ngay tim ông ta, máu bắn khắp mặt cô bé, đôi tay cầm con dao ướt đẫm máu rút ra khỏi người ông ta

-mùi máu tanh nồng ẩm ẩm vương vãi khắp nền, ông ta nằm vật dưới sàn nhà cô bé lê thân ra ngoài mở cửa

-oa oa

-cô bé khóc lớn mọi người xung quanh nhìn thì thấy máu toàn là máu, ai nấy cũng đều khiếp đảm nhìn cô bé và gọi công an

-5 phút sau

-xác ông ta được khiêng ra, cô bé được dẫn về đồn

-mama cô bé đang làm thì hay tin vội chạy về nhưng lại muốn về nhanh với con bà chọn đường tắt và bị dàn giáo công trình ngã xuống đè trúng, bà được đưa vào bệnh viện

-tôi muốn gặp con tôi-bà nắm tay ông bác sĩ

-cô bé được công an đưa tới nhìn bà

-mama....huhu, mama...sao vậy-cô bé nắm tay bà

-mama...xin l...lỗi con, có...thể mama...không qua khỏi-bà nhìn cô bé khó nhọc nói

-mama, đừng bỏ con mà...hichic-cô bé ôm bà

-con đừng khóc, hãy sống thật tốt và.....mạnh mẽ lên nhé. nước mắt luôn làm.....con người t....a yếu đuối, con phải mạnh mẽ mới có thể sống..... trong thế giới... này, nhớ hãy khóc khi có một bờ vai cho con....dựa vào, và đừng...khóc trước bất kì ai-tay bà buông xui và nhắm mắt

-MAMA, đừng bỏ con ột mình mà-cô bé gào khóc

-con hứa sẽ không khóc nữa...mà, đừng,,,rời,,,b,,,bỏ con mà-cô bé khóc lớn

-ác...mama không thương con nữa-cô bé ôm chặt bà

-cô bé chỉ còn đôi mắt vô hồn nước mắt không còn chảy nữa

-bà được nhà nước chôn cất hộ,cô bé ôm tấm ảnh đứng lặng giữa trời mưa,nhìn ngôi mộ

-nước mắt không rơi,hạt mưa tí tách rơi xuống ướt đầm cả thân hình nhỏ bé,

-tòa án

-cô bé do mém bị cưỡng bức,vì ông ta cưỡng bức trẻ em,do tự vệ nên tòa tuyên án cô bé vô tội(mình không rảnh luật lắm)

-cô bé được đưa vào cô nhi viện nuôi dưỡng,cô bé oán hận nhìn xa xăm oán hận ông trời,oán hận người cha đã rũ bỏ mẹ con cô bé,cô oán hận tất cả

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Làm con trai

-Một nơi xa lạ,lòng cô bé chỉ còn lại một khoảng không, trống trải,cô bé nhìn mọi vật xung quanh với đôi mắt mệt mỏi.hàng cây theo gió đung đưa.những đợt gió lùa,mệt mỏi,thật sự cô bé quá mệt mỏi.Cô bé nằm xuống giường nhắm mắt nhưng không thể nào ngủ được,cô bé nhìn 2 bàn tay mình mà run sợ.-sau một hồi mắt cô bé cũng dần khép lại,nhưng những chuyện kia thì có lẽ đối với một cô bé sau này chắc sẽ không có giấc ngủ nào ngon

-sơ ơ,sao em ấy buồn quá quá-cậu bé khoảng 10 tuổi hỏi

-bạn ấy bị mệt nên mới vậy thôi con-sơ ân cần trả lời

-vậy khi nào em ấy hết mệt con sẽ dẫn em ấy đi chơi-cậu bé

-ai nghe tới cảnh ngộ cô bé đều thấy đau lòng,chi trách số phận

-cậu bé mỉm cười nhìn cô bé ngủ

-cô bé không tài nào ngủ lâu được vì hình ảnh người đàn ông đó,máu khắp nơi đều là máu.

-mồ hôi túa ra,cô bé bước xuống giường

-mama-.cô bé gọi

-một từ thân quen nhưng bây giờ đâu còn người để gọi,cô bé nén nước mắt bước ra ngoài thì trời cũng đã tối

-những đứa trẻ đang quay quàng bên mâm cơm nhìn cô bé

-em tới ăn cơm đi-cậu bé

-cám ơn,nhưng mọi người ăn đi-cô bé bước đi ra ngoài ghé đá ngòi

-cô bé ngồi đó,mặt ngược lên bầu trời đêm đầy sao,vũ trụ bao la ngân hà rộng lớn,ngắm từng vì tinh tú,cô bé biết mama cô bé cũng là một vì tinh tú

-em thích ngắm sao?-cậu bé ngồi kế bên cô bé

-phải-cô bé

-sao rất đẹp đúng không?-cậu bé

-ừm-cô bé

-giọng em dễ thương lắm-cậu bé mỉm cười nhìn

-cô bé bước đi vào trong bỏ lại cậu bé ngồi đó

-một đêm dài đằng đẵng,cô bé thức trắng một đêm

-hôm nay là chủ nhật,anh sẽ dẫn em tới một nơi-cậu bé nắm tay cô bé

-cô bé bất ngờ nhưng cũng đi theo

-trước mắt cô bé là một bãi đất xanh rì,có mùi hương của hoa lá,và đặc biệt là đủ thứ màu sắc của các loài hoa

-em thấy sao?-cậu bé nhìn cô bé

-rất đẹp và dễ chịu-cô bé

-đó,em nói nhiều hơn rồi đó-cậu bé trêu

-à...ờ-cô bé lắp bắp

-đôi khi chúng ta phải mở lòng,gống như cách đồng hoa này vậy-cậu bé

-ừm-cô bé

-lại nữa rồi-cậu bé

-là sao?-cô bé

-hehe,cuối cùng thì cũng nói nhiều hơn một chữ-cậu bé bẹo má cô bé

-anh,đi chết đi-cô bé rượt cậu bé chạy vòng cách đồng hoa

-lêu lêu-cậu bé

-phải nói là sau khi ở đó trở về thì cô bé rất vui và biết nói chuyện nhiều hơn

-lại ra đây ngắm sao,sao?-cậu bé ngồi xuống

-ừm,em muốn ngắm mama-cô bé

-sao rất đẹp,sáng lung linh-cô bé

-anh có thích sao không?-cô bé quay qua cậu bé

-rất thích-cậu bé mỉm cười

-vũ trụ rất rộng lớn,bao la dài ngàn hà rất đẹp,và ánh trăng sáng lung linh-cô bé

-ánh trăng soi đường ta,soi mọi ngõ ngách,soi sáng bóng tối trong ta-cậu bé

-chúng ta hợp nhau ghê-cô bé mỉm cười làm cậu bé đơ vì sự dễ thương

-à,anh tên gì vậy?-cô bé

-một câu hỏi làm người ta muốn té xỉu

-trời,em không biết tên anh sao?-cậu bé

-ừm-cô bé

-cậu bé chỉ biết lắc đầu vì sự hồn nhiên này

-anh tên Gia Minh,Trần Gia Minh-cậu bé

-anh có biết tên em không?-cô bé

-Vương Y Băng-cậu bé

-đúng-cô bé cười

-haha,hìhì-cuộc nói chuyện vui vẻ của 2 đứa trẻ

-những tiếng cười đùa của những đứa trẻ làm vang vọng cô nhi viện,một gia đình ấm áp

-cuối cùng cô bé cũng hòa nhập được với mọi người ở đây

-lại một lần nữa cô bé giật mình khi thấy lại chuyện trước kia,cô bé ôm lấy đầu gối mình,không biết bao giờ cô bé mới có thể xóa bỏ tất cả

-cô bé không muốn lịch sử lập lại nên đã đưa ra quyết định

-sáng hôm sau mọi người đang chuẩn bị đi học thì

-OMG,con sao vậy-sơ hốt hoảng nhìn cô bé

-em bị sao vậy-cậu bé cũng ngạc nhiên

-sơ,con muốn làm con trai-cô bé nhìn sơ kiên quyết

-sao con lại muốn làm con trai?-sơ

-con không muốn bị như lúc trước,sơ cũng biết m2-cô bé

-nhưng...-sơ

-không sau đâu sơ-cô bé

-thôi được rồi-sơ lắc đầu

-kết quả là

cô bé trở thành một đứa con trai,nhìn rất chi là cute và dễ thương làm cả lớp học râm rộ

-chào mấy em,đây là bạn học mới-cô giáo

-chào,mình tên Vương Y-cô bé mỉm cười

-cô bé tạm thời sẽ lấy tên Y vì làm con trai không thể lấy tên Bằng,nhưng cô bé vẫn muốn giữ lại cái họ kia vì cô bé muốn nhớ tới kẻ bạc tình kia

-chính nụ cười đó làm ai cũng mất hình trái tim

-ra chơi

-cô bé chạy lên chỗ cậu bé làm cho cái lớp cậu bé thêm một phen náo động

-trời ơi,dễ thương quá-cả đám con gái nhào lại

-người thì nựng má,người thì ôm rồi người thì tùm lùm

-anh...cứu em-cô bé

-thôi,mấy bạn tha cho em ấy đi-cậu bé

-cô bé được tha và mỉm cười nhìn cậu bé thế là

-trời ơi,có răng khểnh thêm cái đồng tiền-cả đám nhìn không chớp mắt

-kết quả là vấp chân mà chạy

-GTNV:

-Trần Gia Khang(cậu) là con trai của chủ tịch tập đoàn Trần Hạo do lúc nhỏ sơ suất nên để lạc mất

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Chia xa

-cô bé vui vẻ bên cậu bé 2 năm rồi,cậu bé luôn là người che chở cho cô bé,quan tâm cô bé và đã thích cô bé nhưng có lẽ...-anh dậy đi học-cô lay người cậu

-ừm-cậu bước xuống giường

-5"

-chúng ta đi học thôi-cô nắm tay cậu

-sân trường lại náo loạn vì 2 người

-Y Y,mình thích cậu-một cô chìa tấm thư ra

-à..ờ-cô nhận tấm thiệp

-anh Khang,em thích anh lâu rồi-lại thêm một cô bé

-cứ thế là 2 năm nay thư tình chất đầy,2 người ngán ngấm

-Khang giới thiệu em trai Khang cho tụi mình đi-cả đám con gái bu quanh cậu(bây giờ cũng lớn rồi nên gọi là cậu,cô)

-không phải mấy bạn gặp nó hằng ngày sao?-cậu ngược nhìn

-chỉ nhìn được thôi,tụi mình muốn làm bạn gái cơ-ns1

-các bạn thử đi-cậu

-thử gì?-ns2

-ai muốn làm người yêu em ấy phải giải mấy bài toán em ấy đưa ra,nếu giải đúng thì được chấp nhận-cậu cười nhìn mọi người

-dễ ẹc,em ấy mới lớp 5 còn tụi mình lớp 6 sợ gì-cả đám con gái tự tin

-mấy bạn cứ chuẩn bị,lát ra chơi mình sẽ nói-cậu

-ok-cả đám

-tùng tùng

-anh Khang-cô đứng ngoài cửa lớp

-em vào đây-cậu

-cô tiến vào thì thấy cả đám con gái nhìn mình cười tươi

-có chuyện gì vậy anh-cô nhìn mọi người

-à,họ đòi làm bạn gái em đó-cậu nhún vai nói

-thì ra là vậy-cô cười làm mấy nàng ngất ngây

-vậy giờ mọi người lấy giấy bút ra đi-cô quay qua

-cô lên bảng viết ra 4 bài toán

-xong rồi đó mấy chị,nếu ai giải đúng hết thì em sẽ quen người đó-cô nói xong thì kéo cậu xuống canti

-haizz,tội mấy nàng đó-cậu

-ai..iêu uốn àm...quen-cô vừa ăn vừa nói

-em ăn xong rồi nói có được không-cậu chau mày vì không hiểu

-à,ai biểu muốn làm quen-cô lặp lại

-anh thấy em đào hoa lắm-cậu cười béo má cô

-anh cũng đâu có kém-cô cười khinh nhìn cậu

-hồi nào-cậu

-kia-cô chỉ tay

-anh Khanggggg

-tiếng gọi làm hai người sồn gai óc

-anh tự giải quyết đi-cô nói xong cầm cái bánh chạy bay đi

-em là đồ vong on,anh hay giúp em thoát mà giờ em lại bỏ anh-cậu khóc không ra nước mắt

-còn cô thì chạy bay đi nhưng nào ngờ lại gặp thêm mấy nàng

-Y Y kia-ns1

-đâu-ns2

-kia,nghe nói bạn ấy học giỏi mà dễ thương lắm cute nữa-ns3

-nhanh chặn lại-ns4

-kết-cô thẳng gấp vì bị chặn đường

-mấy bạn sao lại đứng ngay hành lang vậy-cô

-cho mình làm quen nha-4 nàng nhìn nó

-à...mình xin lỗi,mình đang bà-cô cười nhưng nụ cười này lại giết mình

-oa,thấy chưa-ns1

-thế là cả đám người nắm tay,người thì tùm lum và cô nhìn thấy cậu nhưng

-anh khang cứu em-cô

-anh đây đang thăm,em tự giải quyết đi ha-cậu cười nhìn cô

-anh nhớ đó,đồ thù dai-cô

-hừ,em bỏ anh trước giờ cho em nếm mùi giống anh-cậu bỏ đi

-kết quả là 2 người như mới ở chiến trường ra,hoặc là bị bom oanh tạc giữ lắm

-nè nhé,quần áo xộc xệch,mặt mày toàn là son môi(t/gmấy người này còn nhỏ mà bôi son chét phẩn-mấy nàngkệ nha lo viết đi.t/gdạ em sợ rồi)

-lê thân xác vào lớp

-nè Khang,em cậu không phải là người-mấy nàng nhìn cậu âm ỉc

-mấy bạn bỏ cuộc đi-cậu

-không bao giờ,tại mình sẽ nhờ anh chị giải-ns1

-cứ việc-cậu

-tan trường

-hừ-cô/cậu

-vì chuyện hồi sáng nên không ai thèm nhìn mặt ai cứ thế đi về cô nhi viện

-chào xơ

-hai đứa này hôm nay bị sao vậy cà-xơ 1

-ai biết gì chúng nó,nhưng chắc lại bị mấy nàng rượt-xơ 2 cười

-kết

-có ai tới kia-xơ 1

-ra xem thử-xơ 3

-chào 2 vị-xơ trưởng

-chào xơ-ông khách

-chúng ta ngồi xuống-xơ trưởng

-ông tới có việc gì không ạ?-xơ trưởng

-xơ ơi có ai đến sao?-cậu

-ừm,nhưng xơ không biết họ tới làm gì,vì họ không phải nhà tài trợ của chúng ta-xơ 1

-chúng tôi muốn nhận lại con trai-ông khách giọng trầm ấm nhẹ nhàng nói

-xin cho hỏi,tôi không hiểu ý ông-xơ trưởng

-tôi muốn nhận con trai-ông khách

-chúng tôi không biết con ông là ai,nhưng ông có thể tự tìm-xơ trưởng

-con tôi tên Trần Gia Khang,lúc nhỏ nó bị lạc,nhưng không tìm được nó,bây giờ thì nghe nói là nó ở đây-ông khách

-phải,nó bị lạc lúc 4 tuổi-bà khách

-tìm Khang vào đây-xơ trưởng

-không cần,con đang ở đây-cậu bước vào đôi mắt khá buồn

-con trai ta-ông khách ôm trầm lấy cậu

-ông là cha tôi sao-cậu

-phải,ta xin lỗi vì đã không thể tìm ra con sớm-ông khách ôm chặt lấy cậu

-còn người kia là mẹ tôi-cậu nhìn bà khách

-con...trai-bà sụt sịt

-cậy nhìn ra cửa thì thấy cô đang đứng đó

-Băng nhi-cậu gọi tên thật của cô,chỉ mình cậu mới gọi tên thật của cô

-cô chạy đi,cô không khóc cứ thế chạy mãi chạy ra cánh đồng hoa của hai đứa

-cậu buông họ ra chạy đi theo cô thì thấy cô ngồi đó ôm đầu gối

-Băng nhi...anh-cậu không biết dùng từ nào để mà nói

-anh Khang-cô ngược nhìn cậu

-anh xin lỗi-cậu ngồi xuống

-anh không có lỗi,ai cũng có gia đình riêng mà,anh hãy đi theo họ-cô bình thản nói

-nhưng...anh không muốn xa em-cậu buồn rầu nói

-không sao,sao này nếu có duyên sẽ gặp lại-cô

-anh về đi,về bên gia đình anh-cô vẫn cuối mặt nói

-anh...anh-cậu không nói nên lời

-thôi chúng ta về-cô đứng dậy bước đi

-cả hai trên đường về không nói với nhau câu nào

-chào mọi người-cô

-chào-cậu

-tội nghiệp,hai đứa vậy mà phải xa nhau-xơ 1

-định mệnh mà-xơ 2

-bà cứ định mệnh hoài-xơ 3

-Khang đi rồi thì không biết Y Y sẽ ra sao-xơ 1

-không biết có như lúc nhỏ không-xơ 2 thở dài

-chúng ta đi thôi-ông khách

-ba-cậu

-phải như thế mới ngoan-ông xoa đầu cậu

-mẹ-cậu quay sang bà

-phải rồi-bà xoa đầu cậu

-đây là danh thiếp của chúng tôi-ông khách chìa cho xơ trường

-Trần Huy-xơ trường

-có gì cứ tìm chúng tôi,chúng tôi sẽ giúp đỡ

- Bỗng nhi-cậu nhìn vào cánh cửa đang đóng

-con thích cậu bé đó sao?-ông nhìn cậu

-ừm,con yêu em ấy-cậu

-sao?-ông

-con là con trai mà,sao lại thích con trai-bà ngạc nhiên nhìn cậu

-anh Khang-cô gọi

-chúc anh hạnh phúc-cô nhìn cậu

-anh sẽ về tìm em,chờ anh nhé-cậu

-em sẽ chờ anh-cô nhìn cậu

-chúng ta đi thôi-ông nắm tay cậu

-chụp

-cậu chạy lại hôn lên má cô

-nhớ nhé,anh thích em-cậu chạy đi bỏ lại cô đang ngỡ ngàng

-cô định thần lại thì cậu đã đi xa mất rồi,cô chạy theo nhưng cô té ngã

-cô lê chân về cô nhi viện,trốn luôn trong phòng 2 ngày

-chào xơ-cô

-ai nấy đều kinh ngạc vì cô đã trở lại như lúc trước

(chấp mới nè mọi người,xe mình bị hư nên không thể đăng được,nhà không có máy tính nên toàn ra nét đăng.xl mọi người nhé.chúc mọi người đọc vui về.hihi)

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Cô nhi viện cháy

-cô bây giờ chỉ còn một mình, không còn cậu bên cạnh, không ai che chở, không ai quan tâm-lớp học

-cô cố gắng học để quên đi cậu, học điên cuồng nhưng cũng không thể quên, cô bước lên lớp cậu tìm bóng hình còn sót lại

-Y Y, đừng buồn nữa mà-ns1

-em không sao-cô

-mấy bài toán của em tụi chị chịu thua-mấy nàng

-không ai giải được sao-cô

-ừm, ngay cả mấy anh chị của tụi chị cũng bó tay-ns2

-haizz-cô thở dài

-thôi em về-cô bước đi

-cô thường thờ đi về nhưng đôi chân không tự kiểm soát được lại đi đến cánh đồng hoa

-aiss, sao lại tới nơi này chứ-cô vò đầu mình

-ủa, ai kia-cô nhìn thấy một bóng hình nhưng nhìn không rõ

-ai lại tới nơi đây chứ, không lẽ là anh Khang-cô tự nói với bản thân mình

-anh...-nhưng chưa nói ra chữ Khang thì đành ngậm miệng vì người kia lại là con gái

-người này bằng tuổi cô hoặc nhỏ hơn một tuổi, mặt quần đùi áo thun búi tóc

-chào bạn-cô gái

-chào-cô lạnh lùng đáp

-bạn cũng biết nơi này sao?-cô gái hỏi

-ừm, -cô vẫn vậy

-ở đây thoải mái lắm-cô gái

-vậy bạn cứ ở đó đi, tui về-cô quay người bước đi

-bạn không ở lại sao?-cô gái hỏi

-tôi không thích có người lạ ở đây-cô

-vậy...-cô gái

-chưa kịp nói xong thì cô bỏ đi để lại cô gái ủ rũ

-tiểu thư chúng ta về thôi-người vệ sĩ

-ừm-cô gái vẫn nhìn theo bóng lưng cô

-từ trước tới nay tôi chưa từng thấy ai dám từ chối người-tài xế

-phải, tôi rất buồn, nhưng tôi phải chinh phục được người con trai này(lắm rồi cô ơi)-cô kiên quyết

- vậy thì tiểu thư cô gắng lên-tài xế

- cô chờ về cô nhi viện nhưng trước mắt là

-khỏi bốc nghi ngút,cô nhi viện đang ngập trong biển lửa

-không thể nào-cô đứng nhìn biển lửa trước mắt

-mọi người ơi-cô gào lên

-cô nhớ tới sợi dây chuyền của Khang tặng vẫn còn trong liền lao vào

-mọi người,lính cứu hỏa ngăn không kịp cô

-dây chuyền-cô

-khụ khụ

-ngộp quá-cô cố gắng tìm phòng mình

-cô cầm chiếc hộp và chạy ra ngoài

-xơ trưởng-cô

-Y Y hãy ôm em ấy thoát ra-xơ trưởng

-còn xơ-cô ôm lấy đứa bé 5 tuổi

-nhanh đi đi,nơi này sắp trụ không nổi nữa rồi.khụ. .khụ-xơ trưởng

-nhưng xơ-cô

-yên tâm,ta sẽ ra được-xơ trưởng đẩy cô đi

-cô bước chạy đi ôm theo đứa nhỏ chạy ra ngoài thì ngôi nhà sập đổ trước mắt

-xơ trưởng-cô gọi

-đừng mà,sao người lừa con-cô khụy gối xuống

-đừng mà,tại sao vậy-cô không còn giọt nước mắt nào để mà khóc

-khụ. .khụ-cô

-cô bước đi nhưng bị một cánh tay rắn chắc giữ lại

-thả ra,buông cháu ra,còn người trong đó mà-cô vùng vẫy

-cậu bé,nơi này không thể cứu được nữa-người lính cứu hỏa

-không,chắc chắn vẫn còn sống-cô vùng mạnh hơn

-KHÔNG THỂ CỨU NỮA,NẾU CON CÓ CHUYỆN THÌ NGƯỜI TRONG ĐÓ SẼ THẤT VỌNG-người lính cứu hỏa quát lên

-nhưng. .nhưng-cô ngắt đi

-ngôi nhà của bao đứa trẻ bây giờ chỉ còn lại đồng tro tàn,mất nhà,ngôi nhà hạnh phúc biến mất rồi

-cô được đưa vào viện vì sốc và ngộp khói

-cô tỉnh giấc thì cũng tối rồi,cô không thể quên cảnh tượng đó,ngọn lửa bao trùm tất cả

-xơ. .trưởng-cô gọi tên

-mọi người ai cũng bình an,chỉ có vài người bị phỏng,còn lũ trẻ thì không bị gì

-bây giờ thì biết đi đâu đây-xơ 1

-tôi cũng không biết-xơ 2

-chúng ta thì không sao,nhưng còn bọn trẻ thì sao đây-xơ 3

-tôi cũng bó tay,bây giờ nếu có ai viện trợ thì tốt biết bao-xơ 1

-à,có rồi-xơ 2

-còn nhớ ông Trần Huy không?-xơ 2

-là ông khách mấy ngày trước sao-xơ 1

-ừm,ông ta sẽ giúp chúng ta-xơ 2

-gọi đi-xơ 3

-sao đó tất cả được nhà nước chuyển tới nơi khác,chờ khi xây xong thì sẽ trở về

không ngờ ông ấy lại tốt đến thế-xơ 1

-ông ấy bỏ ra tất cả tiền xây dựng-xơ 2

-tội Y Y,nó lại ra cánh đồng ngồi rồi-xơ 3

-mỗi lần nó buồn thì đều ra đó-xơ 1

-chào,lại gặp nhau-cô gái hôm nọ

-chào-vẫn như xưa

-cho mình làm quen nhé-cô gái

-tùy-cô

-mình tên Ngọc Như-cô gái

-vậy thôi-cô bước đi để lại Như sượng mặt

-sao bạn không nói tên,mình nói tên mình rồi mà-Như hơi tức nói

-tôi không rảnh-cô bước đi

-sao lúc nào cũng bị cô ta quấy rầy thế-cô tức tởm vì không gian yên tĩnh bị phá

-cứ chờ đó,hoàng tử của em-Như mỉm cười

-3 tháng sau

-cô nhi viện đã được xây xong,ai nấy cũng đều vui mừng,nghe nói là bị chập điện nên mới cháy

-

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thi

-hôm nay Y Y lại ra ngoài đó nữa sao?-xơ 1-ừm,ngày nào mà con bé chẳng ra ngoài đó-xơ 2

-cũng lâu rồi không thấy Khang tới-xơ 2

-lúc trước tui có hỏi ông Trần Huy thì nghe bảo là Khang đi nước ngoài rồi-xơ 3

-cô mỉm cười nhìn lại những kỷ niệm nơi cánh đồng đầy hoa này,cô rất nhớ Khang,người đã giữ lại nụ cười cho cô,người luôn che chở cho cô.cô nhớ mama cô,nhớ xờ trường

-hôm sau

-hôm nay là ngày cô đi thi học sinh giỏi với trường khác

-cô được đưa đi tới trường khác,ngôi trường này khá nổi tiếng về lượng học sinh giỏi,nhưng lại rất là kiêu ngạo và quá quắt như thế này này

-cô vừa bước xuống thì

-đó,thấy chưa,một mùi nghèo bản thủ bốc lên-cậu 1

-ừm,bản thủ vậy mà cũng dám bước vào đây-cậu 2

-nhìn cũng được trai,nhưng sao đẹp bằng tụi mình(tự sướng quá ông ơi)-cậu 3

-lần này tụi mình cho nó đo ván,ngu mà cũng bày đặt-cậu 1

-bla..bla

-cô bước hiên ngang qua chúng làm chúng khá tức tối

thằng này láo,lát cho nó biết tay-cậu 2

-tùng tùng

-tiếng trống vang lên

-trường học hôm nay chỉ có nhóm thi toán văn thôi,mà cô thì thi toán

-phòng 1

-cô bước vào nôi vào vị trí có tên mình,quay qua thì bắt gặp mấy thằng lúc này

-một mà đầu 3 không biết thắng nổi không-gv 1

-kệ đi-gv2

-rồi vòng 1 các em sẽ làm bài kiểm tra trên giấy,gồm năm câu hỏi,thời gian là 90"

-bài thi được phát ra cô không thèm nhìn tới gục mặt ngủ còn tụi kia thì lo làm tấp tói,cười chế giễu cô

-xem kìa,ngu si mà cũng vào-cậu 1

-lo làm đi-cậu 2

-cô ngủ khò khò làm mấy thấy cô khá thất vọng

-thời gian trôi qua nhanh chóng chỉ còn 15"

-em ơi dậy đi-giám khảo

-oáp-cô ngáp một cái

-xem kìa,không cần làm câu cuối cũng đủ thắng nó-cậu 1

-ừm,câu 5 này khó quá-cậu 2

-em làm bài đi-giám khảo

-dạ-cô mỉm cười

-cô viết lia viết lịa còn tụi kia thì cười mỉa mai

-tùng

-hết giờ

-cô viết xong nộp bài làm mọi người khá là nghi hoặc không biết cô có làm đúng hay chỉ viết bậy,trong 15" mà làm sao làm kịp

-rồi,vòng 2

-các em sẽ thi trả lời trắc nghiệm.câu hỏi sẽ hiện lên trên màn hình,các em sẽ bấm chuông giành quyền trả lời.có 15 câu

-cứ thế 5 câu qua,cô không hề bấm chuông,tại kia đất chí nhưng tới câu số 6 thì tại nó cứ trả lời sai và tất nhiên quyền trả lời thuộc về cô

-tại nó đứng hình tới câu số 13 rồi mà tại nó không đáp đúng,tại nó bắt đầu choáng vì cô

-trời-gv

-tới câu cuối nó vẫn là người trả lời và vòng này cô thắng đậm

-các em sẽ thi vòng 3 ngay bây giờ-giám khảo

-vòng 3 sẽ thi thách thức,các em sẽ ra đề cho nhau và giải,cho 1 câu và trường em chỉ có mình em nên 3 em kia sẽ mỗi người một câu cho em,còn em thì có thể cho họ mỗi người 2 câu-giám khảo

-không cần,em muốn 3 người bọn họ giải chung 1 câu-cô kiêu ngạo thách thức

-em chắc chứ,thời gian chỉ có 45" thôi mà-giám khảo khá ngạc nhiên

-tất nhiên,dù gì thì em cũng muốn thử cái danh của trường này-cô cười ma mị

-em...em-giám khảo

-đây là trường được công nhận đẳng hoàng-giám khảo khá tức

-mặt ai nấy đều tức giận nhìn cô

-tùy,nếu câu em ra mà 3 người đó giải không nổi thì em nghĩ cái danh tiếng của trường này nên bỏ đi-cô giọng khiêu khích

-được còn nếu em thua thì em phải xin lỗi người lập ra cái trường này-giám khảo

-ok-cô

-cô nhìn 3 tại nó thảo luận chọn đề khó cho cô,còn cô thì viết xong lâu rồi

-cho mày chết,3 câu này cho mày die luôn-cậu 1

-cô nhìn 3 câu của chúng nó thì mỉm cười khinh bỉ,còn tại kia thì

-trời,thằng này không phải học sinh lớp 5 mà là học sinh cấp 3-cậu 2

-cả đám đó toát mồ hôi nhìn cô,còn cô thì làm xong rất nhanh và ngủ rất ngon

-30",tại kia vẫn viết rồi xóa,nhìn mặt tại kia thì còn hơn bị sốt nặng

-tíng

45"trôi qua nhanh chóng cô tỉnh dậy thì thấy tại kia nhìn cô bằng ánh mắt căm hờn

-lúc này tại kia nộp giấy trắng luôn nên bây giờ mới như vậy

-cuộc thi toán kết thúc nhưng cuộc thi vẫn chưa xong,cô nhìn mấy cái đề bài đó mà nhàm chán

-để ẹc,biết dậy mình đi thi vẫn luôn cho rồi-cô thăm nhủ

-cô nhìn qua thì thấy cái cô gái hôm bữa,nên đứng lại coi cô ta làm bài

-cô nhìn cô gái đó cố nhớ tên nhưng chẳng thể nhớ nổi(đồ mau quên),đang nhìn thì cô gái đó nhìn cô mỉm cười làm cô hơi hoảng nên chuồn luôn

-ra tới cổng thì bị 3 thằng không nào kia chặn đầu

-ê-cậu 1

-muốn gì?-cô lạnh giọng

-mày ngon,dám cho tui tao cái đề như vậy-cậu 2

-ủa,tui mày thông minh lắm mà-cô cười mỉa mai

-mày...mày-cậu 2

-thôi,có gì thì sửa nhanh đi,tôi bận lắm-cô khinh bỉ nhìn tui kia

-mày-cậu 3

-uỳnh nó cho tao-cậu 1

-thế là 3 tháng nhào vô,còn cô mặt dù không biết võ nhưng cũng đỡ được,người 3 thường có câu 3 đập 1 không chột cũng què thế là cô te tua,mắt bị bầm miệng chảy máu,tui kia cũng vậy

-cô lê thân ê ẩm bước đi thì có chiếc xe đỗ trước mặt

-GTNV chút nhé

-Hân Ngọc Như(nhỏ)là một cô gái rất tốt là con của bà Hân Phương người vợ sau của papa nó(là con của bà ấy với chồng trước)

-nhỏ bước xuống xe

-cậu bị sao vậy-nhỏ ôm mặt cô xem

-cô là ai vậy-cô ngây thơ hỏi

-cậu quên mình rồi sao?-cô ủ rũ hỏi

-tôi không quen cô-cô hất tay nhỏ ra

-mình là người ở trong cánh đồng hoa hôm trước nè-nhỏ nắm tay cô

-à,nhớ rồi kẻ phá không gian của tôi-cô mỉm cười khó khăn

-lên xe đi,mình đưa đi bệnh viện-nhỏ kéo tay cô

-xin lỗi,tôi không rảnh tới cái nơi đó-cô buông tay bước đi

-nhỏ buồn bã bước lên xe nhìn cô và xe chạy đi

-kẻ giàu sang chẳng ai tốt cả,cô cười khinh bỉ

-cô quay về cô nhi viện và bị các xơ đề ra lăn trứng gà và chửi rửa tui kia

-hôm sau toàn cái trường danh tiếng đó đều đồn ầm về cuộc thi

-hiệu trưởng khá là tức tối vì cô quá kiêu ngạo,nhưng ông cũng tính toán mọi thứ vì khi ông xem bài làm thì không khỏi kinh ngạc và cô là một thần đồng,không thể dễ thoát

-bảng thông báo

-haha,cô cười tươi vì cô là kẻ chiến thắng,cô mỉa mai nhìn cái trường và nói

-TRƯỜNG DANH TIẾNG CHỈ LÀ CÁI HƯ DANH-cô hét lên làm toàn thể học sinh nhìn cô nhưng mấy nàng thì dầm đuối

-em kia,ai cho em nói bậy-quản sinh

-ủa,em đâu có nói bậy,trường này đã thua em rồi mà-cô cười làm cho tui con gái mê mẩn

-em.em-quản sinh cứng họng

-hiệu trưởng muốn nói chuyện với em-gv

-em cũng muốn gặp đây-cô cười nửa miệng

-cạch

-cô không thèm gõ cửa mà bước vào luôn

-ai mà mất lịch sự vậy-hiệu trưởng

-là em-cô

-quá kiêu ngạo,nhưng rất có khí phách-hiệu trưởng thầm đánh giá

-chào-cô

-em ngồi đi-HT

-em không ngồi đâu-cô

-thầy muốn em vào trường này học,em đồng ý chứ-HT

-trường này,em không cần-cô trả lời dứt khoát

-nếu em vào đây chúng tôi sẽ tài trợ cho em học,và lại ở đây là nơi có thể cho em phát triển-HT

-ở đâu em cũng có thể học và phát triển việc học,bây giờ em muốn học ở trường cũ vì nơi đây chỉ toàn là những kẻ khinh người-cô khinh bỉ nói

-chào thầy-cô bước đi

-ông thầy Hiệu Trưởng khá tức nhưng cứ từ từ vì thế nào ông cũng làm cho cô vào đây

(cho mình vài ý kiến về truyện nhé,mong mọi người ủng hộ,chút mọi người đọc vui vẻ)

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Thuyết phục

-cô là kẻ rất chi là ghét mấy cái loại cậu ấm cô chiêu như cái lũ lúc trước,điển hình là 3 tên lúc trước,đó là lý do cô khước từ lời đề nghị của ông hiệu trưởng trường đó.cô cũng có tham vọng,cũng muốn có môi trường học tập tốt,nhưng không phải là cái nơi khinh người đó.Cô muốn học thật giỏi sau đó mới có thể đánh bại ông ta trả thù cho mẹ cô.

-cô sẽ làm cho mọi người phải kính nể trường cô,cô sẽ đưa nó lên thành ngôi trường có danh tiếng cao hơn cả trường kia

-tại trường nhỏ

-cốc cốc

-giọng nói ông hiệu trưởng vang ra,một chất giọng uy nghiêm của người đứng đầu trường

-mời vào

-con chào chú-nhỏ cuối chào lễ phép

-hiệu trưởng thay đổi gương mặt nghiêm nghị thay vào đó là gương mặt tươi cười nhìn nhỏ

-con ngồi đi-ông chỉ về chiếc sofa và ngồi xuống

-chú tìm con có gì không ạ?-nhỏ mỉm cười nhìn hiệu trưởng

-không có gì,ta chỉ muốn con giúp ta một việc-hiệu trưởng uống một ngụm trà và nói

-dạ,chú cần con giúp gì ạ-nhỏ hơi tò mò vì lời đề nghị của hiệu trưởng

-ta muốn con thuyết phục Vương Y vào trường ta học-hiệu trưởng nhìn nhỏ chờ đợi câu trả lời

-cái con người kiêu ngạo đó ạ-nhỏ lúc đầu thoáng ngạc nhiên nhưng cũng bình tĩnh lại

-ừm-hiệu trưởng

-lúc đó ta thấy con nhìn người ta hình như là hai đứa quen biết nhau-hiệu trưởng

-phải,con biết người đó,nhưng toàn là con mở miệng nói còn cái con người đó chưa nói được vài câu thì bỏ đi-nhỏ nói ừ xùi nhìn ly trà nghi ngút khói

-ta biết nhưng trong trường này chỉ có con nói chuyệnj được với cậu ta-hiệu trưởng lại đề nghị

-con sợ ăn bơ của cậu ta lắm rồi-nhỏ vẫn nhìn ly trà nóng

-con giúp ta đi,ta biết con có tình cảm với cậu ta,nếu cậu ta vào trường ta học thì con có thể wen cậu ta-hiệu trưởng vẻ mặt chờ mong nhìn nhỏ lại thấy cái mặt hồng của nhỏ

-sao chú biết-nhỏ quay mặt đi nơi khác

-ánh mắt con nói lên tất cả,giúp ta nhé-hiệu trưởng mỉm cười nhìn nhỏ

-được,con sẽ giúp nhưng con không chắc cậu ta đồng ý-nhỏ mỉm cười nhìn hiệu trưởng

Còn hiệu trưởng thì vui như hoa vì nhỏ chịu giúp ông,nhỏ nói lời tạm biệt rồi rời đi

(mới bây lớn mà yêu rồi)

-lại sắp hết một ngày

-ánh hoàng hôn buông xuống bây h thì rất thích hợp cho nguoiwfta ngắm hoàng hôn trên biển,cô ngồi dưới gốc cây nhìn ngắm cánh đồng hoa,những kỉ niệm đó cô không bao h quên,cô nhớ Khang,người như là anh trai của cô,cô nhìn sợi dây chuyền thánh giá bằng thủy tinh trong suốt trên cổ.thứ mà cô liều cả mạng để giữ.hôm nay cô ra đây vì không có ai kia ở đây,ngày nào cô cũng tới nhưng có bữa lại phải rời đi vì cô gái đó

-cô ôm quyển sách nhắm hờ đôi mắt,nhưng lại bị ai kai phá đám,cô đang vui lại thấy bực

Liếc nhìn cái kẻ từ xa kia

-chào-nhỏ mỉm cười nhìn cô,phải nói là nhỏ cười rất đẹp nhưng với cô vô nghĩa cô chỉ gật đầu nhẹ và toan bỏ đi thì bị ai kia níu giữa lại

-hoàng hôn đang đẹp sao lại bỏ đi-nhỏ nắm cánh tay cô và nói

-bỏ ra-cô nói nhẹ nhàng nhưng lực sát thương mạnh vô cùng

-mình có chuyện muốn nói với bạn-nhỏ hơi buồn nhìn cô làm cô có chút thương hại

-tôi không rảnh,nếu như cô muốn ngắm thì ngắm một mình đi,tôi không rảnh nói chuyện với cô,và tôi cũng ngắm xong hoàng hôn rồi-cô lời nói vẫn như vậy làm nhỏ ừ xùi

-một chút thôi không được sao-nhỏ bây h giọng nói như muốn khóc rồi làm cô hơi chột dạ quay lại nhìn nhỏ thì hời ôi,khóc thật rồi

-nè,tôi có làm gì cô đâu mà khóc-cô nhiu mày nhìn nhỏ

-thôi,tôi thua,rồi cô có gì thì nói đi-cô nhìn nhỏ và nói

-hihi,nhỏ nghe cô nói ở lại thì cười làm cô tự khinh bỉ mình vì thua trước nước mắt

-cô cùng nhỏ ngồi xuống bãi cỏ êm mượt,nhỏ ngắm nhìn cảnh trước mắt và nói

-hoàng hôn đẹp ha

-có gì nói nhanh đi-cô mất hết kiên nhẫn rồi,cô đang thầm oán hận mình vì lúc này thấy nhỏ khóc vội đồng ý bây h mới thấy ngu

-vào vấn đề chính đi-cô bình tĩnh nói

-đúng là cậu quá thiếu kiên nhẫn-nhỏ phán một câu

-ok,nhỏ thấy cô thực sự nổi giận mới nói.mình muốn cậu vào trường mình học

-tại sao phải vào đó-cô

-ờ thì ở đó bạn có thể học tập tốt hơn-nhỏ

-thứ lỗi tôi không cần-cô trả lời một cách dứt khoát

-tôi sẽ vào trường cấp 2 khác không cần vào trường của cô,tôi biết trường cô rất danh tiếng lại dạy 3 cấp,-cô nhìn nhỏ nói tiếp

-ờ-nhỏ ừ xui,vậy,bạn tính nộp đơn vào trường nào

-trường KQ-cô

-sao,bạn tính vào đó-nhỏ ngạc nhiên nhìn cô

-sao lại không,ở đó tôi sẽ học hết được cấp 3 luôn mà-cô nhìn xa xăm trả lời nhỏ

-nghe nói trường đó rất khác khe-nhỏ

-thôi,bỏ qua chuyện này đi-cô

-2 người rơi vào im lặng không ai nói gì,cho tới khi nhỏ gục đầu vào vai cô

-ô my gót,gì vậy trời-cô đang há hốc vì ai kia,da gà cô đang nổi lên

-1 tiếng

-trời ôi,cứu mạng,ê vai quá-cô nhúc nhích không nổi luôn

-thôi thì tui cho cô toại nguyện-vừa nói xong cô nhích người ra khỏi thì

bịch

-mặt nhỏ hôn đất,còn cô thì đang bước đi

-cô cứ thông thả nằm đó ngủ há-cô quay mặt lại nói với nhỏ trông khi mặt nhỏ đang đen như dít nổi

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

(haizz,có lẽ mình viết truyện rất dở,nhưng mong mọi người ủng hộ,mình rất cảm ơn ý kiến của các bạn vừa qua.Chân thành cảm ơn.cuối đầu)-ngày ngày thời gian cứ trôi qua và trôi qua,cô cứ thể nâng danh tiếng của trường mình lên,bây giờ trường cô rất nổi tiếng.Cô cũng sắp rời xa trường này rồi

-hôm nay là chủ nhật,cô dành một ngày thư thái cho những tháng ngày qua.Hôm nay cô lại đến cánh đồng hoa,nhưng có kẻ lại đến trước

-cậu làm tôi chờ hơi lâu đó-nhỏ quay lại nhìn cô nở một nụ cười tỏa nắng nhưng ai kia đang bức nên nụ cười kia có như không

-sao phải đợi tôi-cô bước lại gần lạnh giọng cất tiếng làm nhỏ hơi buồn vì cô vẫn nói chuyện như thế.Nhỏ nhẹ nhàng nói

-không có gì,chỉ là mình sắp đi xa-nhỏ gượng cười nhìn cô,làm cô thấy giống như mình là tội phạm

-cô đi đâu mà xa-cô giọng nói ấm áp hơn mọi ngày làm nhỏ vui không tả nổi,mỉm cười nhìn cô

-Mỹ,mình sẽ qua đó du học-nhỏ thật sự buồn khi phải xa nơi đây,xa mọi người

-ừm,chúc cô bình an-cô nói như sét đánh ngang tai nhỏ,nhỏ ngồi xuống ôm đầu gối

-sao vậy?-cô nghi hoặc nhìn nhỏ,thầm nghĩ "ừa mình có nói gì đâu,chỉ chúc thôi mà",cô ngồi xuống kể bên

-bộ tôi nói gì sai sao?-cô lay người nhỏ nhưng không đáp lại

-hức hức-nhỏ ngước mặt lên nhìn cô,nước mắt tèm lem nhìn cô ai oán

-không có gì,thời tôi về-nhỏ đứng phắt dậy và chạy một mạch về làm cô ngỡ ngác

-trời,không hiểu gì hết,thời kệ-cô nhìn về phía trước sao đó nhắm mắt lại hưởng thụ hương hoa theo gió bay khắp nơi,chỉ có nơi đây là làm cho cô cảm thấy nhẹ nhàng,chỉ có nơi đây cô mới không gặp ác mộng

-cô ngủ được 2 tiếng thì ra về,nơi mà cô gắn bó và cũng là gia đình của cô

-hôm nay là ngày cô hoàn thành tiểu học,cô chuẩn bị vào trường mới,ai nấy đều ôm lấy nhau,cô thì choáng vì mấy bạn nữ lớp dưới mình bao vây lấy

-cô tạm biệt mọi người và ra về

-cô cũng buồn lắm chứ,nhìn các thầy cô khóc vẫy tay với cô,cô lấy lại tinh thần bước đi tiếp.cô còn cả một đoạn đường đầy gian nan

-cô được tuyển vào trường KQ vì điểm thi tuyệt đối của mình và một mùa hè đang chờ đón cô

.....

-ôi nóng quá,đúng là hè mà-cô vừa cầm quạt quạt liên hồi vì hè mà còn cúp điện nên bây giờ tâm trạng cô cực kì tệ

-anh Y Y quạt cho em với-Bảo nhi nhìn cô,cái bản mặt này sao này không biết có bao nhiêu người say nắng

-em lớn rồi,6 tuổi chứ ít gì tự quạt đi-cô quạt ngày một nhanh hơn vì càng nóng mà

-người ta nói "kính trên nhường dưới"mà-cô bé cất giọng thánh thót lên chống nạnh nhìn cô

-nhưng em đâu có "kính"anh-cô bắt đầu trêu ghẹo cô bé,nhưng Nhi cũng không vừa

-người ta nói con trai phải nhường nhịn con gái mà-Nhi đáp lại và cái mặt rất chi là đáng yêu nha,cô vẫn chưa muốn thua mà

-vậy giờ chơi tù xì quạt,ai thắng sẽ hưởng 10 lần quạt-cô cười gian nhìn Bảo nhi,bé cũng không thua liền chấp nhận,và sẵn cho biết bé này mấy hôm nay luyện trò này nên cao thủ

-1 2 3

búa-kéo-cô thua Bảo Nhi nên làm thôi

-lại nào

1 2 3

.....

-thế là cô quạt muốn gãy tay vì cô không ngờ mình thua, không thắng trận nào cả còn ai kia thì hả hê sung sướng ngồi hưởng thụ thành quả

-nhục oi là nhục,thua một đứa con nít-cô ngồi chửi rửa chính mình

.....

mùa hè trôi qua rồi,bây giờ cô lại nhập học,ngôi trường trước mặt cô rất chi là to,và đang có thêm những ánh mắt nhìn cô đa số là con gái

-ôi,nhóc kia dễ thương ghê-ns1

-mày không tha cho con nít luôn sao-ns2

-kệ tao,nhóc đó quá baby không thấy sao-ns1

-rồi-ns3

-cô bước vào trường chuẩn bị lễ khai giảng,cô học lớp 6A1 nên không khó tìm ra lớp mình,cô bước tới tìm chỗ ngồi nhưng khô nổi lại như ngày xưa vừa đặt mông xuống ghế là

-oa,bạn ơi bạn tên gì vậy-ns1

-.....

-bạn chung lớp với tui mình sao-ns2

-.....

-bạn ơi đừng học lớp đó,qua lớp mình đi-ns3

.....

-chí chóc

-.....

cả nơi cô ngồi náo nhiệt hẳn lên,nhưng may thay ông em ci lên tiếng nên mới cứu rồi được cô

-hôm nay là ngày khai giảng năm học mới,các em mới vào có lẽ còn chưa rành về trường nên các em có thể lên phòng hội học sinh nhờ các anh chị giúp-
ông thầy nói một hơi nhưng nào ai để ý mấy

-mời thầy hiệu trưởng

-e hèm

-trường chúng ta không phân biệt giàu nghèo,sang hèn,nhưng ai học hành không đạt thì cuốn gói nhé,mỗi đợt sẽ có kì thi sơ lượt kiểm tra học lực và bây giờ thấy xin công bố các thủ khoa vừa qua

-lớp 12 thì có em Minh Duy a1

-11 thì có em Hoàng cuả a2

-10 thì em My a1

bala...blo...

-cô nghe thôi mà buồn ngủ muốn chết và tới tên cô

-lớp 6 thì có em Vương Y a1 mời các em lên đây

-cô bước lên bao nhiêu con mắt nhìn cô,người đạt điểm tuyệt đối và rất chi nổi tiếng vì danh thần đồng

-thần đồng đó sao-hs1

-ừm,Vương Y tên đó vang khắp các trường mà-hs2

-không ngờ lại nhỏ tuổi vậy-hs3

-xì xào

-cô lắc đầu bước tiếp,nhận giải xong thì lùi thui về lớp nằm,ở ngoài đó chắc chết

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

-thời gian lúc nào cũng thấm thoát trôi qua nhanh chóng,thời gian không bao giờ chờ đợi một ai hay một điều gì cả.Nó cứ thế mà trôi.Con người chúng ta ai mà không phải lớn lên ai mà không thay đổi chứ.

-6 năm trôi qua cô bây giờ cũng khác trước,nhưng sự nổi tiếng thì càng ngày càng tăng cao.Cô bây giờ đã tự lập ra sống ở nhà trọ và đi làm bán thời gian ở tiệm càfe

-6h sáng

-hey,dậy đi học thôi-phải nói là buổi sáng nào cô cũng tràn trề sức sống,đối với cô thì chỉ có nụ cười mới là động lực còn nước mắt thì chỉ làm con người ta yếu đuối đó là chân lý sống của cô

căn phòng của cô chỉ có một toilet,một chỗ nấu ăn, một cái bàn học,kệ sách nhỏ,một cái gác, căn phòng khá nhỏ nhưng rất sạch sẽ

-cô bước vào toilet làm vsen thay đồng phục và bắt đầu nấu thức ăn sáng.Bữa sáng của cô khá là đơn giản mì gói và một hộp sữa tươi(ôi chị ăn zậy sao có sức).Mama ăn ngon nhé

-bao nhiêu năm qua cô đều như thế luôn nhìn tấm ảnh mẹ cô mà tâm sự cùng bà,đối với cô mẹ cô giống như vẫn còn tồn tại,tồn tại trong tim cô và người từng là cha cô mãi mãi là mục tiêu mà cô theo cho tới bây giờ,nhờ đó mà cô có động lực học tập

-thôi con ăn xong rồi,con đi học nhé mama,chúc mama một buổi sáng vui vẻ.chút

-hôm nay trời trong xanh phết-cô ngồi trên chiếc xe đạp địa hình của mình vừa đi vừa ngắm cảnh,hát vu vơ

một bầu trời trong xanh,em đang đi trên đường,gió thổi vù vù,đầu tóc em rối nù.ú ừ uu(chế đó)

-ghê, mình hát hay bà cố.mình mà đi thi hát chắc đậu giải nhất.hehe

-ôi tội nghiệp,đập troai mà bị khinh,tự nói một mình,tội ghê mày ha-nl

-ờ-n2

-ó-cô đó hòng không thể nói nên lời nào,một cục xấu hổ

-kit

-cuối cùng cũng tới trường,mình tới hơi sớm thì phải-sân trường chỉ vài bóng người,nhưng đối với cô lại là một đặc ân chứ mọi hôm đi trễ,như là địa ngục

-12a1

-chào Y Y-Tú

-chào

-sao hôm nay ông đi học sớm vậy,mọi hôm tôi thấy ông gần vào lớp mới đến mà-cô lười nhác nhìn Tú cứ thế ngồi vào bàn và lôi sách ra đọc,còn Tú thì cũng quen bị đối xử như thế rồi

-không có gì,hôm nay thức dậy sớm nên đi sớm,mà ông bớt đọc sách đi tôi thấy mắt kính ông dày lắm rồi đó-Tú cứ nhìn cô còn cô thì mắt vẫn dán vào cuốn sách

-haizz,không biết sao mà tôi làm bạn thân với ông cũng hay nhi-Tú

-ai biết,chắc tại cái định mệnh-cô

-hừ,định mệnh gì với một thằng con trai như cậu,có định mệnh thì cũng với mấy em chứ với ông thì...-Tú trẻ môi nhìn cô,mà cô thì không chút biểu cảm

-ông...ông

--ông bị mắc xương cá hả-cô bây giờ mới ngược lên nhìn khuôn mặt của ai kia đang đỏ vì tức mà trong lòng cười hả hê

-có ông mới bị đó,thôi bỏ qua chuyện này...

-anh Y Y oi-Tú chưa nói xong thì đã có một giọng nói oanh vàng nhảy vào khi chưa thấy người đâu mà giọng nói đã vang vọng

-rùng mình-phải nói là cả 2 người cùng khiếp sợ trước chất giọng của ai kia

-ối,rầm

-anh oi lại đỡ em đi-cô gái ấy chưa gì hết đã đo gách ngay tại cửa lớp

-ọc,một vẻ đẹp 'hoang dã'-Tú toát mồ hôi vì cô gái ấy còn cô thì sắp ngất vì nhan sắc của ai kia

-cô ấy mặt một chiếc váy ngắn ngủn,áo thì hở bụng,tóc cài hoa giâm búp,giương mặt thì bôi tro chét chấu í nhảm tô son chét phấn,nhưng quá lạm dụng.mang một đôi tắc màu báo đốm giày xanh dạ quang,sao một hồi im lặng thì bây giờ

-ôi god,quái vật thế kỉ 21,cứu mạng,con đau tim quá

-cô gái đứng dậy phui bụi nhưng gương mặt nở nụ cười mà làm cho 2 người sùi bọt mép

-trời,răng đen xen lẫn trắng-chỉ còn mình Tú nói chuyện được còn cô đứng hình

-chạy mầy oi,tao chưa muốn chết vì đau tim,tao còn sự nghiệp vĩ đại-cô nắm tay Tú mà chạy chối chết để lại cô nàng vẻ đẹp 'hoang dã'ngơ ngác như

con cá thác lác

(mình sẽ làm cho cô cao thêm nhé, 1m70 chứ làm trai mà lùn quá không hợp)

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

-Ê, ông không sao chứ-cô quay qua nhìn người đồng chí cùng mình vào sinh ra tử, nhưng người đồng chí ấy xanh như con nhái

-không... không sao. ông làm gì mà chạy ghê thế. làm tôi mệt muốn chết à-Tú nói không ra hơi oán trách cô, gương mặt rất chi là biểu cảm nhìn cô

-bộ ông thích cô ta hay sao?, hừ người ta có công rủ chạy mà còn bị mắng-cô giọng châm chọc anh bạn Tú

-điên à, chỉ có 'hoa hậu' mới xứng với tôi, còn 'hoa khôi' đó tôi không cần đâu, nhường cho ông đó-Tú ưỡng ngực, mặt thì hếch lên nhưng bị cô làm cho mắt húng

-ọe, ông mà xứng với 'hoa hậu', ông chỉ xứng với nàng hời nãy, tôi thấy rất xứng đó, kkk-cô cười tươi hơn hoa còn ai kia thì hậm hực

-ô hô, hời nãy tôi thấy cô ấy tìm ông mà, phải không ta-Tú cũng không chịu thua, một giọng cười đều cang vang lên

-thôi một qua, bỏ qua đi

-đờ lười rồi chứ gì, mà tôi thấy ông đào hoa ghê, có cả một fan club luôn mà-Tú bả vai cô mà nói, cô thì khòì nói đó là sự thật

-thôi, xuống canteen không-Tú đi phía trước, đáng người thì cao hơn cô rất nhiều lại đẹp trai, đi với cô cứ như anh em

-đi, nhưng ông bao tôi nhé-cô

-ok

-dạo này việc làm của ông sao rồi, ổn không-giọng nói ôn nhu của Tú, chỉ khi bên cô Tú mới như vậy còn với người khác thì mớ

-vẫn tốt, nhưng chắc sắp tới tao sẽ đi kiểm thêm việc làm, dạo này cô nhi viên có thêm mấy em vào mà đang thiếu kinh phí trang trải

-sao không xưng tôi nữa, mà xưng tao rồi, tao nói nha mày chọn xưng hô một kiểu thôi, lúc thì tôi, lúc thì tớ, lúc thì mình,... tao đau đầu vì mày-Tú thờ dài nảo nề với cô, làm bạn với cô là một cực hình

-rồi, duyệt cho mày-cô

-tốt

-mày đi kiểm bàn đi, tao đi mua đồ ăn-Tú đi được vài bước thì

-ôi, anh Tú ơi, anh ăn bánh nhe, uống nước nhé-một tràn câu hỏi, căn tin như là một bầy ong vỡ tổ

-từ từ, sì tốp-tiếng hét vang vọng trời xanh, ai kia đang nhàn nhã xem kịch hay

-hêhê, cho chừa nha mày-giọng cười đều cang của cô vang lên nhữm cô nào biết 'cười người một giây trước 1 giây sau người cười lại'

-ôi, có cả hoàng tử Y Y baby nữa kia-thế là có kẻ cười hã hê

-hehehehe

-mày nhớ đó thềng kia-cô tức tối với cái đám đang nhìn cô với ánh mắt hình trái tim còn có người bu lại mới kinh, cô hậm hực nhìn tên bạn của mình

-thôi mấy bạn tha cho tội mình đi-Tú thấy cục diện không tốt nên cất tiếng, chứ nếu không hời nữa cũng bị ai kia mắh thật

-chỉ một lời nói của Tú mà cả lũ tản ra, đúng là lời nói của thiếu gia có khác-nam sinh 1

-ờ-nam sinh 2

-cuối cùng thì tao thấy mày cũng có ít,tao không ngờ lời mày nói mấy đứa đó nghe lời dễ sợ-cô chấp hai tay lại bái phục người đồng chí bao năm nay giải vây giúp

-tao mà,thôi ăn đi,toàn là của mấy nhỏ đó mua,khỏi tốn tiền-Tú cầm lấy cái bánh ném cho cô,trời đánh tránh bữa ăn nhưng khi trống vang thì cũng không thể oán

-trời ơi,tao chưa ăn nữa-Tú hét lên cứ như mấy đứa con gái,đối với Tú thì không bao giờ nhịn ăn,có làm gì thì cũng phải ăn

-thôi mày ơi-cô nhét mấy cái bánh vào túi vỗ vỗ bả vai Tú như an ủi nhau vì mất ăn

-không biết hôm nay có kiểm tra gì không-Tú

-ai biết,mà tao đâu cần lo mấy cái vụ kt đó-cô đáp lại

-cộp cộp

-cô vào đây oi-ns1

-về chỗ nhanh lên

-chào mấy em-cô giáo đoremon mỉm cười nhìn cả lớp

-cái biệt danh mà tụi lớp đặt cho từng giáo viên riêng biệt

-cả lớp ngồi đi-cô giáo

-mấy em học bài chưa-cô giáo

-dạ chưa-rất đồng thanh rất đông dạ của cả lớp

-sao môn văn mà mấy em không học bài,không học thì sao mà làm bài Hả-lời đầu dịu dàng ân cần,nhưng kết câu thì như sấm vang làm cả lớp muốn thú tội tại

-dạ thưa cô,chỉ cần có bác google là ok-một người rất chi là gan lì

-ôi,một đồng chí sắp hy sinh oanh liệt-cô tiếc nuối nhìn người nam sinh đó mà thở dài

-mấy em..mấy em-cô giáo không thể nói lời nào

-hôm nay tự học-lại một tiếng thét của cô giáo

-oh yeah

-tao thấy lớp có cả hội trưởng hội học sinh như mày mà còn như vậy-Tú khều nó nhưng nó chỉ lắc đầu nhún vai

-thôi ngủ

-dạo này tao nghe nói tập đoàn Vương gia đang đối đầu với tập đoàn Phong Long đó mày-ns1

-ờ,nghe nói là trong lĩnh vực trang sức và thời trang-ns2

-tao nghe nói là ông Vương Hùng là người khơi mào lên-ns3

-‘Vương Hùng’?-cô đang đọc sách nhưng những gì cô đều nghe rõ

-ê,cho tao mượn điện thoại đi-cô quay xuống con heo đang ngủ say ke kia mà lác

-nè,mày ồn quá,tao nói để tao mua cho một cái xài,không chịu,cứ giữ cái cục gạch kia

-mày ồn quá,tao mượn có cái điện thoại mà mày nói một tràng-cô giục lấy điện thoại mà lên google

-haha,’thì ra là ông sao,tôi không ngờ,cuối cùng tôi cũng biết được’

-gương mặt cô trở nên lạnh giá,phải đối với cô thì chỉ có ông ta mới làm cho cô có cái vẻ mặt đó

-5 tiết học nhàm chán trôi qua,từ lúc đó cô luôn suy nghĩ,cô thờ ơ với tất cả mọi người,kể cả Tú.đối với cô trong đầu bây giờ là một đồng suy nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 11

-êk,mày sao vậy?-Tú vác cặp đi theo nhưng cô xem như vô hình vẫn bước đi không nói tiếng nào

-haizz,mày sao vậy,nói tao nghe coi-Tú nắm bả vai cô nhưng cô lạnh lùng gạt tay ra

-thôi,không muốn nói thì thôi,tao về đây-Tú

-mỗi người một ngã,cô leo lên xe còn Tú mặc dù nói vậy nhưng vẫn nhìn cô từ phía sau,đối với Tú thì cô là người bạn duy nhất nên Tú mới luôn quan tâm cô

-chào mama,con học về rồi,hôm nay con biết được ông ta đang làm gì rồi,con cũng có cách làm cho ông ta phải trả giá rồi,ông trời cũng giúp con đó chứ,với những bản thiết kế mà con vẽ này sẽ giúp ích cho con(cô có vẽ rất đẹp,nhất về mặt trang sức,dù cô nghèo nhưng những thiết kế của cô khỏi chê)

-ông hãy chờ đó-cô nghiêng răng phát ra từng tiếng một

-một ngày nặng nề trôi qua với cô,không phải nói là cô không bao giờ thoải mái vì con ác mộng kia lúc nào cũng vây quanh

Công ty Phong Long

-mấy người vẽ thứ gì thế này-anh một thân áo vest lịch lãm đang quát tháo nhân viên

-thưa chủ tịch,đây đều là những bản vẽ được lựa chọn kĩ càng ạ-trưởng phòng thiết kế rụt rè nói,nói với ai thì được chứ nói chuyện với Boss như anh thì khỏi nói

-what?anh giỡn với tôi đó hả,đây mà là bản thiết kế chọn lựa sao-anh nhăn chán nhìn người trước mặt mình

-thôi,tôi cho mấy người một tuần,nếu như không cho tôi đáp án mà tôi cần thì đừng ở lại công ty nữa,còn giờ thì đi đi-lời vừa kết thúc ai nấy đều lo sợ mà đâm đầu vào vẽ

-khi gió,toàn là một lũ nuôi tốn cơm-anh đập cửa đi ra,những bước chân của anh uy đũng và quyền uy,ai cũng cúi chào

-lái đi

-ạ,thưa boss-tài xế

-ở đây mới mở quán bar sao?-anh nhìn ra cửa xe

-ạ đúng ạ

-cho tôi xuống đây

-anh tiêu sái bước vào quán bar,nhưng anh nào biết mình sắp gặp chuyện xui xẻo

-cho tôi một chai X.O,một phòng vip-anh ném một sấp tiền và bước đi

-đây thưa anh

-anh cứ uống,phải nói là uống nước là mới đúng,cứ thế hết mấy chai,anh loạn choạng đứng dậy nhưng lại gặp phải mấy cô gái và một điều đã xảy ra với anh

-tiền bị móc sạch,điện thoại cũng đi luôn,khi tỉnh lại thì thấy mình đang nằm trong một bãi rác

-hey,tụi bây,có thằng nằm ngủ ở bãi rác kia-ns1

-tao nhìn mặt nó ngứa tay quá mày-ns2

-ừ-ns3

-cứ thế một trận đánh vô duyên vô cớ xảy ra

-anh lê than say xin bước đi,phải nói là rất bức nhưng rượu hại người và lại gặp thuốc mê của tụi móc túi

-trời sắp tối rồi sao ta-anh ngược lên trời nhìn như thằng thất tình người lại hỏi nên ai cũng tránh xa

-hôm nay mệt quá,nhưng cuối cùng cũng có lương-cô đang vui ve với mấy cái trứng gà và mấy gói mì tung tăng đi trên đường thì(đi bộ nhá)

-rằm

-1s 2s 3s 1p

-O MAI GỐT

-anh dậy cho tôi,anh đi đường không có mắt à,nghĩ sao mà tông tôi vậy,đi bộ mà cũng gặp tai nạn sao

-hờ,ai hét mà muốn thú tội tai-anh bị lỗi tai lại và mặt vẫn ngơ ngơ

-anh đứng dậy cho tôi-cô lại hét tiếp và bây giờ mới có hiệu quả

-à

-trời,trứng gà của mình,mì của mình nát nát,ôi cái mắt kính chỉ còn một bên

-trời ơi,anh đền cho tôi đi-phải nói là bây giờ cô thảm cực kì,và trên gương mặt cô là mấy đường hắc tuyến đang ngự trị.

-hử,à từ từ...rồi tôi đền cho,hừc-lời nói vừa xong cũng là lúc anh nằm ngửa tại đường(ôi mắt hình tượng quá anh ơi)

-anh dậy ngay cho tôi,nghĩ sao mà ngủ ngoài đường vậy cha nội-cô rất chi là lịch sự,một chân thì đá vào người anh,tay thì chống hông

-dậy cho tôi,anh không thấy mắt mắt sao,không dậy tôi cho anh nằm đây luôn-cô xoay người bước đi nhưng thiên hạ không cho

-ôi,anh em cãi nhau,mà thằng em lại quá vô nghĩa- một bà thím lên tiếng

-riết rồi,tôi thấy lũ thanh niên bây giờ chúng nó chỉ sống cho riêng mình-ông bán ôi lại phê bình làm cho cô thêm sôi máu

-tôi mà có thằng con như vậy tôi đánh gãy giò-lại thêm một lời bình luận,chắc chi cần cô bỏ đi thì eo ơi không bị đánh chết cũng bị xi và chết,trong đầu cô bây giờ đang đấu tranh tư tưởng

-‘thôi thì tôi cứ vớt anh vậy,khi anh tỉnh lại tôi sẽ lấy vốn và lãi’

-trời ơi,ăn gì mà nặng như heo,nãy giờ đi mà như đeo tạ ngàn cân,chắc mình phệ quá-bây giờ cảnh tượng rất chi là huy hoàng chú lùn cổng người khổng lồ,ô hô ai đi cũng nhìn

-cứu mạng với mấy anh ơi,em sắp chết rồi-tiếng kêu thất thanh và lãnh lết của cô với các bạn hàng xóm

-ai vậy Y Y-cả xóm cùng đồng ca

-em lượm được đó,hay không

-thôi em buông tay đi,tụi anh đưa vô cho-một anh

-cảm ơn mấy anh-cô vỗ cái lưng than yêu của cô vì ai kia mà sắp gãy

-không mất kính,không mì,tối nay mình chết đói,huhu-cô khóc không ra nước mắt,cực kì thê thảm

-thôi tắm rồi ngủ cho rồi-cô bước vào phòng nhìn ai kia mà phát hỏa đành đi tắm cho hạ hỏa,chứ nếu không chắc cô cho anh ta đi thăm bác vương

-cô tắm xong mà ai kia vẫn ngủ,tức ơi là tức,nhưng cô vẫn lại gần mà nhìn cái cục nợ

-woa,anh ta đẹp trai đó chứ,nhưng mặt bị bầm,chắc thiếu nợ nên bị người ta đánh,ôi tội nghiệp quá-cô nhìn anh từ trên xuống dưới mà đánh giá cứ như là chọn hàng hóa

-chúc anh ngủ ngon,tôi cho anh ngủ ké đó,mai tính thêm tiền trọ,hêhê-quá đều cang

-trong đêm khuya hai người coi nhau như gối ôm mà ôm cho tới sáng và một cuộc luyện thanh vào sáng sớm làm ai cũng phải tỉnh giấc

-aaaaaaaa,cái gì thế này sao mình lại ngủ với một thằng con trai thế này,không thể nào-nét mặt anh lần đầu tiên có trong đời,một đại boss mà phải hét thất thanh quá mất hình tượng,nhưng không hét không được

-sao anh ồn ào quá vậy hả-cô cũng không vừa nói còn to hơn anh hét

-nói,sao tôi lại ở cùng cậu,lại còn chung giường-gương mặt sát thủ hiện lên làm cô hơi sợ nhưng cô cũng không thua

-ô,anh không nhớ chuyện gì sao-một nụ cười nửa miệng dành tặng cho anh

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

-này nhá,anh tông tôi làm hư mắt kính của tôi,làm vỡ trứng gà của tôi,mì tôm nát bét,làm người ta xỉ vả tôi,làm tôi đau lưng khi vác anh,rồi anh còn ngủ kế phòng tôi...-một bài tường thuật vào sáng sớm và cái máy tính với số tiền 600.000

-đó,trả tiền-cô héch mặt lên còn anh thì ngơ ngác không hiểu mô tê gì sất

-si tốp,tôi không có tiền,tôi bị người ta chặn lột hết rồi,hay để tôi về nhà rồi kêu người trả cho nhóc-anh nhún vai như là không có chuyện gì

-làm sao tôi tin anh được chứ,thôi không có tiền thì nói đại đi còn vòng vo chi nữa,tôi biết anh thiếu nợ mới bị người ta đánh-cô vỗ vỗ vai anh an ủi nhưng lời nói của cô làm anh tức muốn ói máu,lần đầu tiên trong đời anh thấy nhục

-đây,nhóc giữ sợi dây chuyền này,tôi sẽ tới chuộc lại sao,k-anh chỉ sợi dây chuyền hình giọt nước xanh ngọc ra nhưng cô lại làm anh tức thêm

-trời,cái này mấy bà bán đồ chơi bán đầy đó,anh lừa tôi hả

-đoàng,ôi sét đánh ngang tai,nhóc điên à,cái này có thể mua cả biệt thự đó,ngốc-lần đầu anh nói chuyện nhiều với người khác nhưng nào anh để ý

-dậy giờ hãy giữ số điện thoại này,01xxxxxxx88

-thôi tôi đi học một qua,tôi tin anh vậy-cô ôm đồ bước vào làm vsen nào biết anh ở ngoài này trúng số

-không ngờ,thật không ngờ,một thằng nhóc lại có thể vẽ ra những thứ này

-rầm rập,cốc cốc

-ai vậy-anh vừa cầm bản vẽ vừa mở cửa cứ như nhà của mình vậy không bằng

-boss,chúng tôi đã chậm trễ,xin tha tội-một người áo đen

-chúng ta đi-anh bước đi không nói tiếng nào lại chồm đồ mới ghê chứ

-nè,ủa,anh ta đâu rồi,thôi kệ vậy

-khoan đã,máy tờ giấy đâu mất hết rồi,ai lại lấy chứ-cô cắn môi suy ngẫm nhưng kết quả vẫn chỉ có một

-là tên trộm đánh đó,tôi mà gặp lại là anh chết với tôi

-cô lên trường với cặp mắt không có mắt kính,nhìn vào rất đẹp trai,lại một lần nữa làm cả đám con gái bị hóp hồn

-sao vậy,mới sáng sớm bị ai chọc à-Tú vỗ vai nó nhưng thấy cô hằm hằm cũng không hỏi nữa

-anh Y Y có người gửi cho anh cái này-một cô bé lớp 10 chia ra cho nó một cái giỏ,nó nhoe mắt nhìn cô bé

-cái này của một người bảo em đưa,thôi em đi-nó nhận lấy gương mặt đầy dấu chấm hỏi

-thôi,mở ra là biết liền-Tú

-một cặp mắt kính,còn có mảnh giấy

-trả mắt kính cho nhóc đó,còn mấy cái thứ kia thì đã ở trước cửa nhà cậu,cảm ơn nhé

-cô vò nát tờ giấy

- ‘lấy bản vẽ rồi,còn dám gửi cái này,muốn chết đây mà’

-ra chơi

-nè,biết gì chưa,tập đoàn Phong Long cho ra mẫu thiết kế rồi đó,nghe nói của một nhà thiết kế bí ẩn,bản thiết kế đẹp lắm-hs1

-này mày xem này-Tú hốt hoảng chìa máy tính bản ra,thứ làm cậu hốt hoảng là những bản thiết kế của cô,làm sao mà cậu không biết được đó là của cô nhưng cái cậu không ngờ là tại sao nó lại ở trong tay của tập đoàn phong long

-ừ,tên trời đánh đó rat ay nhanh gớm vãi-cô không thèm nhìn mà đáp luôn,cô đã biết trước chỉ có điều nó nằm ngoài dự liệu của cô là anh ta quá nhanh

-công ty Phong Long

-giám đốc,chúng tôi bái phục ngài,nhưng chúng tôi hơi thắc mắc là những mẫu thiết kế này từ đâu mà có ạ-trưởng phòng thiết kế nhìn anh với ánh mắt đầy khâm phục,nhưng nếu họ biết được là anh chủ của người ta thì còn mặt mũi nào nên anh chỉ im lặng không nói gì

-thôi,mọi người đi làm việc đi

-tên nhóc đó cũng là thiên tài đó chứ,sau này phải cho cậu ta vào đây làm mới được-anh cười đắc chí vì chính mình tìm được một nhân tài nhưng anh nào biết được có người đang muốn quánh anh vì tội chôm đồ

-khác với tiếng cười ăn mừng bên anh thì bên công ty Vương Hùng lại ầm ầm tiếng quát tháo của vị chủ tịch

-mấy người là một lũ ăn hại,nuôi tốn cơm tốn gạo

-chủ tịch,thật sự thì các mẫu thiết kế bên kia quá hoàn hảo,chúng tôi xin lỗi-anh trưởng phòng thiết kế xanh cả mặt không dám ngăn mặt cứ cúi nhìn đất

-mấy người bộ không học thiết kế sao,bộ mấy người không biết về những cái hay hơn sao,một lũ bất tài vô dụng-ông Hùng hai tay chống hông quát ầm lên làm cho anh trưởng phòng một phen run sợ,nhưng cũng đành chịu vì ông ta là chủ mà

-biến,biến hết đi

Tất cả hồ sơ trên bàn làm việc được ông ta ném tất vào mấy anh chàng thiết kế,ai nấy đều co giò mà chạy chỉ có kẻ khờ mới ở lại

-tôi không muốn làm ở đây nữa,ở đây chắc có ngày tôi đi khám lỗi tai-nv1

-ừ,người gì đầu làm như mình ngon lắm,thứ bám váy đàn bà-nv2

-thôi,nếu muốn nghỉ thì cứ nghỉ,nghe nói công ty Phong Long

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

đang tuyển nhà thiết kế kìa-nv3

-tôi sẽ qua đó làm-nv4

-cùng một ngày bên Vương Hùng mất 4 nhân viên nhưng bên Phong Long thì nhận được 4 người,cả ngày nay anh cười sượng cả hàm nhưng có ai thấy được anh cười

-cô đang lon ton chạy bàn trong quán cà phê,nổi tức cũng bị cô ném lên chín tầng mây vì cô không muốn mất việc

-cho hỏi 2 vị dung gì-cô trong bộ dáng áo trắng quần tay đen rất đẹp trai từ khi cô vào làm là khách tăng vọt

-cho tụi em 2 ly capuchino,nhé anh đẹp trai-một cô nàng ăn mặt khá là sang trọng nhưng không kém phần hờ hững sờ vào tay nó làm nó sồn cả gai óc nhưng vẫn cố mỉm cười vì khách hàng là ông cố nội

-dạ,quý khách chờ một chút

Cô đang bung cà phê thì cư nhiên lại bị một tên đầu đồ gạt giò,làm cô tức sôi máu đứng dậy phui bụi

-này mày không có mắt à-tên đó không những không xin lỗi cô mà còn mắng cô không có mắt thử hỏi có coi lý lẽ ra gì không,cô đáp lại

-xin lỗi,nếu tôi không có mắt thì anh có chắc,ồ,chân dài nên khoe chứ gì-một lời mỉa mai châm chọc đúng cách của cô

-mày..mày ý mày cao hơn tao một chút mà láo hả mày-tên đó nắm lấy cổ áo nó rít lên mặt nổi đầy gân máu

-anh muốn gì-cuộc đời nó ghét nhất là có ai nắm lấy cổ áo nó,nó nhìn hấn ta bằng ánh mắt sắc lạnh làm hấn phải rung mình

-chủ quán,ra đây

-hứ,đồ hèn-nó

-dạ,quý khách cần chi-bà chủ quán nhanh chóng chạy ra cúi đầu nó nhìn lòng thầm khinh khi ai đòi lớn tuổi hơn lại đi cúi đầu trước mấy thằng nhãi ranh

-các người dạy nhân viên hỗn láo với khách à-hấn ta chỉ thẳng mặt nó mà quát,nhưng nó cũng chẳng bận lòng đem về mặt bất cần ra nhìn hấn

-đó thấy thái độ chưa,bà có tin là tôi cho bà sập tiệm luôn không

-dạ,quý khách bớt giận,tôi sẽ bảo cậu tax in lỗi mà-bà chủ quán quay qua lườm nó nhưng nó chẳng nói gì vẫn về mặt đó mà nói

-tôi không có lỗi không phải xin

-nếu cậu không xin lỗi thì nghỉ việc đi,chúng tôi không cần người vô lễ với khách-bà ta tức khí quát lên

-được,tôi nghỉ,ok-cô quay phác đi vào trong để lại 3 người tức khí sau lưng nhìn mình muốn ăn tươi nuốt sống

-chiếc xe của cô bon bon chạy trên đường,về mặt sầu não vì mất việc một cách vô duyên,cô đảo mắt nhìn xung quanh xem có chỗ nào thuê làm mà lương cao,cô reo mừng tấp xe vào quán bar,gìờ này mới 5h nên không có ai,cô nhìn tờ giấy dán ngoài cửa

-cần người phục vụ,nam hoặc nữ lương tháng 6 triệu,làm từ 7h tới 11 giờ nghỉ

-cạch

-cô mở cửa bước vào,cô mở miệng kinh ngạc vì nơi đây quá lớn quá rộng rãi,bỗng có tiếng nói sau lưng làm cô hết cả hồn quay lại nhìn nó lại há mồm vì soái ca

-ờ..à tôi muốn vào làm-cô định thản lại nhìn thẳng người con trai tước mặt

-ok,tôi là quản lý ở đây,tôi sẽ cho nhóc thử việc một tuần nếu đạt yêu cầu thì làm còn không thì về nhà ngủ ha-anh ta nhìn cô cười,cười vì cái mặt của cô rất chi là giống con gái,không chán chừ anh chàng quản lý liền hỏi

-ừm,nhóc là nam hay nữ vậy

-anh anh đuôi à,bộ anh không phân biệt được nam hay nữ à-cô tức khí vì câu nói không kiêng dè gì đáp lại

-không phải,tại nhìn nhóc giống con gái,nếu mà là con gái thì đẹp lắm nha-anh ta lại béo vào má cô làm tim cô đập loạn xạ,đánh tìm cách chữa cháy

-anh tên gì vậy,quản lý

-tôi tên Vũ

-còn nhóc

-Vương Y-cô

-được,hôm nay có thể tới làm,còn 2 tiếng nữa là mở cửa,nhóc về chuẩn bị đi-Vũ nói xong đi thẳng vào trong.vì anh không muốn tìm mình đập nhanh nếu nhìn lâu một chút nữa không chừng anh không kiềm chế được mà nhào tới nựng mặt cô

-cô về nhà tắm rửa ăn cơm nghỉ ngơi cũng đã tới 7h

-nào hôm nay chúng ta có người mới,mọi người nhớ giúp đỡ người mới nhé-Vũ mỉm cười nhìn cô,cô nhìn xung quanh thấy có rất nhiều người lớn hơn mình lại toàn là nam thanh nữ tú,ai cũng đẹp,manly cô trẻ môi nhìn bản thân mình

-oa,quản lý không ngờ trong người mới này lại như thiên thần nha-một cô gái thốt lên sau khi ngắm nghía cô một hồi,lời khen của cô gái làm cho đám nhân viên nam hòa vào

-cư nhiên trong quán ba lại có thiên thần đi lạc,phải công nhận là baby thiệt

- ò,nhóc,tại đây nhóc là người nhỏ nhất nên chúng tôi sẽ ưu đãi nhóc,có chuyện gì thì cứ nhờ tụi này
- ôi,ở đây sao mà tốt quá-cô cười tươi như hoa làm các nhân viên nữ phải điều đứng và mặt cô đang bị chị vừa rồi bẹo
- không ngờ nha,lúm đồng tiền,răng khềnh,quản lý ơi em yêu cậu nhóc này mất rồi
- thôi đi bà,tha cho cậu bé đi,bà làm cậu bé sợ rồi kia-sắc mặt cô bây giờ có rất nhiều màu sắc,đỏ,tím,xanh,cô khóc không ra nước mắt nhìn chị ấy đầy oán hận
- thôi,có khách tới rồi,Vương Y đi tiếp thử đi-Vũ chỉ tay về phía nhóm gồm năm người vừa bước vào,cư nhiên lại toàn là con gái làm sao làm cô một phen lo sợ,nhưng vẫn xông pha vì công việc
- chào quý khách,quý khách dùng gì ạ-cô bung mâm đứng chào kiểu phục vụ một tay để phía sau mâm tay phía trước
- ngồi mới sao-một cô gái ăn mặt khá là mát mẻ nhìn cô từ đầu tới chân làm cô ngứa cả người
- dạ đúng
- quản lý
- 5 nàng cần gì-Vũ chạy lại,còn cô tưởng mình gây ra chuyện nên tìm cứ đập mạnh

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

- ‘có khi nào mình mất việc ngay ngày đầu đi làm không trời’
- cho tụi em như cũ,còn nữa tụi em muốn người này phục vụ-cô gái đó chỉ tay về phía cô,cô đang suy nghĩ mien man thì giật mình nhìn Vũ
- họ bảo em ở lại phục vụ kì-Vũ
- là sao?-cô
- thì ở lại rót rượu chứ sao trắng gì-Vũ quay lưng bước đi bỏ lại cô với 5 nàng đang nhìn cô bằng con mắt giống mấy đứa nữ ở trường,tất cả da gà nổi lên mồ hôi túa ra
- cậu tên gì vậy-ôi tiếng nói của nàng ấy làm cô rung mình,giọng nói ngọt như mía lùi
- tôi tên Vương Y
- tên hay nhỉ,lại đây ngồi đi-cô gái có gương mặt khá xinh,ăn mặc đỡ hơn 4 người kia chỉ tay vào chính ghế,cô bắt đắc dĩ lại ngồi,cô mới vừa đặt mông xuống là Vũ đã bung ra 4 chai rượu,đầu óc cô choáng váng,cô thậm rủa uống cho mà lấm thế nhưng cô đâu ngờ
- rót đi
- cô bắt đầu cầm chai rượu đầu tiên lên rót vào 5 cái ly sao đó đưa ra nhưng cô cứ liếc nhìn cái ly không kia
- ‘sao lại 6 cái ly,ở đây có 5 người thôi mà’
- không cần thắc mắc,cái ly đó là của cậu-cô gái hỏi tên cô thấy cô cứ nhìn ly không thì trả lời giùm cho thắc mắc của cô,sau câu nói đó lòng cô thấy bất an’cho mình uống rượu thả giết mình còn hơn’
- cạn nào-tiếng ly va vào nhau tất cả đều ngứa cổ ra uống cô thì run nhìn cái ly của mình rượu vẫn còn nguyên
- sao cậu không uống đi,đừng nói là không biết uống nha-cô gái tóc vàng sắp lại ôm cổ cô,cô thấy mùi nguy hiểm đang dâng lên nhưng không kịp rồi cô đã bị người ta hôn vào má khóc không ra nước mắt
- uống đi
- nếu tôi uống xong thì mấy cô cho tôi đi nhé-cô nhìn bằng ánh mắt thiết tha trân thành vào ly rượu

-ok

-‘thời thì tu một hơi là hết’-cô ngửa cổ nhắm mắt uống rượu mà điệu bộ cô như uống thuốc độc làm cả đám phì cười

-haha,giỏi lắm,uống tiếp đi

-mấy người hứa rồi mà-cô tức tối thấy rượu được rót vào ly mình

-chỉ có cô ấy hứa,chứ 4 người tội tôi đâu có hứa-cô gãi nhún vai làm như mình không biết,bây giờ cô tự chửi mình ngu vì tin lời

-uống thì uống

-hết ly này tôi ly kia,5 ly họ mới tha cho cô đi,nhưng không phải đi thẳng mà là đi như muốn té thật thì cô đã té

-nè,không sao chứ-cô té chúng ngay người anh nếu không nhờ anh đỡ thì cô đã hôn đất mẹ thắm thiết rồi còn đâu

-cảm ơn nhé-cô đứng dậy đi nhưng đi vài bước thì lại té,mà lần này lại ngủ luôn

-thằng nhóc này cư xử lại uống rượu rồi ra như thế này-anh ôm cô đi vào phòng vip,đây là quán của anh nên cô ở đây không sợ ai ăn hiếp

-dù đang ở trong quán bar ồn ào với tiếng nhạc xập xình,không hề im lặng nhưng cô lại đang ở trong quán bar lại rất yên tĩnh với căn phòng vip này,anh ngồi nhâm nhi ly rượu ánh mắt biết cười nhìn về chỗ cô đang nằm,anh giật mình vì bộ dáng của mình khi thấy cô,anh lắc đầu phủ nhận lại uống rượu

-giám đốc

-Vũ

-vâng,sao giám đốc tôi không cho tôi biết,lại ngồi đây uống rượu một mình-Vũ là người hay uống rượu với anh dù một tiếng giám đốc 2 tiếng giám đốc nhưng lại là người bạn thân của anh,anh nhìn cô sau đó mỉm cười nói

-không hề,tôi đang uống với một người,nào uống cô đơn đâu-nụ cười của anh làm Vũ đứng hình toàn tập,người mà cậu cho là lãnh khốc,không hề có nụ cười hôm nay lại cười mà cười rất dịu dàng,Vũ lấy hai tay dụi mắt nhìn lại nhưng vẫn là nụ cười đó

Như biết được nghi vấn của Vũ,anh cũng chẳng nói gì chỉ hỏi về cô-sao tên nhóc này lại ở đây

-hỏi thừa-Vũ khinh nhìn anh,cô mặc đồng phục vậy mà nhận không ra,như biết ý Vũ anh liền nói

-làm ở đây sao

-ừ,người mới,rất được các cô gái ưu ái-Vũ nhún mày vì nhớ lại cái cảnh lúc nãy,nếu là chính mình thì mình cũng chạy chứ nói gì

-ưu ái tới mức như vậy sao-anh thấy khó chịu khi nghe cô được ‘ưu ái’,anh lắc đầu xua tan lại nhìn Vũ

-giám đốc,anh có thể tự kiểm chứng,ra ngoài kia là biết-Vũ là người hiểu anh nên cũng đáp lời không cần anh phải đặt câu hỏi chỉ cần nhìn biểu hiện của ánh mắt là Vũ đã biết

-anh đứng dậy-thật thì anh muốn xem cô có bản lĩnh và sức hút giống như Vũ vừa nói không vừa bước ra không lâu thì đã có kết quả,

-anh phục vụ,‘thiên thần lạc bước’đâu ạ,em muốn gặp

-gì mà ‘thiên thần lạc bước’-anh bước đi miệng cứ lẩm bẩm không ngừng câu nói cô gái vừa nói đóng sầm cửa lại bộ dáng tức giận nhìn cô đang ngủ,Vũ tiến lại giờ giọng

-sao,tin chứ,nhóc này chỉ mới vào hôm nay đã làm bão rồi,tôi nghĩ sao này có nhiều người đến quán lắm nha

-thôi,nhớ bảo vệ tên nhóc này,noi này phức tạp-anh nhìn ly rượu song sánh trong tay sau đó mắt dán vào cô

-à,sao giám đốc quen tên nhóc này vậy-Vũ

-không có gì,tên nhóc này rất đáng giá như thế thôi-anh

-ồ

-mọi thứ đang im ắng lại bị cô phá tan,anh và Vũ nhún mày nhìn cô,cô là đang gặp ác mộng,con ác mộng mười năm qua vẫn đi theo cô,

-miệng cô cứ lẩm bẩm-đừng lại gần,tránh xa tôi ra,tránh ra sau đó lại là tiếng la thát thanh của cô

Aaaaaaaa.máu,máu tanh,tôi không muốn,mama cứu con,mama mama,đừng bỏ con mà mama đừng chết mà,đừng mà-một giọt nước mắt nóng hổi rơi ra

-nè,nhóc tỉnh lại,nhóc tỉnh-anh lay cô nhưng mãi không tỉnh miệng thì lẩm bẩm mãi,anh nhìn cô lại thấy tim mình khá đau,anh lại lắc cô và hét

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

-tỉnh lại cho tôi

-máu,đừng mà,tôi hận ông,ông là kẻ bạc tình,mama mama con sợ lắm,tay con nhuộm đầy máu,con sợ lắm

-đem nước tới-anh quát Vũ sau lưng,lần đầu tiên chính anh lại bị mất bình tĩnh anh tự hỏi vì sao mình lại quan tâm tên nhóc mình đang ôm này,Vũ nhanh chóng mang tới một ly nước đưa cho anh

-ào

-khụ khụ

-tỉnh chưa

-hà,à ở tỉnh rồi-ngờ ngạc nói,ánh mắt nhìn Vũ sau đó nhìn anh,người mà cô ghi trong lòng,cô sấn tới túm lấy anh

-a ha,tên chôm chia,cuối cùng cũng tìm ra người

-gì?

-cô nhìn bộ dáng ngây ngô của anh không khỏi quát lên

-anh chôm bản thiết kế của tôi còn giả ngu nữa sao,nghe sao lại trả cho tôi cái kính thiếu một độ vậy hả

-buông tay ra được chưa nhóc-cô thấy anh nhìn mình đầy đe dọa nên buông tay ra,cô cũng không vừa tiếp tục nói

-nói,sao lại lấy chúng,Chúng chỉ là của một kẻ học sinh chưa qua đào tạo mà anh cũng dám lấy sao

-nói xong chưa

-à rồi

-rồi thì tôi đi à-anh cầm áo khoác đứng dậy,trong lòng anh đang cười vì cái mặt của cô lúc bị anh dọa,cho chưa nha nhóc

-cạch

-cô đứng hình quay qua Vũ như biết trước câu hỏi liền trả lời-nhóc vinh hạnh lắm nha được người ta quan tâm,rất có sức hút cho cả nam và nữ,nhóc đúng là tai họa mà

-ờ,ế tên đó là ai mà anh nói là ‘vinh hạnh’-cô nhấn mạnh hai chữ vinh hạnh đưa ánh mắt hoài nghi nhìn về phía Vũ

-từ từ nhóc sẽ biết,thôi hôm nay cho nhóc nghỉ sớm đó,về đi-Vũ nhún vai sau đó đi ra cửa,thật không ngờ có ngày thấy Boss của mình như vậy,lại còn bảo vệ ngầm cho tên nhóc đó

-thôi kệ,về

-cô hôm nay nổi tiếng khắp nơi được các nàng biết đến,anh khi về nhà nhìn hồ sơ công việc nhưng tâm trí lại chỉ có hình bóng cô,anh nhăn trán khi nhớ lại lúc cô gặp ác mộng lúc đó anh cảm thấy lòng khó chịu vô cùng nhưng chính anh không biết mình bị làm sao nữa

-cô về tới nhà nằm sải lai,không tắm rửa hay ăn uống cứ thế đi gặp chu công của mình

Cô thì ngon giấc rồi chỉ có ai kia là chần chọc thôi,hể nhắm mắt lại là khuôn mặt cô hiện ra,anh cảm thán nhờ có cô mà công việc được anh làm hết trong đêm

-hơ,oáp

-lại tới một ngày mới-cô vưon vai thoải mái chào một ngày mới,cứ một ngày trôi qua là cô lại quyết chí,quyết chờ ngày cô ra trường tốt nghiệp

-mama,chờ nhé

-cô bước vào làm vsen,đối với cô mà nói thời gian cũng chỉ còn vài mấy tháng là xong tất cả,12 năm đèn sách cũng sắp kết thúc để mở đầu cho đại học,cô ngắm nhìn mình trong gương nhớ tới cái đêm hôm qua mà thấy rung mình

-mình cũng đâu tới nỗi thu hút dữ vậy,xem nào mắt to long mi dài,đen,mũi thẳng tắp nhỏ nhắn,miệng thì hồng hào môi mỏng,răng khềnh,mặt tròn,bình thường mà ta(bình thường ghê đó),thôi bỏ qua,đ học thôi

-chút,con đi học nhé mama

-một nụ hôn chào buổi sáng là thói quen suốt mười năm qua của cô,chỉ cần như thế là cô có thể tiếp tục sống với ý chí kiên cường,chiếc xe người bạn đồng hành lại tiếp tục cùng cô đến trường

-Vương Y càng ngày càng đẹp trai,lại là hội trưởng nữa,tức rằng anh ấy cũng sắp ra trường-hs1

-hey

-cô mới đặt mông ngồi xuống thì chàng Tú lại câu cổ cô một cách thân mật,nhiều khi có người đồn Tú bị bê mà cậu ta cũng chẳng bận tâm chi cho một

-nè,chiều nay đi đá bóng không

-đi

-Vương Y,đây là thứ thông báo ngày hôm nay-ông quản sinh chia ra một tờ giấy,cô khổ quá mà,cái gì cũng báo cô thông báo là sao,cô cầm tờ giấy khóc không ra nước mắt vì sao ư,cô chưa ăn sáng,ra chơi phải đọc cái này lấy mạng cô mà

-reng reng

-cả lớp chào

-hôm nay đâu có tiết cô chủ nhiệm đâu-hs1

-mấy em ngồi xuống đi

-cả lớp hoài nghi nhìn nhau,tao nhìn mày mày nhìn vai lắc đầu cứ thế mà diễn ra

-cô,hôm nay cô tới có việc gì không cô-cô thấy cả lớp cứ quay nhìn nhau mà phát bực chi bằng cô đứng lên hỏi cho xong chấm dứt cảnh chán òm này

-hôm nay lớp ta có bạn mới nhé

-sao tiếng nói của cô là cả lớp há mồm nhìn nhau

-ai lại có thể vào giữ học kỳ như vậy-hs1

-ừ,sao kì vậy,không biết làm sao có thể vào-hs2

-chắc là con ông cháu cha gì đó,hay quen biết với hiệu trưởng,đại loại vậy-hs3

-thôi,bạn ấy mới về nước nhưng chưa kết thúc năm học nên sẽ vào trường học để tốt nghiệp-cô giáo xinh đẹp giải thích cả lớp mới chịu im lặng nhưng sau đó cô lại khoi mào mấy cái loa

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

-đảm bảo các bạn nam sẽ chết ngất

-là hotgirl sao cô-một anh chàng đeo kính nhìn rất thư sinh nhưng là thềng hám gái nhất của cái lớp này

-ừ,một mỹ nữ,em vào đi-cô chủ nhiệm quay ra phía cửa thì tụi kia cứ nhón chân kéo dài cổ ra để mà chiêm ngưỡng chỉ có cô và Tú là thanh thản nhắm mắt lại thưởng thức âm nhạc và làm con một sách,cô không quan tâm

-chào,mình tên Hoàng Ngọc Như-nhỏ mỉm cười làm mấy thằng con trai không thể nói nên lời miệng chảy cả vái,còn đám con gái thì ôi,ai đẹp hơn cứ là như vậy

-hừ,mấy tên hám gái-một cô nàng mặt trác tấn phần,xoay bút nhìn cái đám con trai sau đó nhìn lên phía nhỏ

-nè,Vương Y

-gi vậy Tú-cô đang đọc sách thì lại bị thằng bạn lay muốn chóng mặt

-không kịp rồi-mặt Tú hốt hoảng nhìn nó đầy thương tiếc khi cô nhìn theo ánh mắt của Tú thì

-rầm

-Y Y

-Y Y

-cứu tao với Tú ời,con này đè tao đau quá-lúc cô định hình lời nói của Tú thì đã bị một người bay to ôm lấy cô nhưng lại đè cô té xuống nền nhà miệng thì cứ gọi tên cô

-đứng dậy,làm ơn-cô dung sức đẩy người con gái trên người mình ra

-cô đứng dậy phui bụi liếc nhìn cái con người đang cười toe nhìn mình bằng ánh mắt ngây thơ vô(số)tội làm cô còn bức hơn

-con nhỏ đó là ai mà dám ôm anh ấy chứ-ns1

-ừ,phải cho cô ta biết tay,trong trường này bình đẳng về địa vị giai cấp nhưng không có bình đẳng trong việc các hoàng tử,nhất là Vương Y của chúng ta-ns3

-ừ-ns1

-Vương Y

-hừ,tại sao cô làm vậy,chúng ta quen nhau sao-cô hừ mũi tức giận nhìn nhỏ,tại mắt kính cô tên ôn dịch kia trả lại thiếu một độ làm cô phải khổ sở chặt vật nhìn vỡ Tú

-không nhớ mình sao-nhỏ miệng vừa cười đột nhiên lại buồn hiu nhìn cô,mong cô trả lời là biết nhưng 2 chữ của cô đánh vỡ

-không biết

-ờ quên,tao có mua cho mày cặp kính mới nè-Tú thấy cô nàng mới vào hình như là quen biết cô,nhưng hiện tại cô không thể nhìn rõ cận 5 độ lặn ít gì

-cảm ơn,rõ nhe,thấy rồi-cô đeo cái mắt kính vào lại cứ như thư sinh nhưng lại làm mấy cô nàng thêm mê một

-ôi,đẹp quá,baby ghê-ns1

-xin lỗi,nhưng có lẽ cô nhận nhầm người rồi-cô quay qua nhìn nhỏ chỉ thấy nhỏ như sắp khóc nhìn cô,làm cô ngỡ ngàng ‘mình làm gì sai sao’

-10 năm trôi qua cậu cũng lớn,mình cũng vậy chắc có lẽ cậu không nhận ra mình nhưng mình thì nhận ra cậu-nhỏ và cô cứ như đứng ở một thế giới riêng không quan tâm tất cả mọi người trong lớp đang nhìn còn vị chủ nhiệm kia đã đi từ lâu không ai biết

-cô vẫn đứng đó lắng nghe,không nói gì chỉ có nhỏ là thao thao nói

Cánh đồng hoa,màu sắc đủ loại ánh hoàng hôn đỏ rực buông xuống những buổi chiều thật đẹp,ngồi trên thảm cỏ xanh cậu bé nhìn xa xăm về phía trời miêng không cười cứ ngỡ là sẽ không bao giờ gặp lại sau khi mà cô bé rời xa đến nơi xa xôi nước ngoài,cậu bé hôm đó đã làm cô bé khóc,nhưng hôm nay hội ngộ sau mười năm cậu bé đó lại làm nước mắt cô bé rơi một lần nữa

-nhỏ nói xong chạy nhanh đi ra khỏi lớp,cô thì đứng đó tiêu hóa hết tất cả,rất quen thuộc,cai mà cô luôn nhớ cánh đồng ngày nào cô cũng ngồi nhìn hoàng hôn,cái nơi biết bao nhiêu hồi ức đẹp của cô,cô nhớ cô bé đó ‘không lẽ’

-cô định hình lại ngồi xuống ghế,cô không muốn nhỏ phải đau lòng,cô biết là nhỏ đã thích mình thà đau sớm còn hơn đau muộn,nếu cô là con trai thì tốt nhưng cô là con gái làm sao được chứ

-không đuổi theo à-Tú nhìn một màn vừa rồi thì biết hết tất cả

Cả lớp nhìn cô,cả đám con trai trong lớp nhìn cô bằng ánh mắt khinh bỉ,nhưng cô chẳng bận tâm mắt vẫn nhìn sách phớt lờ tất cả lời nói kể cả lời của Tú

-cô thấy ngồi trong lớp không yên tĩnh nên cũng bỏ đi,bỏ cả tiết học,hôm nay lớp lại trầm mặt,cô bước đi ra nơi mà cô cho yên tĩnh nhất

-mấy người là ai,tránh ra-vừa rồi nhỏ đang ngồi khóc lại gặp 3 thằng tiến tới nhìn mình bằng ánh mắt đều cáng sau đó lại ép nhỏ sát vách tường

-công nhận cô em đẹp thiệt,để tui anh vui đùa chút-một tên đưa tay vuốt mặt nhỏ,nhỏ cảm thấy kinh tởm vô cùng hất tay tên đó ra và quát

-mấy người nên nhớ đây là trường học,mấy người là lũ vô văn hóa,du côn

-mạnh miệng lắm,anh đây rất thích,nếu em đã nói vậy thì bọn anh sẽ thể hiện bản chất cho em xem

-á

-bóp

-mẹ kiếp,thằng nào chọi đá tao-tên đó đang sấn tới thì lại ăn một cục đá vào đầu

-là tao,chúng mày nghĩ sao-cô thấy tất cả,cô không ngờ trường mình lại có hạng người này vào học nên ném cho một cục đá

-mày đừng nghĩ là hội trưởng hội học sinh thì tao sợ,tao nhìn lâu lắm rồi hôm nay tính luôn-tên đó nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống

-loại cặn bã như mày không đáng học trong trường này-cô lạnh băng nhìn làm cả đám rét run,nhỏ thì bất ngờ vì lúc còn nhỏ mặt dù cô lạnh nhưng không đến nỗi này

-haha,mày chửi tao cặn bã,mày nhìn lại mày coi,không cha không mẹ lại là một thằng nghèo kiết xác,tao thấy mày đáng thương quá-tên đó điếc không sợ súng chạm tới nỗi đau của cô

-phải,còn hơn mày có cha có mẹ mà như thế này,tao thấy buồn cho cha mẹ mày đó-cô siết chặt nắm đấm nghiến răng

-Y Y

-mày...đánh cho tao-tên đó ra lệnh cho 2 thằng con lại cứ thế tiến lên phía cô

-ngon nhào vô kiếm com-cô thủ thế,cô cũng chẳng học võ gì chỉ biết vài chiêu cứ thế mà đánh

-bóp,hự

-bình

-hai tên bị đánh cho đo đất cô từng bước tiến tới trên khoe miệng vương máu vì bị tên kia đấm,cứ thế bước lên tên đó rút ra một con dao kề ngay cổ nhỏ

-mày ngon tiến lên,tao không biết chuyện gì xảy ra đâu nhé-tên đó cười đều giả nhìn cô,cô hừ lạnh nhìn tên tiểu nhân trước mặt

-mày bỏ cô ấy ra

-haha,được mày đã làm anh hùng thì tao cho mày làm-tên đó nói xong quay mặt hất 2 tên còn lại tiến tới

-nếu mày để cho tui tao đánh tao sẽ thả người

-đánh

-bóp...chat...bình,hự.....

-haha,đồ anh hùng rơm

-đi

-Y Y

-không sao rồi,tui nó cũng giữ lời hứa đó chứ-cô ngồi dậy cả người dính đất bầm dập máu chảy không ngừng dù là vết thương nhỏ

-Y Y sao máu không ngưng chảy-nhỏ hốt hoảng vì máu chảy ra rất nhiều

-ừ,bị bệnh máu không đông mà,nếu bị thương máu sẽ không thể cầm được-cô nhẹ nhàng nói nhìn cánh tay đang chảy máu ướt cả một vùng

-vậy tại sao còn để tui nó đánh,sao đại vậy-nhỏ hậm hực nhìn cô,cô mỉm cười khó khăn nói

-không sao,cho tôi vào phòng y tế là được,cô y tế có thuốc giúp tôi

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Cô được nhò diu đi khá dễ dàng vì cô quá nhẹ,máu của cô cứ thế không ngừng chảy ra làm cô mệt mà nhắm mắt lại,nhỏ đỏ mồ hôi nhìn cô mà lay

-nè,đừng ngất,sắp tới rồi

-cô y tế-nhỏ mở cửa phòng lại chẳng thấy ai,nhỏ gào lên

-cô y tế,có người sắp chết rồi nè

-chắc chắc,ai mà ồn vậy-cô y tế xinh đẹp vén màn ngồi dậy đưa ánh mắt nhìn nhò lại thấy cô thảm hại kẻ bên

-chào,sao hôm nay ghé thăm chị vậy-cô y tế tới diu cô ngồi xuống giường

-ờ,nhớ nên vào,chị giúp em nhè,máu cầm không được-cô cười hiền,người này là người biết cô là con gái,trong một lần cô ngất cô y tế đã khám và biết được nhưng lại giúp cô che dấu cũng thường giúp cô trong những lúc của con gái

-em có thể ra ngoài rồi,ở đây có tôi lo,nhớ đóng cửa lại và đừng cho ai vào-cô y tế xoay qua nhìn nhò chờ đợi cho nhò đi ra mới chịu

-cạch

-rồi,ngồi im chị cởi áo ra chị giúp em

-a a

-ráng chịu một chút,hôm nay nhẹ đó,nên chỉ tiêm một lượng nhỏ là xong

-cả người bầm dập,em làm gì mà ghé vậy-cô y tế nhăn mày nhìn toàn bộ tấm lưng của cô đầu cũng bầm rướm máu

-không sao đâu chị-cô mỉm cười nhìn

-em tính khi nào thì trở lại làm chính mình

-em không biết nữa,em sẽ quay lại làm con gái khi em đã hoàn thành mục tiêu của mình,cũng 10 năm rồi em mang hình dạng của một đứa con trai em mệt lắm chứ nhưng biết làm sao được chị

-rồi.chuyên hết chai này là được

-sao cô lại ở đây-cô hốt hoảng nhìn nhò đang bặm miệng nhìn mình bằng ánh mắt đầy nước mắt

-tất cả là sự thật sao-nhỏ cất tiếng nói nghẹn ngào,mong là mình nghe lầm nhưng cô đã gật đầu xác nhận

-cô kêu em không được vào mà-cô y tế nhìn nhò

-nếu không vào thì làm sao em biết sự thật này chứ-nhỏ từng bước tiến lên chỗ cô đang ngồi

Thật ra thì nhò sẽ không vào do có người thấy mệt nên muốn vào nhưng nhò theo lời cô y tế là không cho ai vào nên đành vào thông báo không ngờ lại nghe tin động trời này,người trong mộng của mình lại là con gái

-tại sao lại lừa dối tôi

-tôi không lừa dối ai cả,tất cả là tại chính bản thân cô-cô quay mặt đi chỗ khác,cô nào muốn dối người nhưng làm sao họ có thể hiểu được tại sao cô làm như vậy

-nếu như cô đã biết tôi cũng không còn gì nói,chỉ mong cô đừng nói cho người khác biết

-vì sao?-nhỏ

-không vì sao cả,ai cũng có bí mật cũng có nỗi khổ riêng,tôi cũng vậy tôi không hề muốn nhưng bắt buộc tôi phải làm con trai trong khi mình là con gái,cô hãy hiểu cho-cô lãnh đạm nói mắt vẫn hướng ra cửa sổ,còn nhỏ thì hình cô không hề không giận sau đó quay lưng bỏ đi

-em không sợ cô bé đó nói ra sao-cô y tế ngồi xoay bút nhìn cô

-em tin cô ta sẽ không nói-cô

-thôi tới đâu hay tới đó vậy-cô y tế

Căn phòng trở nên im lặng,cô nhắm mắt nằm xuống ngủ một giấc thật là dài cho tới khi tan học,bản thông báo của cô thì Tú đã đọc giùm,cô thức dậy vác thân xác nặng nề bước ra nhà xe

-nè,sao mày nghỉ học vậy,mày đã ở đâu-Tú nín xe cô lại hỏi dồn dập sau đó lại hỏi tiếp

-sao mày bị thương vậy,nói ai đánh mày,nói

-tao không sao,tao về,tránh ra đi-Tú nhìn thấy ánh mắt mệt mỏi của cô nên cũng buông ra không hỏi nữa,vì Tú biết cho dù có hỏi cô cũng không trả lời nên đành buông tay

Ngày hôm đó cô không thể đi làm vì mấy vết thương nên nghỉ một buổi đã làm cho các nàng nơi đó thất vọng,mấy ngày mọi thứ diễn ra đều bình thường không có gì xảy ra cô và nhỏ vẫn chạm mặt nhau,chuyện của nhỏ và cô cũng lắng xuống không ai bàn tán,nhưng cái khác lại ập đến

-gọi tôi ra đây có gì không-cô được nhỏ gọi ra sân sau,chỉ thấy nhỏ im lặng nên cô đành mở miệng trước để chấm dứt tình trạng này

-ờ tôi không biết là bí mật gì nhưng tôi cũng sẽ không nói ra,2 ngày nay tôi đã suy nghĩ nhiều,tôi biết là cậu không cố ý,không phải lỗi của cậu,dù không yêu nhưng tôi muốn làm bạn,được chứ-nhỏ nói một hơi sau đó ngược lên nhìn cô chỉ thấy cô đang mỉm cười dịu dàng tỏa nắng làm nhỏ đứng hình

-được

-đây-nhỏ chìa ra một tấm thiệp màu hồng xinh xắn cho cô,

-giấy đây,tôi 7h sinh nhật tại nhà-cô đọc tất cả trong thiệp sau đó nhìn nhỏ

-phải,và mình muốn cậu khi đó phải thật đẹp trai mà tới,mọi người trong lớp cũng có đó

-cũng được,dù gì thì tôi hôm nay không có việc gì bận

Cả hai tươi cười nhìn nhau,nhưng không biết hôm nay làm bạn mai sau sẽ như thế nào

-6h30

-rầm rầm

-trời ơi,ai muốn phá nhà tôi thế-cánh cửa nhà cô muốn sập cô hậm hực bước ra quát

-muốn chết à

-tao nè-Tú ăn mặc như một công tử áo vest đen,tóc được chải lên,cả người phải nói là cực kì đẹp trai

-mày đi đâu mà ăn mặc đẹp vậy-cô

-đi ăn sinh nhật-Tú

-ăn sinh nhật mà mày ăn mặc như làm chú rể thế-cô xăm xoi từ trên xuống dưới sau đó trẻ môi quay vào trong

-hôm nay tao thay ba tao đi nữa,mà thôi mày tin tao đi hôm nay tất cả mọi người đều ăn mặc như vậy cả-Tú

-vậy tao ở nhà,tao làm gì có mấy thứ này mà mặc,với lại nóng lắm-cô ngồi xem tivi một cách bình thản,không thèm để ý cho tên kia đứng ngoài cửa không thèm mời vào nhưng cũng tự vào

nhìn cô không hề không giận sau đó quay lưng bỏ đi

-em không sợ cô bé đó nói ra sao-cô y tế ngồi xoay bút nhìn cô

-em tin cô ta sẽ không nói-cô

-thôi tới đâu hay tới đó vậy-cô y tế

Căn phòng trở nên im lặng,cô nhắm mắt nằm xuống ngủ một giấc thật là dài cho tới khi tan học,bản thông báo của cô thì Tú đã đọc giùm,cô thức dậy vác thân xác nặng nề bước ra nhà xe

-nè,sao mày nghỉ học vậy,mày đã ở đâu-Tú núm xe cô lại hỏi dồn dập sau đó lại hỏi tiếp

-sao mày bị thương vậy,nói ai đánh mày,nói

-tao không sao,tao về,tránh ra đi-Tú nhìn thấy ánh mắt mệt mỏi của cô nên cũng buông ra không hỏi nữa,vì Tú biết cho dù có hỏi cô cũng không trả lời nên đành buông tay

Ngày hôm đó cô không thể đi làm vì mấy vết thương nên nghỉ một buổi đã làm cho các nàng nơi đó thất vọng,mấy ngày mọi thứ diễn ra đều bình thường không có gì xảy ra cô và nhỏ vẫn chạm mặt nhau,chuyện của nhỏ và cô cũng lắng xuống không ai bàn tán,nhưng cái khác lại ập đến

-gọi tôi ra đây có gì không-cô được nhỏ gọi ra sân sau,chỉ thấy nhỏ im lặng nên cô đành mở miệng trước để chấm dứt tình trạng này

-ờ tôi không biết là bí mật gì nhưng tôi cũng sẽ không nói ra,2 ngày nay tôi đã suy nghĩ nhiều,tôi biết là cậu không cố ý,không phải lỗi của cậu,dù không yêu nhưng tôi muốn làm bạn,được chứ-nhỏ nói một hơi sau đó ngược lên nhìn cô chỉ thấy cô đang mỉm cười dịu dàng tỏa nắng làm nhỏ đứng hình

-được

-đây-nhỏ chìa ra một tấm thiệp màu hồng xinh xắn cho cô,

-giây đây,tôi 7h sinh nhật tại nhà-cô đọc tất cả trong thiệp sau đó nhìn nhỏ

-phải,và mình muốn cậu khi đó phải thật đẹp trai mà tới,mọi người trong lớp cũng có đó

-cũng được,dù gì thì tôi hôm nay không có việc gì bận

Cả hai tươi cười nhìn nhau,nhưng không biết hôm nay làm bạn mai sau sẽ như thế nào

-6h30

-rầm rầm

-trời ơi,ai muốn phá nhà tôi thế-cánh cửa nhà cô muốn sập cô hậm hực bước ra quát

-muốn chết à

-tao nè-Tú ăn mặc như một công tử áo vest đen,tóc được chải lên,cả người phải nói là cực kì đẹp trai

-mày đi đâu mà ăn mặc đẹp vậy-cô

-đi ăn sinh nhật-Tú

-ăn sinh nhật mà mày ăn mặc như làm chú rể thế-cô xăm xoi từ trên xuống dưới sau đó trề môi quay vào trong

-hôm nay tao thay ba tao đi nữa,mà thôi mày tin tao đi hôm nay tất cả mọi người đều ăn mặc như vậy cả-Tú

-vậy tao ở nhà,tao làm gì có mấy thứ này mà mặc,vội lại nóng lắm-cô ngồi xem tivi một cách bình thản,không thèm để ý cho tên kia đứng ngoài cửa không thèm mời vào nhưng cũng tự vào ném cho cô một cái hộp lớn

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

-vậy tao ở nhà,tao làm gì có mấy thứ này mà mặc,vội lại nóng lắm-cô ngồi xem tivi một cách bình thản,không thèm để ý cho tên kia đứng ngoài cửa không thèm mời vào nhưng cũng tự vào ném cho cô một cái hộp lớn

-giây đây?

-mở ra rồi biết đáp án-Tú khinh nhìn cô,không biết mở ra còn hỏi nữa dạo này thấy ngu rồi

-hử,để xem có gì hay ho-cô liếc nhìn điệu bộ khinh của cậu bạn không khỏi bất mãn

-sao lại đưa tao cái này-cô cầm bộ đồ vest trắng lên nhìn Tú

-mặc đi,sắp tới giờ rồi- Tú cầm bộ đồ đẩy cô vào phòng tắm,làm cô không kịp ừ ớ gì cả

-cô tắm rửa sao đó bước ra với bộ đồ trong người rất bảnh,nhưng mặt chủ nhân thì ngược lại với mặt người nhìn,môi trễ dài cả thướt nhìn Tú đang ngo ngác

-haha,tao không ngờ mày lại đẹp đến vậy,tao nghĩ hôm nay mày nhất định sẽ làm mấy nàng điên đảo mà gào thét-Tú sẵn tới tay gác vai cô thân mật sau đó ném cho cô một đôi giày màu trắng nốt,cả hai một người vui phơi phới còn một người thì ỉu xiu ngồi trong xe của Tú đến nơi tổ chức

-phải công nhận nhà to bà có-cô bước xuống xe trầm trồ nhìn ngôi nhà trước mặt mình sau đó cùng Tú bước vào

-oa,anh Tú ơi,anh làm bạn trai em nha-một nàng hét lên khi thấy Tú nhưng sau đó lại có nàng khác ngất khi nhìn thấy cô

-ôi,oa,anh Y làm bạn trai em nhé-lại một người điều đứng,cứ thế cô và Tú bị bao vây không lối thoát,tất cả người lớn quan khách đều nhìn hai người,thậm chí đàn ông cũng phải nhìn cô đầy ái mộ

-e hèm,mọi người chú ý-Mc cũng lên tiếng giải vây cho 2 người bọn họ chứ thêm một chút nữa chắc thờ chết vì mùi nước hoa

-hôm nay là sinh nhật thứ 18 của tiểu thư chúng tôi,và cũng là ngày chào mừng cô ấy du học 10 năm trở về

-bốp bốp

-tiếng vỗ tay ầm ầm vang lên cô và Tú thì ngồi cái bần hơi khuaít nếu không hồi nữa cũng chết

-và bây giờ chúng ta khai tiệc-Mc lại vang lên sau đó nhạc nổi lên ai nấy trên tay mỗi người một ly rượu chuyện trò với nhau về kinh doanh về dự án về đủ thứ chuyện cô nhàm chán ngồi uống rượu một mình còn chàng Tú thì bận đi làm nhiệm vụ ba mình giao

-hôm nay đẹp trai nhí-nhỏ trong một chiếc váy trắng tóc được uốn nhẹ nhìn đơn giản nhưng rất thu hút người nhìn

-ừ

-mình muốn hỏi cậu một vài thứ

-hỏi đi

-vì sao cậu lại phải giả trai-nhỏ ngồi xuống kế bên nói nhỏ với cô

-bất đắc dĩ mới phải làm,không có gì cả-cô không muốn cho một ai biết cả,cô muốn một mình gánh không chia sẻ cho ai khác

-cậu có gia đình hạnh phúc nhĩ-cô ghen tị với nhỏ,nhỏ có tất cả nhưng cô lại không có gì cô chỉ ước có một gia đình nhưng không thể vì nó đã mất

-ừm,ba mình mất vì tai nạn,mẹ mình rất đau lòng nhưng vì muốn mình có một người ba và bà cũng yêu ông ấy nên lấy ông ấy,ông ấy cũng yêu mẹ mình lại rất chung thủy rất quan tâm mình dù không phải ba ruột,bạn thấy thế nào,mình sau này sẽ lấy một người giống như vậy

-đúng thật làm mình ghen tị-cô đưa ánh mắt nhìn ra phía náo nhiệt kia,cô không thích nơi náo nhiệt từ đằng xa có một cặp vợ chồng trung niên đi tới phía cô và nhỏ

-hóa ra con trốn ở đây sao con gái cưng-người đàn ông mỉm cười ôn nhu nhìn nhỏ,cô vừa thấy ông ta là hai tay nắm chặt ánh mắt rực lửa cô không ngờ đây là ba của nhỏ,người đàn ông tốt mà nhỏ sùng bái lại là kẻ mà cô khinh bỉ nhất haha quá nực cười

-đây là-ông quay sang nhìn cô,ánh mắt ông đầy vẻ ngạc nhiên nhưng cũng sớm xua tan vì cô đang trong hình dáng con trai không phải là đứa con gái của ông

-ba,đây là bạn cùng lớp của con-nhỏ khoác tay ông thân mật giới thiệu cô với ba mình nhưng chỉ thấy ánh mắt cô lạnh lùng nhìn ông

-chào cậu-ông chìa tay ra muốn bắt tay cùng cô nên cô cũng vì nhỏ mà kim nén bắt lại,cô không muốn tay mình dơ bẩn

-cậu tên gì

-tôi tên Vương Y-cô lãnh đạm trả lời nhỏ nhìn cô đầy khó hiểu lại quay sang nhìn ông đang ngo ngác vì ông đã cho người điều tra người tạo ra bản thiết kế kia,cái tên này y chang người đó nói

-ba ba-nhỏ lay ông

-hà ò,tạ xin lỗi cậu-ông vội buông tay ra mỉm cười nhìn cô,nhưng cô chỉ cảm thấy nụ cười này của ông ta thật ghê tởm vội chào rồi bước đi

Cô không muốn ở lại nhìn cái mặt của kẻ mà cô thù hơn bất cứ ai,người làm cô tan nát tâm hồn,người làm cô không có tuổi thơ,người làm cô bị người khinh rẻ,người làm cô tay nhuộm máu khi còn nhỏ,người mà cô hận tận xương tủy

-cậu ta rất thân với con sao-ông quay sang nhìn nhỏ chỉ thấy nhỏ nhìn theo bóng lưng cô bằng ánh mắt đầy nghi vấn

-phải,con quen cậu ấy lúc nhỏ,cậu ấy là một thiên tài đó nha,học lực đứng nhất trường,rất nổi tiếng,tất cả các giải của các kì thi cậu ấy đều giành nhất-nhỏ nhìn ông thao thao bất tuyệt về lịch sử oai hùng của cô

-cậu ta có biết về không-ông

-dạ,con không rõ-nhỏ

-vậy thôi,con ra ngoài kia cùng cậu ấy đi-ông hướng tới đám người đang vây quanh cô mà hất mặt

-‘trời ơi,sao tôi khổ vậy nè’-cô khóc không ra nước mắt mà lúc này thẳng bạn chết tiệt lại cùng một nàng thao thao bất tuyệt nhìn cô cười đắc chí,hừ

-Y Y,

-‘a,cứu tinh tới rồi.trời không phụ người mà’

Cô như vớ được phao nhào tới ôm lấy nhỏ,làm mấy cô nàng kia tức giận răng,còn cô thì cười hả hê

-chúng ta nhảy nhé-nhỏ cũng không muốn bị mấy tên con trai quấy rối nên đành cùng cô nhảy,lời đề nghị này làm mọi người tản ra cho cô và nhỏ,cô cũng may vì lúc nhỏ được mama dạy nhảy nên không quá tệ,lúc này xài được

Tiếng nhạc nhẹ nhàng du dương mọi người cùng hòa nhịp theo mà tạo ra những điệu múa,nhưng mọi người luôn đưa ánh mắt vào cặp đôi trai tài gái sắc trong đó còn có cặp của Tú đang nhảy như vậy tự nhiên chàng Tú ném cô bạn nhảy qua cho cô nên cô cũng đành chào hỏi lại cho nhỏ qua bên đó,cô bạn nhảy như bắt được vàng cả người sắp lại cô làm cô một phen tím tái,còn nhỏ thì đang cười khi thấy điệu bộ của cô

-‘haha,không ngờ nha,cái này vui’

Bản nhạc kết thúc cô như được cứu vớt vội chạy bay chạy biến còn nàng ta thì có một vẻ mặt mơ mộng vì được nhảy cùng một người đẹp trai như vậy,nhỏ thì khác bụm miệng cười làm cô tức run người

-haha,đào hoa gớm,nhưng tiếc cho các nàng quá.haha

-thôi uống đi-Tú đem tới 3 ly cùng một chai rượu sau đó ngồi xuống mà uống cả ba cứ thế uống nhưng cô thì uống như uống nước là làm hai người kia nhũn mày,tên này sao lại điên cuồng uống như vậy,Tú vội ngăn lại

-nè,sao mà uống như điên vậy

-mai là chủ nhật sợ gì-cô gạt tay Tú ra sao đó liền uống tiếp

Anh Tú đẹp trai nghe điện thoại anh tú đẹp trai

-cô bật cười vì cái bản nhạc chuông này,dù cô đã nghe nhiều lần nhưng vẫn mắc cười

-thôi tao về trước nha,mẹ tao đau ruột thừa nhập viện rồi-Tú hốt hoảng nói sau đó chạy bay đi tới bệnh viện bỏ lại cô với nhỏ,nhưng cũng tốt không ai ngăn cản thế là cả hai cùng uống

-lão gia,đúng là người đó-một tên vệ sĩ kẻ vào lỗ tai ông mà nói ánh mắt hướng nhìn cô đang ngồi uống rượu

-hức,mệt quá

-cả hai say mềm không biết trời trăng gì cả cứ thế gục cả lên bàn

-nhanh đưa hai người này về phòng đi,ở đây còn ra thể thống gì nữa-ông nhìn cả hai mày nhũn lại như vậy thì ông còn mặt mũi nào chứ

-trời ơi nóng quá-cô nằm lăn trên giường cứ thế lột áo ra,cô muốn giải thoát cái nóng thì kẻ bên cạnh cũng vậy nhỏ cũng chẳng kiêng dè mà lột luôn

-ông đắc ý vì ông ta đã cố tình cho 2 người chung phòng,quá say thì ai biết sẽ xảy ra chuyện gì,ông rất muốn cô làm con rě mình,một đứa thiên tài sao có thể bỏ qua chứ

-sáng sớm

-đầu đau quá

-cánh cửa mở ra là mẹ nhỏ nhưng bà lại hét toáng lên cái cảnh trước mắt

-aaaaaaaaaaaaa,hai đứa làm cái chuyện gì thế(cô quần mền nhè nên không thấy hình nữ,chỉ thấy đồ cô vớt dưới sàn)

-hơ,hơ aaaaaaaaa

-tiếng thét thất thanh của cô quay qua lại thấy nhỏ đang ngủ say,cô lay người nhỏ

-dậy dậy đi cô nương còn ngủ gì nữa,có chuyện lớn rồi kìa

-gi vậy-nhỏ dụi mắt quay qua nhìn cô sau đó lại hét lên,một buổi sáng có 3 người luyện giọng còn ông ta thì đang cười ở dưới nhà

-hai đứa mặc đồ rồi đi xuống dưới

-sầm

-nè,sao mình lại ở đây vậy-cô đưa ánh mắt hoài nghi nhìn nhỏ nhưng nhỏ chỉ lắc đầu

-ai biết,cũng may cậu không phải trai chứ nếu không mình tự tử luôn

-nhưng mình không phải xăng pha nhớt nên thấy ghê quá à,thay đồ đi mẹ-cô vọt xuống giường sau đó ôm đồ chạy vào nhà WC cũng may cô trên người cô còn áo balo vài mảnh vải nên không sao,nhỏ cũng vậy có phải thoát ý hết đâu nên hai người thở phào nhẹ nhõm

-hai đứa đứng đó cho ta-ông Hùng trừng mắt nhìn cả hai người đang đứng đó,trong lòng cười hả hê nhưng về mặt thì ráng diễn nghiêm túc

-tôi không có ý,tôi cáo từ-cô lạnh lùng nhìn ông cất bước đi nhưng chưa được 3 bước đã bị mẹ nhỏ gọi dặt lại

-cậu đã làm với con gái tôi còn muốn phui mông bỏ đi sao

-tôi không làm gì cả,con gái phu nhân vẫn nguyên vẹn-cô nào có tài cán có thể làm được chuyện đó nên cô không phải chịu trách nhiệm nhưng hai người kia nào buông

-chính mắt tôi thấy cậu lại nói là không có gì sao,sau này con tôi còn dám lấy ai-mẹ nhỏ lạnh lùng nói cô cũng chẳng thêm quay lại cứ thế mà đáp

-phu nhân hãy hỏi con gái bà,cô ấy cũng sẽ không nói gì và cũng sẽ không cần tôi chịu trách nhiệm

-mẹ,chúng con không có gì đâu,với lại con cũng không cần cậu ấy phải chịu trách nhiệm-nhỏ không phải 2 phai cho dù có cho vàng cũng không thêm cô chịu trách nhiệm con gái với nhau ai lại chịu như thế

-thấy chưa-cô

-đứng lại,hai đứa phải đám cưới,con gái tôi phải lấy cậu-mẹ nhỏ tức giận hét lên,từ ‘đám cưới’ như sét đánh ngang tai nhỏ và cô

-‘ong cô không phải người đồng tính’

-‘ong mình muốn lấy con trai cơ’

-cả hai cứ thế kêu trời thảm trong lòng,khóc không ra nước mắt luôn

-ờ,phu nhân bà không biết chứ tôi là 3d,nên không thể cưới con bà được-cô đành chịu nhục cho qua một lần vậy huống hồ gì lúc sáng cô còn mặc áo balo mà còn quần áo đàng hoàng chứ có phải khóa thân luân đâu mà bắt cô chịu chứ

-nguy biện,2 ngày sau sẽ làm lễ đính hôn-ông Hùng đục nước bèo cò bồi thêm mấy phát cho cô

-ông.ông

-cô nói không ra lời,cô và nhỏ nhìn nhau thảm kêu trời ai giúp hai người thoát kiếp nạn này sẽ cảm tạ suốt đời

-

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

-cô cùng nhỏ đứng như trời trồng khi nghe phán cả hai cùng đám cưới,không phải chứ cô cứ nghĩ chuyện có gì đâu mà phải đám cưới,sau này cô trở về làm con gái khỏi lấy chồng chắc,cô vội nói

-nè,tôi và Như không có chuyện gì xảy ra cả,tụi tôi chỉ chung giường chứ có làm gì đâu

-hừ,dù cậu không làm gì nhưng cậu là đàn ông như thế đã hủy danh tiết con gái tôi rồi-mẹ nhỏ liếc cô một cái sau đó quay mặt đi chỗ khác không thèm nhìn cô giải thích cô cũng đành mặt kệ nói tiếp

-tôi nói là không làm gì mà,ngủ chung giường không phải là tự tụi tôi mò vô ngủ chung mà các người bỏ tôi chung,

-gì,bây giờ cậu đổ thừa cho chúng tôi sao-cuối cùng thì ông ta cũng lên tiếng,cô biết ông ta là kẻ chủ mưu nhưng cô không đoán ra động cơ của ông ta là gì

-đúng,những gì tôi nói không hề sai,là các người

-bốp

Mẹ nhỏ đập bàn một cái làm cả hai giật mình,sau đó nhìn mặt cô hét

-cậu là cái thứ bại hoại,cậu là loại nguy quân tử vắt chanh bỏ vỏ,hừ,cậu phải lấy con gái tôi

-tôi này giờ kiên nhẫn lắm rồi,tôi nói không có gì sao không tin,nếu như không tin tại sao lại không tự bà kiểm tra đi,đi kiểm tra đi-cô không tin lần ông ta hại mình tới cùng,chỉ còn cách này cô mới thoát kiếp nạn này

-được

Mẹ nhỏ nói xong đứng dậy bỏ đi lên phòng nhỏ,cả hai cũng lên ngoại trừ ông ta

-cạch

-hừ

-đó tôi nói không sai,tôi và Như không hề xảy ra chuyện gì cả,mọi chuyện đều do các người tự suy diễn,hừ-cô nói xong xoay lưng bỏ đi,bây giờ cũng gần trưa rồi cô lại không có tiền bắt taxi đánh cuộc bộ

.....

-mẹ thấy chưa,tụi con trong sạch mà-nhỏ thấy mẹ mình đứng im nên lên tiếng kéo bà trở về

-cũng may con và cậu ta không có chuyện gì,mẹ không muốn con và cậu ta có qua hệ

-sao mẹ lại nói vậy,tụi con là bạn mà-nhỏ nheo mắt nhìn mẹ mình

-mẹ cũng không biết nữa,mẹ có cảm giác bất ổn-mẹ nhỏ thở dài bước ra khỏi phòng bỏ lại nhỏ không hiểu gì cả

Cô bước đi trên đường than nhìn trời,phải nói bây giờ trời nóng như cái lò thiêu

-lão thiên ơi,ông nóng gì mà nóng dữ thế,sao ông không mát mẻ một chút

Cô cứ thế bước đi,tiền không có,mà cái tên Tú trời đánh lại không tới rước cô,điện thoại cô thì hết pin,đúng số con nhọ mà

Cô đi được khoản một tiếng thì ông trời cuối cùng cũng đáp ứng cô cho cô mát mẻ nhưng quá mát đó chính là cho cô một cơn mưa tầm tã không có dấu hiệu báo trước thế là cô không có chỗ nào trú mưa vì nơi này toàn nhà đại gia ai dám cho cô vào,cô đành cố sức đưa đôi mắt nhòe vì cận vì mưa phủ trắng mà tìm chỗ nấp,cuối cùng ông trời không phụ lòng cô cô đã tìm được một cái đình bên kia đường

Cô nhanh chóng chạy qua nhưng được giữa đường thì đèn xe rọi thẳng vào mặt cô và cứ thế cô bị xe tông,ô! đúng là hôm nay cô xui vật vãi

Keettttttttt

Rầm

Bịch

.....

Ô e í e

Kì này cô không chết vì mất máu mới lạ, cô bị bệnh máu không đông mà

Tại bệnh viện

Trong phòng cấp cứu

-bác sĩ máu không cầm được-người phụ tá hốt hoảng khi này giờ máu trên đầu cô cứ chảy mãi dù làm thế nào cũng không ngừng chảy

-mất máu quá nhiều, mau lấy máu-ông bác sĩ hoảng hốt phân phó

-không ổn rồi bác sĩ, nhóm máu A hết rồi

-giám đốc

-có chuyện gì, không phải ông đang cứu người sao còn ra đây-anh lạnh lùng nói

-dạ, bệnh viện không còn nhóm máu A, mà bệnh nhân lại mắc bệnh máu không đông nên đang trong tình trạng nguy kịch-ông bác sĩ run run, ai mà dám nhìn thẳng mặt anh nói chuyện chứ, đây là bệnh viện anh xây nếu không cứu được chỉ có con đường đi ăn xin

-cứ lấy máu của tôi, nếu không cứu được tên nhóc đó tôi cho mấy người đi ăn xin-anh rít lên nắm lấy cổ áo bác sĩ

.....

-nhanh tìm thuốc cầm máu, liều mạnh-ông bác sĩ phân phó sau đó là chuyển máu của anh cho cô

Anh như ngồi trên đồng lửa mắt cứ dán chặt vào cánh cửa lạnh lẽo của phòng cấp cứu, anh chưa bao giờ như thế này cả nhưng khi cô là người bị thương thì anh lại thấy rất đau, có lẽ anh đã yêu cô nhưng anh không muốn đối diện anh không muốn mình yêu một người cùng giới tính (lộn rồi anh ời)

Sau 2 tiếng đồng hồ cuối cùng cánh cửa phòng mới được mở, anh như một chiếc lò xo bật dậy nói

-sao rồi

-cô gái không sao nữa rồi, chỉ bị mất máu và nứt xương chân phải, cùng với mấy cái xương sườn, chỉ một tháng là lành-ông bác sĩ nói, anh nghe xong khó hiểu nhìn ông bác sĩ

-ông nói cái gì mà cô gái, người tôi đưa vào là nam mà

-giám đốc, người này rõ ràng là nữ mà-ông bác sĩ đính chính lại, lời nói ông bác sĩ làm anh như lạc thế giới khác

-con gái sao, không phải con trai-anh vui mừng nói

-dạ đúng

-haha, mình không bị gay, yeah-anh như lên cơn cứ thế đứng cười ha hả làm cho một đám người một phen ngạc nhiên, ai mà không biết cái tạng bầy là anh chứ, hôm nay lại cười như điên như dại

-tất cả nghe đây, bất cứ ai cũng làm ngơ coi như mình không biết người này là nữ cứ coi là nam, nhớ kỹ-anh lấy lại vẻ lạnh lùng nhìn mọi người, ai cũng khó hiểu nhìn anh nhưng biết làm sao đành phải nói

-vâng

Anh vui mừng sai bước đến phòng cô

Cạch

Cánh cửa được mở ra cô như thiên thần nằm trên chiếc giường trắng mặt cô khá nhợt nhạt vì mất máu đầu quấn băng chân cũng vậy nhìn cô như vậy anh rất đau lòng nhưng anh lại vui khi biết cô là nữ

Anh kéo ghế ngồi xuống bên cạnh giường cô ngắm nhìn cô anh bất giác mỉm cười một nụ cười không ai thấy, đã rất lâu rồi anh không cười như vậy từ lúc ba mẹ anh mất anh không hề cười nữa

-nhóc dám lừa tôi sao, tôi biết bí mật của nhóc rồi nhé

-nhưng tôi không hiểu vì sao nhóc lại làm như thế

Anh ngồi lăm bầm một mình ánh mắt nhìn cô đầy câu hỏi, phải anh rất muốn hỏi cô nhưng anh sẽ cùng cô đóng kịch đợi tới lúc cô tự mình nói ra

Anh ngồi đó 1 tiếng sau đó đến công ty,cô vẫn như trước nằm im không cử động

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Sau một ngày một đêm cuối cùng cô cũng tỉnh nhưng cả nơi đó ảm ảm lên vì cô

-khụ,tên nào tong tôi ra đây

-tên chết tiệt đi xe không có mắt,nghĩ sao tong tôi như thế này

Bla bla

Cứ thế bệnh viện được một phen huyền não bởi giọng của cô

Anh một thân vets đen bước vào

Bóp

Một chiếc gối bay thẳng mặt anh không kịp né,máu anh như sôi lên anh lạnh lùng nói

-xem ra tôi tong nhóc vẫn còn nhẹ,tôi thấy nhóc vẫn còn rất khỏe

-anh là người tong tôi-cô kinh ngạc nhìn anh

-ừm

-trời,tôi lúc nào gặp anh cũng xui như vậy hết,như thế này sao tôi đi học đi làm,chắc ra đường ăn xin quá-cô meo meo nói,cô mới có việc làm mới mà như vậy lại sắp thi nữa

-yên tâm,tôi sẽ lo cho nhóc-anh ngồi xuống sofa,anh lôi ra một hộp cháo,mùi thơm làm cô thèm chảy dãi (kinh quá chị ơi)

-ăn đi

-ừm,cảm ơn nha-cô nhận lấy bát cháo nóng hổi,cô thật đói lắm rồi vừa nhận liền lập tức ăn tấp to không ngại nóng

-nhóc chết đói mấy ngày rồi-câu hỏi của anh làm cô muốn sặc nhưng rang nuốt cô nói

-tại tôi đói quá mà

-oh,vậy mà tôi tưởng nhóc bị nhà bỏ đói,hay là ba mẹ đi vắng không biết nấu ăn-anh nói xong lại thấy mặt cô sầm xuống anh liền hỏi

-tôi nói gì sai sao

-tôi không có ba mẹ,tôi là cô nhi-câu nói của cô như sét đánh ngang tai anh,anh không hề biết cô có gia cảnh như thế

-mẹ tôi mất năm tôi 9 tuổi ba tôi mất năm tôi 8 tuổi

Cô không muốn nói về ba mình,đúng vào cái ngày mà ông ta đuổi mẹ con cô đi thì người ba kính yêu của cô cũng đã chết rồi,kẻ hiện tại không phải ba cô mà là kẻ thù của cô

-tôi cũng giống nhóc,tôi cũng mất ba mẹ-anh tính ra còn tốt hơn cô,anh còn ông nội còn cô thì không,cô chỉ có một mình

Cả căn phòng rơi vào im lặng,anh thấy thương cô lắm còn cô bây giờ lại rất nhớ mẹ cô,rất nhớ ngày tháng bên bà,chuyện xảy ra mười năm nhưng đối với cô vẫn như ngày hôm qua con ác mộng vẫn đeo bám lấy cô không buông

Ring ring

-“alo”

-“giám đốc,đổi tác công ty JK muốn gấp”

-“mọi chuyện không phải nói rõ rồi sao”

“họ nói hãy cho họ một cơ hội nữa”

“thôi,nói họ đợi tôi,lát tôi quay về”

Tút tut

-tôi phải về công ty,nhóc nghỉ ngơi đi

-ừm

Sập

.....

Một tuần trôi qua,ngày nào Tú và nhỏ cũng đều tới thăm cô làm cô rất cảm động,hôm nay là ngày cô xuất viện nhưng cô lại đến nhà anh ở,anh nói cô hãy để anh lo nên đành vậy dù gì cô cũng ở có một mình chân lại như thế

Kitt

-woa,đây là nhà anh sao-cô nhìn căn nhà không phải nói là lâu đài mới đúng,mồm cô mở to đến nỗi có thể nhét vừa một quả trứng gà

-ừm,nhóc tạm thời ở đây

Cô chống nạnh đi theo anh vừa mới tới cổng lại thấy một đám người xếp thành hai hàng ngay ngắn đồng thanh hô

-thiếu gia mới về

Cái này còn làm cô ngạc nhiên hơn nữa,cô nhìn mà cứ y như trong phim vậy

Cô theo anh vào nhà,nội thất bên trong làm cô choáng ngợp,tất cả đều rất đẹp,lại xài toàn hàng công nghệ cao,tivi to khỏi nói cái này mà cho cô coi hoạt hình khỏi chê

-đây là Vương Y bạn của tôi,từ nay cậu ấy sẽ ở đây cùng tôi,mọi người hãy chăm sóc cho cậu ấy-giọng nói băng lãnh của anh làm cô khó chịu,sao lúc nói chuyện với cô anh đâu như thế

-dạ

-thiếu gia,lão gia muốn gặp cậu-một người đàn ông tóc muối tiêu nói,người này cô nghĩ chắc quản gia gì gì đó

-đây là quản gia Bách,ông ấy sẽ lo cho nhóc-anh quay sang nhìn cô

-ồ,cháu chào bác-cô cúi đầu lễ phép chào hỏi nhưng mọi người ở đây lại toát mồ hôi hột nhìn cô

-Vương thiếu gia không cần làm vậy đâu-quản gia Bách ân cần nói với cô

-được rồi,mọi người giải tán,ông hãy đưa tên nhóc này lên phòng

-thiếu gia,lão gia muốn gặp cậu

-lại là ca mấy bài ca đó sao-anh hậm hực bước lên lầu,thế nào anh cũng sẽ nghe bài ca lấy vợ của ông nói mình

Cốc cốc

-vào đi

-ông nội tìm con có gì không-anh chỉ hỏi cho có lệ thôi chứ ai mà không biết mấy bài ca xưa của ông chứ

-cũng chẳng có gì,mấy ngày không gặp nên muốn gặp thôi

-ồ,vậy giờ gặp rồi con đi nhé

-hừ,con được lắm,nghe đây,nếu trong vài ngày con không đem về cho ta một cô bạn gái ta sẽ cho con đi xem mắt-ông Long lạnh lùng nói

-khỏi cần,con đem về rồi-anh dừng dừng đáp,anh biết mình đã yêu cô chỉ sau vài lần gặp có lẽ là duyên phận chẳng

Ông Long bật dậy nói: thật sao

-thật

-đi ta đi xem cháu dâu-ông Long sai bước đi xuống lầu, đứng cùng anh dưới bậc cầu thang ông nhìn thấy cô đang nằm xem hoạt hình cười ngoác cả miệng mà đầu lòng nhìn anh nói

-ta xin lỗi con, ta không biết con thuộc thể loại đó

-thể loại gì?-anh nheo mắt nhìn ông mình

-ờ thì là gay đó. haiz-ông Long đau lòng vỗ vai anh, anh nghe xong như sét đánh, anh như vậy mà gay sao

Anh ho khan vài tiếng sau đó nói: con bình thường, ông nhìn kĩ người đó đi sẽ thấy

-được, để xem

-chào cháu

-cháu chào ông-cô vội ngồi dậy đáp giờ cô đứng đâu được đâu

-cháu là bạn như thế nào của Phong-ông Long ngồi xuống đối diện cô

-dạ nạn nhân và kẻ gây tai nạn ạ-cô liếc nhìn anh một cái chấy xém nhờ anh mà bây giờ cô là thương binh như thế này

-hử-ông Long nheo mắt nhìn cháu trai mình, sau đó quay sang nhìn cô

-anh ta đi xe không mất tong cháu thành thương binh như vậy-cô không ngại nói tội trạng của anh cứ thế mà nói ra tất cả

-ồ

-vậy ba mẹ cháu biết cháu ở đây không-câu nói của ông Long làm anh biến sắc

-cháu không còn ba mẹ

-ta xin lỗi cháu-ông Long biết mình chạm vào vết thương lòng của cô, ông biết nỗi đau này như thế nào vì ông đã từng trải qua con trai và con dâu ông đều mất

-không sao đâu ông cháu quen rồi-cô mỉm cười một nụ cười gượng làm anh thấy lòng mình quặn đau

Ông Long nhìn cô thầm đánh giá sao đó mỉm cười sang rục nhìn anh, ông biết cô là nữ nhi chỉ qua vài lần nhìn làm gì có thằng con trai nào mà mất to long mi dài và cong, môi son hơi mọng, mặt trái xoan đáng người thì mảnh này ngài chứ, mấy cái nét này là của con gái, ông rất thích cô cháu dâu này

.....

Sau khi cô xin phép lên phòng thì anh sắp lại hỏi

-ông thấy sao

-rất xinh đẹp nha, ta rất thích mà con kiếm đâu ra cô nhóc già trai này vậy

-nhóc này làm ở quán bar của con, có lần con say rượu nhóc này đã giúp con, không những thế ông còn nhớ lần công ty ta cạnh tranh cùng Vương thị không

-có, hình như lần đó là về thời trang-ông Long xoa cằm nói

-đúng, các mẫu thiết kế lần đó đều là do nhóc này vẽ

-thật sao-ông Long kinh ngạc mở to mắt nhìn anh, ông không ngờ một cô nhóc lại có thể cho ra các mẫu thiết kế như thế

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Cô ở nhà anh cũng 2 ngày rồi,hôm nay cô thực sự muốn đến trường dù có chiến đấu đến cùng cô cũng phải đi

Cốc cốc

-vào đi

-hôm nay cho tôi đến trường nhé-cô hai tay chống nạnh đứng thẳng tắp nhìn anh dù xương sườn cô đang rất đau nha

-nhóc chưa khỏe ở nhà đi-anh vẫn lạnh lùng nói,gì chứ muốn đến trường anh cho đi chắc lờ có ai vô ý va phải cô như vậy không phải nặng hơn sao

-tôi khỏe rồi mà,anh xem xem-cô uốn ngược đứng thẳng bộ dáng của cô làm anh hơi nổi điên

-nhóc không thấy đau sao

-kh..không đau-cô thật sự rất đau nha chỉ cần anh chấp nhận mau lẹ thì cô thoát còn không thì eo ơi cô phải lộ mặt thật ra quá

-ở nhà

Hai từ thôi đã đập tan công sức của cô đập tan giấc mộng đi đến trường của cô,cô khóc không ra nước mắt lùi thui đi ra ngoài

1 tiếng sau

-haha,anh cứ đi làm của anh tôi đến trường của tôi-cô như một kẻ tự kỷ vậy vừa thay quần áo vừa nói

Cô vác cặp đi ra,cô thấy không ai cản mình lại không thấy quần gia Bách đâu cả cô mừng rơn vui vẻ đi ra cổng nhưng đập vào mắt cô là tự nhiên có một cái màn hình nhỏ ngay cổng cô ấn vào thì báo không khớp vân tay không mở

Cô bây giờ mới được chiêm ngưỡng mở khóa bằng vân tay nha,nhưng sao lại là lúc này chứ,cô liền nhớ tới ông quần gia lập tức đi vào

-bác Bách ơi

-Vương thiếu gia,quần gia ông ấy hôm nay đi làm công việc cho thiếu gia rồi ạ-một người làm lên tiếng

-I hate God

-sao ông trời nở phụ lòng tôi vậy-cô hậm hực đi lên phòng khóa trái cửa lại

Anh làm việc hết một ngày khi về tới nhà lại chẳng thấy cô đâu cả

-Vương Y đâu

-con làm gì nó mà nó ở mãi trong phòng,cả ngày nay không ăn uống gì cả-ông Long thờ dài cả ngày nay ông cũng chán gần chết

-sao,nhóc này muốn gì đây-anh khi nghe ông nội nói lòng như lửa đốt,phải biết cô đang bị thương hôm nay lại như vậy không muốn sống à

Anh bưng bưng lửa giận bước lên phòng cô,cửa mở hoài không ra lại tiếp tục gọi chẳng thấy ai trả lời (chị ấy ngủ ngon quá mà)

-nếu nhóc không mở tôi phá cửa đó

Nói là làm liền

Rầm

-ôi mẹ ơi,trời sập

-trời không sập nổi đâu-anh giương đôi mắt lạnh băng nhìn cô

-đi ra ngoài

-không đi,để tôi chết đói luôn đi-cô vẫn không biết sống chết cứ thế mà nói

-bây giờ đi ra ngoài cho tôi-anh thật sự mất kiên nhẫn rồi đó

-anh làm gì mà dữ thế

-tôi nói lại lần nữa,đi ra ngoài-anh gần như hét lên cô bắt đầu run sợ lắp bắp nói

-đ...đi thì đi làm gì dữ vậy

Cô chống nạnh đi ra cùng anh,anh phía trước cô lảo đảo theo sao,cô ngồi xuống bàn ăn lại thấy cháo trước mặt mình

-tôi nhìn cả ngày,anh cho tôi ăn nhiều đây thôi sao-cô trề môi nói

-ăn đi,nhóc nên nhớ nhóc nhìn cả ngày nếu ăn nhiều sẽ hại dạ dày

-thôi cho tôi chết đói luôn đi

-ăn-cả căn phòng như hạ nhiệt độ ai cũng rét run không dám nói ngay cả cô

-ăn thì ăn

-nè,mai cho tôi đến trường nhé-cô bắt đầu giờ giọng năn nỉ anh nhưng quyết định của anh chỉ có một đó là ở nhà,anh him lặng ăn,cô thấy vậy liếc nhìn cầu cứu ông nội anh

Như hiểu ý cô ông Long nóihãy để cho bác sĩ kiểm tra xem có đến trường được không,nếu bác sĩ nói được thì đi học

Cô bắt đầu hòa theo nói đúng liên tục

-ông nội nói đúng đó,anh gọi bác sĩ kiểm tra đi

-nếu nhóc muốn,tất nhiên tôi sẽ gọi,còn bây giờ nhóc cứ ăn trước đã

.....

Hôm sau bác sĩ kiểm tra cô vượt qua tất cả tất nhiên là cô đã rang nhịn đau,thế là cô được đến trường

-trường học ta tới đây-cô vui mừng hét lên như một đứa mới trốn trại

-nhóc nhớ phải cẩn thận

-ừm,cảm ơn anh đã đưa tôi đến trường

-Vương Y kìa-ns1

-anh làm bạn trai em nhé-ns2

-không,hãy làm người yêu em đi-ns3

Hừ,tức chết anh mà,cô đúng là có sức hút hơn người,vài bữa anh sẽ đẹp hết,anh thề

Cạch

Anh bước ra xe ôm cầm lấy cô làm tất cả mọi người há hốc mồm

-anh ấy đẹp trai quá,sang trọng quá-ns1

-nhưng có khi nào bị bê không,theo tao thấy tình hình như thế,ai đòi hai thằng đàn ông đi ôm nhau,ghê quá-ns2

-ừm,tao không ngờ Vương Y hoàng tử lại là “gay”-ns3

Thôi rồi tất cả hình tượng của cô tiêu tan vì anh mà,còn anh thì đang cười mãn nguyện vì mình đã đẹp loạn thành công

-em đi học cẩn thận nhé

Đoàng

Sét đánh ngang tai cô mà,anh muốn phá tới khi nào đây nhiều đây đủ để người khác nhìn cô với chữ Gay

-eo ời,ghê quá,chúng tôi đã nhìn lầm-ns4

Đó là kết quả anh muốn,còn cô khóc không ra nước mắt,cô không muốn như vậy đâu,cô muốn làm một người bình thường không bị tai tiếng gì nhưng hôm nay anh gán cho cô cái mác “gay”

Chương 22

.....

Cô vào lớp học với biết bao ánh nhìn khác lạ và nụ cười của hai đứa bạn, cô đúng là số nhọ mà ai đời mấy đứa bạn lại cười trên nỗi khổ kẻ khác

-hai người cười đủ chưa

-haha,mày bị gay à,giờ tao mới biết-Tú cười như điên như dại tay chỉ vào mặt cô mà nói

-tao không ngờ,giờ tao mới biết á

-nè,sao lúc nào cũng bị nói như thế,lúc trước cũng vậy,bây giờ cũng vậy,haha-nhỏ bỏ cả nê nếp tiểu thư mà cười lăn cười bò

Hừ,mấy người cười đi,nên nhớ cười người chó vớ cười lâu cười người hôm trước hôm sau người cười

-thôi thì giờ tao có nói gì chúng mày cũng không tin,đành chịu-cô nhún vai tỏ vẻ không quan tâm không biết lấy sách ra mà đọc

-thôi không giỡn nữa,sao mày không nghỉ ở nhà đi,đi học chi sớm vậy-Tú

-chán lắm nên tao đi học,với lại tao cũng khỏe rồi

Ra chơi

-nè,tao mua cho mày nè,ăn đi-Tú chìa hộp sữa với cái bánh cho cô còn mình thì ôm cả đồng

-sao cậu không ăn dưới căn tin lên đây chi-cô hướng ánh mắt sang nhỏ,thấy nhỏ gặm bánh mì cũng tội

-không có gì,lên đây ăn chung cho vui mà-nhỏ

Hết 4 tiết học cô từ từ chống nạng ra về ra tới cổng cô thấy anh đang đứng dựa người vào xe có cả đám con gái bu quanh tự nhiên cô thấy cảnh tượng này làm cô muốn nổi điên

Cô mở cửa xe ngồi vào trong không nói không rằng đóng cửa cái rầm

-anh đẹp trai quá-ns1

-anh cho em xin số điện thoại đi-ns2

Bla bla

-nè,mấy người có thôi đi không-cô thò đầu hét lớn làm ai nấy đều giật mình,xưa nay cô rất điềm tĩnh nhưng hôm nay cô lại hét lớn

-còn anh,có lên xe không,hay ở đó luôn

Cạch

-nhóc hôm nay sao thế-anh thấy cô hầm hầm liền hỏi

-bị ruồi phá rồi

-ồ

-về,tôi mệt lắm rồi,đã vậy còn bị anh phí thời giờ với đám con gái đó-cô nói như ra lệnh anh thẳm cười trong bụng không ngờ cô lại tức giận khi thấy anh bên người con gái khác anh rất vui nha

-đi đi-anh nói với anh tài xế,chiếc xe rồ ga và lăn bánh đi

-nhóc muốn đi đâu ăn không

-anh mời

-ừm

-vậy tôi muốn đi ăn kem-mất cô sang rức khi nói tới kem,kem là món ăn mà cô thích nhất là món mà gia đình cô từng ăn cùng nhau

-được

.....

Anh và cô tới quán kem lớn nhất nơi đó cô kêu hết tất cả mỗi cái một vị làm cho anh sùng sốt

-ăn hết không mà kêu nhiều vậy

-của chùa phải ăn cho đã-câu trả lời của cô làm anh cười ra nước mắt,của chùa đó chứ

-ừm,ăn đi

-nè,sau khi tốt nghiệp tôi muốn vào công ty anh làm

-sao nhóc lại đi làm sớm thế,không học đại học sao-anh hoài nghi hỏi cô,tốt nghiệp là cô 18 tuổi đi làm có quá sớm không

-đại học tôi vẫn học,tôi muốn làm thiết kế trong công ty anh,nếu đồng ý tôi sẽ cho anh các bản thiết kế cực kỳ lợi nhuận đổi lại anh phải làm cho thời trang Vương Thị thất bại

-vì sao lại là Vương thị mà không là công ty khác

Theo anh biết Vương thị là tập đoàn tầm cỡ về thời trang nếu muốn Vương thị bại về thời trang thì hơi khó nhưng cô nói là cô sẽ thiết kế vậy thì dễ như ăn cháo nhưng vấn đề là sao cô lại chọn Vương thị

-chỉ muốn như vậy

Thấy cô thờ ơ trả lời anh cũng không nói gì nhiều

.....

1 tháng trôi qua,cái ngày mà cô lạnh lặn trở lại,tạm biệt hai cây nạ

-nhóc lạnh rồi,bây giờ có thể đi lại dễ dàng

-ừm,cảm ơn anh chăm sóc cho tôi trong một tháng qua,tôi tính sẽ rời đi-cô mỉm cười nhìn anh,một nụ cười tỏa nắng nhưng anh không thấy vui chút nào

-vậy sao,nhóc có thể ở lại đây mà

Cô lắc đầu nói:tôi không muốn làm phiền anh với lại tôi thích cuộc sống riêng của mình

-vậy thì theo ý nhóc vậy

Cô thấy chất giọng anh hơi khác về mặt thì hơi sa sầm,cô cũng không hiểu đành đến trường

-nó sắp đi rồi,con mau tìm cách níu lại đi-ông Long thấy hơi buồn,nếu cô đi thì ai đánh cò với ông

-không cần đâu ông nội,con sẽ làm cho cô ấy tự nguyện bước vào nhà này-anh lấy lại tinh thần nói một cách tự tin

Cô đến trường,như mọi ngày tiếp tục học để chờ đến ngày thi cử,chỉ còn một tháng nữa thôi là thi rồi

-ê,chỉ tao câu này coi-Tử chia quyền vớ ra cho cô,Tử cũng là một học sinh giỏi đấy chứ nhưng với trình ra đề của cô thì chỉ có cô giải nổi

-đây,bla bla....rồi đó

-Vương Y lên giải bài này cho các bạn xem-tiếng thầy giáo vang lên làm cô giật cả mình

-dạ

Các tiết học trôi qua một cách nhanh chóng,ai nấy mệt mỏi trở về nhà sau một buổi học căng thẳng,cô cũng về sau đó thu xếp quần áo trở về phòng trọ

Cô về nhà không thấy anh đâu,chắc là anh đang ở công ty,cô nhìn thấy ông Long liền nói

-con chào ông nội

-con đi sao,sao không ở lại với ông và Phong-ông Long ừ rử nói

-dạ không ông,con biết ông thương ông quý con nhưng con muốn cuộc sống của con

-vậy...thôi con đi đường cẩn thận

-vâng,ông nói với anh Phong giùm con một tiếng,tạm biệt ông

-khi nào rảnh tới thăm ông nha-ông Long gọi với theo

-vâng

Cô trở về phòng trọ,nhưng cô không vui như trước,trong lòng cô rất khó chịu chính cô cũng không biết vì sao mình lại như thế

-aiz,hôm nay đi làm lại thôi

Cô dọn dẹp nhà,ngủ một giấc cũng đã 7h đến giờ cô đi làm,cô lấy chiếc xe đạp của mình tới quán bar

-hey,Vương Y.khỏe rồi sao-cô bước vào liền nghe tiếng anh quản lý

-vâng,em khỏe rồi,hôm nay em tới làm-cô mỉm cười chào hỏi mọi người,đang nói chuyện thì anh tới

-chào nhóc

-anh tới rồi sao-cô rất vui khi thấy anh nha,điều này làm anh sững sốt kể cả mọi người ở đây

-anh uống gì,để tôi đi lấy

Gì đây,hôm nay giọng cô khá ngọt làm mọi người trở mắt nhìn nhau,lại xưng em nữa mới ghê

-sao hôm nay nhóc quan tâm anh thế-anh giờ giọng trên cô,cô cũng không biết tại sao lại như thế cô chỉ biết như thế mình rất thoải mái

-vậy cho anh một chai X.O,đem vào phòng vip một cho anh

-ừm

Anh sai bước đi vào trong theo sau là anh quản lý,còn cô thì đi lấy rượu cho anh

-giám đốc hình như có chuyện vui

-không có gì đâu,cậu đừng quan tâm

Anh quản lý cũng không thắc mắc nữa,vì có cạ miệng anh cũng không nói nên đành chịu

-mình thấy cậu hình như rất quan tâm tên nhóc đó

-mình yêu nhóc ấy

Lời anh nói làm cho anh quản lý hốt hoảng nói

-

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23-24

-cái gì,cậu là Gay sao

Và thế là một cú ngay đầu anh quản lý

Bốp

-sao lại đánh tớ

-cậu điên à, chơi với nhau bao lâu nay mà cậu lại nói mình như vậy sao-anh tiếp tục dứ nắm đấm

-ai biết được,cậu vừa bảo là thích tên nhóc đó,là con trai đó, không là gay thì là gì

-mình yêu con gái và sẽ lấy con gái

-ồ,vậy sao cậu nói là yêu tên nhóc đó

-ừm,mình sẽ lấy tên nhóc đó

Anh quản lý bắt đầu mù mờ với mấy câu nói của anh liền nói

-không hiểu

Bốp

-vậy cũng không hiểu,đẹp chuyện này sang một bên đi

-cộc cộc

-vào đi

-đây là rượu của anh-cô đặt khay rượu cùng mấy cái ly xuống bàn,còn anh quản lý thì cứ nhìn cô chăm chăm làm cô không hiểu gì hết

-anh quản lý à,mặt em dính gì sao

-không hề,thôi em ra ngoài làm việc đi

-vâng

Sập

-tên nhóc đó cũng rất dễ thương đó,hèn gì cậu yêu tên nhóc đó,đúng là hết nói nổi

-con gái đó

Phụt

-khụ khụ,giám đốc anh nói cái gì

-điếc à-giọng nói của anh trở nên băng lãnh làm anh quản lý không rét mà run liền im bặt

Anh quản lý ngó người trước câu nói của anh

Hai người đang uống rượu trò chuyện thì ngoài kia cô sắp gặp khó khăn

-ranh con mày là ai mà dám xía vào chuyện của tao-một tên nhìn có vẻ là đại ca đang lên tiếng quát vào mặt cô

-tôi không là ai cả,đề nghị anh buông tay chị ấy ra-cô lạnh lùng nhìn tên cầm đầu

-ha,nghe ai nói kia-hắn ta nhìn vào đàn em mà cười sau đó quay sang nhìn cô

-buông ra-cô vẫn lạnh lùng nói nhưng hắn ta vẫn cứ thế thậm chí còn nắm chặt hơn

-Y Y đừng gây gổ với bọn người này-chị Hoa người bị nắm tay lên tiếng,ai mà không biết một thư sinh làm sao đấu lại đầu gấu chứ

-hừ,ranh con kia,nghe cho rõ đây,đừng có ở đây làm anh hung rom nữa rút về nhà với mẹ đi,ha ha ha-hắn ta liếc nhìn cô gần từng chữ một

đã thế thì tôi cho anh biết-cô nói xong liền gơ nắm đấm nhắm thẳng mặt hắn mà giáng xuống

Bốp

-đại ca-bọn đàn em hoảng hốt hét lên khi thấy đại ca mình ngã xuống

-ha ha,được lắm

Bốp

Hắn vừa đứng dậy liền giáng cho cô một đấm,cô nhận đấm này trời đất như quay cuồng cô không thể đứng vững

Hắn ta nắm lấy cổ áo cô lôi dậy sau đó liền giáng thêm hai đấm vào mặt cô

Bốp bốp

Tên kia,không được đánh nữa-cả đám nhân viên vây quanh nhưng ai nấy đều bị đàn em của hắn lôi ra đánh

-ha ha,hôm nay ta sẽ dạy cho ngươi biết thế nào là anh hùng

Hự,một đấm thẳng vào bụng cô làm cô nôn cả nước

Cô gượng người đứng dậy nắm lấy chai rượu mà đánh thẳng vào đầu hắn ta

Choảng

A

Bốp

Sau đó hắn nhận thêm một cú đá của cô

-đại ca

-tên khốn này-hắn ta lao tới cô nhưng chưa ra đòn đã bị văng ra xa

Bịch

-ừ,tên kia dám đến quán của tao làm càn sao-anh hay tin kịp thời ra nhưng nào ngờ ra trễ để cô phải chịu đau

-cút cho tao-anh lạnh lùng nói sau đó là một đám người áo đen vây quanh bọn hắn

-đi chúng mày

-cuối cùng anh cũng tới,ha-cô loạng choạng ngã xuống vòng tay của anh

-sao khờ vậy,sao nhóc không biết đi kêu anh ra giải quyết

-quên-từ quên của cô làm anh muốn ngã ngửa

-đau quá-cả đám nhân viên cùng lên tiếng,phải nói ai nấy đều sung mặt,không bầm mắt thì cũng chảy máu miệng hoặc là cái khác,nhưng cô là người bị nặng nhất

Anh bế cô lên đi ra xe

-bệnh viện

-vâng

-chỉ là bị bầm chút xiu thôi,đi bệnh viện làm chi,khụ

-ngồi im-anh lạnh lùng nói

-xì

-

-Cũng may là vết thương không sao,nếu nhóc có chuyện gì anh đây không tha cho bọn chúng

Anh quay qua thấy cô đã ngủ không khỏi lắc đầu

-về nhà,chạy chậm thôi-anh hướng tài xế nói

anh bế cô ra khỏi xe sau đó lên thẳng phòng anh

alo

“sếp,có chuyện gì không”

“anh hãy giải quyết đám người tới phá quán”

“vâng ạ”

Tút tut

Anh nhẹ nhàng đặt cô lên giường mình,anh phải công nhận là cô ngủ say thật,như vậy mà cũng không tỉnh

Anh ngồi đó ngắm nhìn gương mặt cô không khỏi phì cười

-nhóc này gan quá,dám đánh nhau để giờ mặt tím mấy chỗ mắt xinh rồi-anh cứ như thằng tự ki ngời nói một mình

-máu,khắp nơi đều là máu,con sợ lắm,mama đâu rồi,mama đừng bỏ con mà,con sợ lắm

Anh giựt mình nhìn cô

-nhóc lại như thế rồi,anh nhất định sẽ không để nhóc mơ thấy những giấc mơ xấu nữa-anh nắm lấy tay cô ôm cô vào lòng,cô như tìm được nơi bình yên dụi đầu vào vòm ngực rắn chắc của anh tìm nơi ấm áp yên bình

.....

Cô thấy ấm áp lại êm nữa cứ như thế ôm cứng lấy không buông nhưng khi cô nghĩ lại mở mắt ra thấy gương mặt phóng đại của anh,vòng tay anh đang ôm lấy eo của cô,cô hoảng hồn giơ chân một phát anh đã nằm dưới đất

Bịch

A

-kẻ nào to gan-anh ngái ngủ nói,sau đó lại bò lên giường nhưng thấy gương mặt cô anh liền tỉnh

-nhóc dậy rồi sao

-hừ,dám chiếm tiện nghi của tôi,đáng đời-cô hừ lạnh liếc xéo anh

-dậy rồi thì đi làm vsen xuống lầu ăn sáng-anh nhìn cô

-ai ui-cô thấy người mình ê ẩm cả lên cái mặt có mấy vết bầm cái bụng hôm qua ăn đấm của tên kia giờ đau như xe cán qua (t/g:xe mà cán qua chị còn mạng chắc)

-đáng đời,ai bảo hôm qua làm anh hùng,cho chừa-anh dù đau xót khi thấy cô như vậy nhưng anh bức hơn bao giờ hết ai bảo cô không lo thân mình đi đánh nhau để rồi như vậy

-tôi muốn chắc,đó là đồng nghiệp là bạn,không giúp sao được,với lại đầu phải mình tôi bị thương anh em trong đó cũng bị đánh vậy-cô nhìn anh chăm chăm nói

-rồi rồi-anh chỉ có thể cho qua không muốn cãi với cô nữa

-mà sao hôm qua anh tới trễ vậy làm bọn tôi bị đánh toi bời hoa lá-cô oán giận nhìn anh

-ô hay,anh đây ở phòng cách âm làm sao nghe được bên ngoài có gì,đến khi có một cậu mặt mày bầm dập chạy vào nói anh mới biết

-hừ-cô hừ lạnh leo xuống giường đi thẳng vào nhà vệ sinh đóng sập cửa lại

Rầm

Anh lác đầu đi qua phòng khác làm vệ sinh,sau đó liền đi thẳng xuống lầu

-hôm nay con không đến công ty sao-ông Long nhìn thấy anh hôm nay như vậy mà dậy muộn

-lát con sẽ đi-anh ngồi xuống ghế rót cho mình li trà nhâm nhi

-kì nha,mọi hôm con đi làm sớm lắm mà-ông Long nhú mày nhìn anh

-lâu lâu đi trễ cũng không sao,công ty hiện tại cũng không có việc gì làm-anh vẫn bộ dáng đố trả lời

-nè,tôi đói bụng anh làm gì cho tôi ăn đi-cô làm vsen xong không thấy anh đâu nên xuống lầu sẵn tiện đang đói kiếm anh cho gì ăn mới được

Phụt

Ông Long nghe tiếng cô đến độ phải phun hết nước ra

Khụ

-tiểu Y,sao con lại ở đây

-chào ông nội buổi sáng-cô rất vui mỉm cười nhìn ông Long.ông Long như ông nội cô nên cô không kiêng dè gọi

-chào tiểu Y buổi sáng,mà sao con ở đây?-ông Long vẫn không bỏ qua liền hỏi lại

-ủa,mà mặt con bị sao vậy?-ông Long neho mắt nhìn mặt cô

-hà à dạ,cái này..à hôm qua té-cô hơi chột dạ nói lại nhìn thấy anh khinh bỉ nhìn cô làm cô tức muốn hộc máu

-thôi,lại đây ăn sáng-ông Long mỉm cười nhìn nàng

-vâng

Cả nhà ăn uống vui vẻ anh với cô khỏi nói cứ lờm nhau rồi khinh bỉ nhìn nhau

Ăn xong cô được anh đưa đến trường học,thật lòng anh không muốn cô đi chút nào anh muốn kiếm một cái còng còng cô lại bên mình

Cô đến lớp với vẻ mặt vui vẻ chính cô không nhận ra nhưng lũ bạn thì nhận ra,cảm thấy cô hôm nay rất nhiệt tình,rất vui vẻ

.....

Thời gian êm ấm trôi qua,cô đang bước vào kì thi tốt nghiệp,đối với cô thì việc này không tốn thời gian cho lắm,còn anh thì ngày nào cũng tới chờ cô đi học,cô cũng chả ngại có xe đi miễn phí,nhất phần thì chắc cô cũng thích ngồi xe anh,anh thì khỏi nói ngày nào cũng vui như nở hoa

-chúc nhóc thi tốt

-ừm,cảm ơn anh-cô mỉm cười xoay người vào trường

Hôm nay ai mỗi người một vẻ mặt,người thì mặt căng,người thì ngái ngủ mắt thâm quầng,người thì tự tin kẻ sợ hãi,đủ hết không thiếu

Cô làm xong môn toán rất nhanh,đá số là nằm ngủ,mấy ngày sau vẫn vậy,tất cả hoàn thành sớm,ba ngày trôi qua,tất cả đều tốt đẹp,ngày thi cuối cùng kết thúc ai nấy đều vui vẻ trút được gánh nặng xúm nhau bàn tán đi chơi đi du lịch vân vân và mây mây

Cô hôm nay phải đi làm thêm một số thứ,ngày tốt nghiệp cũng là ngày cô trở về làm cô

Cốc cốc

-vào đi

-em chào thầy-cô lễ phép cúi chào thầy hiệu trưởng

-chào em,có việc gì không

-dạ,em có chuyện muốn nói-cô ngồi xuống ghế nhìn thẳng thầy hiệu trưởng

Cô không biết sẽ như thế nào nhưng cô cần phải nói,cô muốn trở về làm chính mình,không muốn lừa dối thêm ai nữa

Thầy hiệu trưởng nhìn cô chờ cô nói,không gấp,không hỏi chỉ nhìn cô

-thật ra em là con gái,em muốn làm lại giới tính trong hồ sơ-cô chậm rãi nói,nhìn vào khuôn mặt hiền từ của thầy hiệu trưởng

-được,thầy sẽ làm giúp em-một câu trả lời của thầy hiệu trưởng làm cô ngốc lảng tại chỗ,đáng lẽ là phải kinh ngạc sao đó mà cô chứ,không ngờ lại đi theo chiều hướng tốt

-thầy không trách em sao thầy

-không,có gì đáng trách,từ đầu khi em bước vào trường này thầy đã biết là là nữ,thầy cũng rất thất vọng vì sao em phải sống với một giới tính khác,thầy

cũng không muốn hỏi,thầy là người từng trải,ai ai trên đời này cũng có cái bất đắc dĩ,thầy là chờ em nói-thầy hiệu trưởng hiền từ nói với cô,một người thầy vĩ đại biết bao

-thầy đã làm xong cho em lâu rồi

-vâng,em cảm ơn thầy-cô rung rung nhìn thầy hiệu trưởng mỉm cười,một nụ cười đầy ắp ấm áp đầy cảm kích

-đừng khóc,con đường phía trước của em còn rất dài,phải cố bước đi vấp ngã cũng phải cười cười để có thể bước tiếp-một lời dạy dỗ chân thành dành cho một người học trò cũng như một người con làm cô cảm thấy ấm áp vô cùng

-vâng ạ

.....

Lễ tốt nghiệp

-chào các em,hôm nay là ngày các em lớp 12 tốt nghiệp,kết thúc cuộc đời học sinh nhưng các em sẽ bước vào con đường sinh viên,các em vẫn phải học-thầy giáo vẫn thể đứng trên bục đồng đặc nói một câu nói đem học sinh đạp xuống

-trời,có lộn không thầy,vậy thầy nói làm chi-một học sinh phản bác nói

-được rồi,tất cả đứng-thầy vẫn thể nghiêm trang nói

-chào cô,chào

-mời các em ngồi

-thầy mời em Hoàng lớp 12a1 lên nhận bằng,mời thầy hiệu trưởng trao bằng

...

.....

.....

....

.....

.....

-sau đây,thầy mời em Vương Y học sinh xuất sắc của trường ta lên nhận bằng và phát biểu

-em đã làm trường chúng ta vinh danh,cảm ơn em-thầy hiệu trưởng xoa đầu cô một cách ân cần làm cô ấm áp biết bao

-em cảm ơn thầy

-chào tất cả mọi người,hôm nay chắc là ngày vui nhất của các bạn,bao nhiêu năm đèn sách cuối cùng cũng đã tốt nghiệp,nhưng sẽ còn chặn đường sinh viên phía trước mọi người phải nỗ lực hơn nhiều,chúc mọi người thành công,tôi xin hết-cô đồng đặc nói vang khắp hội trường ai nấy đều vỗ tay cười đùa

Kết thúc một buổi tốt nghiệp,nhưng tối nay sẽ có một buổi vui chơi trong trường

-nè Như,bà tính vào trường đại học nào-cô ngồi xuống cạnh nhỏ,mỉm cười nhìn tấm bằng trong tay

-tôi sẽ vào công ty của nhà,không học đại học-nhỏ mỉm cười nhìn cô

-ừm

-vậy còn bà-nhỏ hỏi ngược lại cô,nhỏ nghĩ một người tài giỏi như vậy thì chắc không khó,chi cần hai năm là có thể tốt nghiệp đại học trong khi người khác mất 4 hoặc 5 năm

-mình đi làm,không học nữa

-sao,sao lại không học nữa-nhỏ ngạc nhiên nhìn cô

-không sao đâu,thôi chúng ta đi chụp hình đi,rủ ông tú nữa-cô mỉm cười lảng tránh đi,trở trêu quá,trưng lai cô sẽ đối đầu với nhỏ,ông trời quá trêu người

Một buổi tối vui vẻ,ai nấy đều vây bên bàn ăn nói chuyện,cười đùa khiêu vũ,nhảy,ca hát rồi kể truyện ma,có mấy cô nàng ngôn tình nữa,một buổi tối hội

tự đầy đủ

Kết thúc, bây giờ mỗi người mỗi ngã, kẻ du học, người đại học kẻ tiếp quản công ty, còn cô tương lai cô là một mảng mưu mô tính toán

Anh như đã hứa, cô được xếp làm trợ lý riêng của anh kiêm nhà thiết kế của công ty anh

2 ngày nghỉ ngơi thư giãn cũng đã đến lúc cô đến công ty, lúc đầu anh có nói sẽ tới đón cô nhưng cô muốn tự đi

Công ty Phong Long

Một tòa nhà chọc trời, oai nghiêm hùng dũng đứng trước mắt cô

Cô bước đi đầy tự tin vào công ty nhưng nhìn mà xem đây là tình hình của cô

-cậu thiếu niên này đi đâu đây-vâng đó là chú bảo vệ to cao đang chắn trước mặt cô

-cháu là nhân viên mới-cô mỉm cười nói

-nhân viên mới?, nhóc sao, đừng chọc ta cười chứ-ánh mắt kinh ngạc sau đó là ánh mắt chế giễu nhìn cô

-cháu là nhân viên mới mà-cô vẫn bình tĩnh vẫn nở nụ cười đáp

-thôi, đến trường học đi, nhìn nhóc chắc cũng mới cấp ba-lời nói như sét đánh, cô tốt nghiệp rồi mà sao lại bị xem là học sinh cấp ba vậy nè

Anh trên phòng thấy giờ này mà cô còn chưa tới làm anh phát cáu, anh nghĩ giờ này là phải trình diện anh rồi chứ

-thư ký Quân

-thưa, có chuyện gì ạ-một chàng trai rất đẹp đáng người cao ráo một bộ dáng thư sinh khom người với anh, vâng đó là thư ký của anh

-xuống dưới lầu, nếu thấy một tên nhóc nhỏ nhắn dẫn lên đây

-vâng

-nè, chú cho cháu vào đi, trễ giờ làm rồi-cô mất hết kiên nhẫn nói, ngày đầu cô không muốn mất mặt vì muộn đâu, ai ngờ ông chủ này khó khăn vậy

-cho cậu ấy vào đi-Quân hướng cô nhìn tới thấy mục tiêu cần tìm và đang dây dưa với ông bảo vệ làm anh không khỏi buồn cười, nhìn đáng về vậy ai dám cho vô chứ

-vâng

-he he, cháu nói rồi mà, chú chớ bị trừ lương đi-cô quay ngoắt 180 độ với vẻ mặt lúc này là khác nhau một trời một vực

-a

Ông bảo vệ a một tiếng biết mình mắc sai lầm nhưng cô đi mất rồi thì làm sao mà xin lỗi chứ

-oa, ai kìa, nhìn đẹp trai quá-một cô nhân viên nhìn cô hai mắt sáng long lanh, nhờ tiếng nói của cô nhân viên ấy mà mấy nàng trong công ty này đều chú ý ánh mắt vào cô, còn mấy anh nhân viên ẽ chề cằm giận nhìn cô

-em chào mọi người-một nụ cười chết người hiện lên trên môi cô, hút cả nam lẫn nữ

-chào em-cả đám đồng thanh đáp lại lời cô, ai mà vượt qua được nụ cười của cô người đó không phải người

Chào nhau xong cô te te đi theo Quân, vào thang máy dành riêng cho giám đốc lên phòng cao nhất, trước mắt cô là một tầng lầu rộng lớn, ngoài cửa giám đốc có hai cái bàn có một người con trai ngồi đó, còn một cái bàn khác là của Quân

-ai đây Quân-người con trai với vóc dáng to cao, da màu đồng, gương mặt rất soái ca nha, ánh mắt đầy mị lực nhìn quét qua cô nhưng cô có kháng sinh trai đẹp

-người giám đốc bảo đón-Quân nói xong dắt cô tới cửa phòng anh, ý bảo tự cô vào

Cốc cốc

-vào đi

-chào anh

-ừm,nhóc trễ 15 phút-anh quét ánh mắt lạnh tanh nhìn cô

-có phải tôi muốn trễ đâu,là do ông chú bảo vệ căn phòng không cho tôi vô chứ bộ-cô cũng không chịu thiệt phần bác lại

-tạm tha,ngồi đó đi-anh hướng ánh mắt nhìn vào sofa ý bảo cô ngồi,cô cũng ngồi theo,cô đứng mệt rồi nếu không cho cô ngồi cô cũng sẽ ngồi

-giờ tôi làm gì?-cô hướng ánh mắt đánh giá căn phòng anh,ừm,rất sáng rất mát mẻ,có thể nhìn toàn bộ những tòa cao ốc khác,đền đường vào ban đêm nơi này rất lý tưởng rất đẹp

-để xem,sắp tới có một show thời trang lớn,nhóc đến phòng thiết kế đi,ở đó người ta dạy cho nhóc luôn

-ừm,vậy tôi đi

Cô nghe phân phó xong liền đi ra

-xong rồi sao-Quân thấy cô ra liền hỏi,không biết cậu nhóc này đến đây làm gì nữa

-vâng,giám đốc bảo em tới phòng thiết kế-cô mỉm cười nhìn hai người con trai

-ừm,em đi đi

-vâng

Một đường đi xuống lầu nhưng eo ơi,cô biết phòng đó nằm ở đâu đâu,nằm ở lầu mấy làm sao cô biết

Đành phải tự lực cánh sinh thôi,cô thấy một cô nhân viên trẻ liền chặn lại

-chị cho em hỏi phòng thiết kế ở đâu ạ

-em là nhân viên mới sao-chị nhân viên hỏi lại cô

-vâng

-chị ở phòng đó,em có thể đi cùng-một nụ cười nhẹ nhàng hướng cô,tính ra công ty anh cũng thân thiện đó chứ

-vâng,nhờ chị ạ

Một đường đi,lên một lầu riêng biệt,nhìn căn phòng to lớn có khác có bốn cái bàn đủ loại bút vẽ đủ loại giấy,mỗi bàn được một cái laptop phòng này nhìn rất tốt rất mát mẻ

-mọi người,đây là nhân viên mới của phòng chúng ta-chị nhân viên đó hướng mọi người đang cặm cuội làm nói

-ồ,trưởng phòng,có dẫn lộn người không-một anh nhân viên khá lớn khoảng 30 nhìn cô đánh giá

-không,em giới thiệu đi-chị trưởng phòng hướng cô nói

-chào mọi người,em tên Vương Y,năm nay 18 tuổi,mong mọi người giúp đỡ-cô cúi người chào lễ phép

Đoàng

Sét đánh bốn người trong phòng,18 tuổi mà vào được đây,có lộn không

-em 18 tuổi-một chị nhân viên đeo kính dày cộp nhìn cô với vẻ khó tin

-vâng

-e hèm,mọi người giới thiệu đi

-chị là Hạ Minh-cô nhân viên đeo kính dày

-chào nhóc,anh là Thiên Hòa-một anh nhân viên khá bánh bao,ăn mặt rất chất

-chào em,anh là Phùng Huy-anh nhân viên có vẻ rất trững trạc thư sinh mỉm cười bắt tay với cô

-chào em,chị là Y Hoa,là trưởng phòng ở đây,phòng này rất ít người chỉ có 4 người thêm em nữa là 5 người

-được rồi,mọi người làm việc đi,hạng mục sắp tới chúng ta phải làm thật xuất sắc,ok

-ok

Phòng thiết kế này rất không giống mấy phòng khác,ai này đều hăng hái,ấm áp,những phòng khác thì mặt lạnh,ng nghiêm ngặt

-chị có thể cho em biết về hạng mục sắp tới không ạ-cô nghiêm túc hướng Y Hoa nói

-được

-đây là hạng mục sắp tới- cô nhận tài liệu trên tay Y Hoa đưa,lật xem trong khi Y Hoa giải thích cho cô một số việc

-hạng mục này rất quan trọng, sẽ là lúc tất cả công ty thiết kế tung ra sản phẩm của mình trong buổi diễn thời trang,sẽ được các công ty khác hợp tác,còn có lợi nhuận rất lớn,trong đó công ty ta và công ty Vương Hùng sẽ cạnh tranh gay gắt bên đó đã đối chọi với đây rất lâu nhưng một lần thất bại vì giám đốc khi đó đưa ra những bản thiết kế rất độc đáo,chị cũng không biết ai lại tài như thế

Haiz,cái tên chết tiệt đó lấy đồ của mình,bây giờ mình cảm thấy tự hào đấy nhưng uất ức biết bao khi không thể nhận là mình làm,nếu nhận người ta không cười cho mới lạ

-vâng,vậy giờ em cần làm gì ạ

-ừm,em chỉ làm đây tới nghỉ trưa,sau đó em sẽ lên phòng giám đốc làm

-mà sao trên đó có hai thư ký rồi còn xếp em vào trợ lý ạ

-thư ký khác,còn trợ lý thì phải đi xếp lịch làm cho giám đốc,đi ký hợp đồng luôn theo giám đốc giám đốc cần em làm gì thì em làm đó

-ồ,cái này ngộ nè-cô nghĩ ai đòi có hai thư ký tài giỏi đó còn xếp cô vào làm trợ lý,lúc trước cô bảo kiếm một chỗ trong công ty anh làm thôi mà,sao giờ lại ra hai việc

-vâng

-vậy em vào tới bàn làm việc đi,có gì khó khăn cứ hỏi các đàn anh đàn chị ở đây

-vâng,em đi làm đây

-ừm

Trên phòng anh bây giờ người ra vô tấp nập,ai này đều ngơ ngác,đây là giám đốc muốn làm gì,phòng làm việc đang tốt đẹp cứ nhiên đập vỡ bức tường phòng ngủ,thay vào đó là tấm kính trong suốt,còn có cái bàn làm việc riêng lẻ đầy sang trọng cùng đặc tiền là cho ai,cả cái ghế êm ái đó nữa,còn có máy lạnh,tủ lạnh,như một căn nhà thu nhỏ,cho ai vậy

Hai anh chàng thư ký kinh ngạc há mồm,hai người ước gì được như vậy nhưng chỉ là mơ ước thầm thờ dài trong lòng,ganh tỵ với cô

-nè,tôi không nghĩ giám đốc xưa nay không gần nữ sắc thì ra là vậy,giờ tôi đã hiểu-Quần lắc đầu thờ dài,tiếc thay cho một nam nhân như thế,ông trời đúng là công bằng có cái này mất cái kia

-ừm,tôi còn thích tên nhóc có gương mặt baby đó đừng nói gì giám đốc-Duy xoa cằm về mặt đêm chiều nói

-chính xác,cứ nghĩ đã có một nam nhân đẹp như giám đốc,câu hồn nữ nhân,cứ như bây giờ thêm một tên nhóc cả nam lẫn nữ đều bị hớp hồn,thử hỏi công đạo ở đâu,tôi đẹp trai như vậy mà không nàng nào để ý,trời ơi-Quần ngửa mặt lên trời oán than thờ dài

Nếu hai người mà biết cô là nữ chắc học máu chết mất

Công trình tới trưa cuối cùng cũng đã xong,anh ngồi trước màn hình máy tính nhìn cô trong phòng thiết kế,từ lúc cô xuống dưới đó anh đã ngắm nhìn cho tới bây giờ,còn công việc tất nhiên là hai anh chàng thư ký gánh vác,khổ thân hai người kia

Giờ cơm trưa cuối cùng cũng đã tới,cô cùng 4 người còn lại rời khỏi phòng đến canteen ăn

Canteen của công ty anh rất tốt,rất chuyên nghiệp lại nói rất rộng thoáng mát,cô lấy một cái khay tiến tới chỗ để thức ăn nhưng chưa kịp gấp đã có một người đầu bếp đưa cho cô một cái khay đầy thức ăn,cô cũng đành nhận,mọi người thấy cảnh này ai này đều há mồm dụi mắt

Cứ nhiên đó là đầu bếp riêng của giám đốc,là một đầu bếp nổi tiếng được anh mời về nấu riêng cho anh hôm nay lại đưa thức ăn do mình nấu cho cô,một nhân viên mới lại được ưu đãi như vậy

Cô nhìn xung quanh bắt đầu dĩ hời hợt cùng phòng thiết kế

-sao mọi người lại nhìn em như thế?

-đây là giám đốc dặn,ngài ấy nói mỗi ngày cậu chỉ cần ăn thức ăn do tôi chế biến

Mấy người kia chưa kịp trả lời cô đã bị người đầu bếp nói trước, nhưng khi ai nấy đều nghe ông đầu bếp nói xong đều dừng động tác ăn, nói, cả căn tin im phăng phắc ai nấy trợn mắt nhìn phía cô như không tin lỗ tai mình, ai nấy đều nghĩ, đây là ai là nhân vật nào mà lại được giám đốc cưng chiều như vậy

Cô rối trí đành cảm ơn rồi kéo theo đám người cùng phòng đang ngốc lảng kia tìm một cái bàn ngồi vào, mọi ánh mắt vẫn dõi theo cô

Cô ngồi xuống bàn đành cấp tốc ăn, cô muốn thoát khỏi đây sớm, nhưng chưa được hai miếng com anh đột nhiên xuất hiện ở căn tin, sai bước dài tiến đến, căn tin mới vừa trở lại bình thường nay lại chịu thêm một cú sốc, giám đốc mọi ngày đều ăn trên phòng, được nhân viên đem com lên hôm nay lại xuống đây ăn com, ai nấy đều ghen com nhìn chăm chăm cảnh tượng trước mắt này

Anh tiến đến bàn cô, Y Hoa ngồi kế bên cô thấy ánh mắt giám đốc đẹp trai liếc mình một cái lạnh băng liền biết điều đi ra chỗ khác nhường chỗ ngồi cho anh

Anh hài lòng ngồi xuống kế bên cô cô cũng không quan tâm lắm chỉ muốn ăn rồi chuồn êm, với tình hình này ăn sao mà nuốt trôi

- giám đốc, đây là com của ngài

- ừm

Cô đang nhai com lại bị nghẹn, vì sao à vì bữa trưa của anh rất giống của cô, cô ghen đến đỏ mặt tía tai tìm ly nước tu một hơi lại vì uống nhanh quá nên bị sặc

- khụ..khụ..khụ

- không sao chứ, ăn từ từ thôi, có ai giành với nhóc đâu- anh ôn nhu vỗ lưng cô, một hành động đem toàn thể nhân viên công ty hóa đá tại chỗ, giám đốc bằng lãnh kiêu ngạo của họ đi đâu mất rồi

- không.. không sao rồi, cảm ơn anh- cô cười gượng nhìn anh, thăm rồi, nhìn xem mọi người đang nhìn cô kia, cứ đà này chắc cô nấu com đem theo thôi, cứ ngày nào cũng như vậy cô không chết ghen cũng chết đói, ăn sao vô với ánh mắt hàng ngàn người ở đây

- ừm, nếu nhóc ăn không no thì có thể lấy thêm của tôi- giám đốc à anh thấy chưa đủ loạn à, anh có cần mặt dày như vậy không, tôi đây mặt dày không bằng anh người ta nhìn như thế tôi rất ngượng đó

Từ nay ai nấy đều sẽ không làm gì nhóc, xem ra qua ngày hôm nay nhóc sẽ được ưu đãi, tôi đây cũng đã tạo một rào bảo vệ nhóc rồi, ai dám bắt nạt nhóc nữa

Vâng đó là mưu đồ của anh, nhưng cô không muốn, nghĩ tới cảnh ai nấy đều sẽ né tránh cô vì có anh làm chỗ dựa đã thấy ám ức rồi, như vậy còn gì nữa

Hôm đó là một ngày khó quên nhất của công ty này, mọi người ai nấy đều đem bụng đói trở lại làm việc, vì sao ư vì giám đốc của chúng ta tới đó trình diễn một màn như vậy ai còn tâm mà ăn nữa nên giờ oán trách, cô cũng không khăm khá gì mấy ăn nuốt trọn luôn cho nhanh nên hậu quả bây giờ là đau dạ dày, cô nguyên rủa anh

Cô thu dọn mấy bản vẽ xong lên phòng của anh, lại nói đi đâu ai cũng nhìn lầm cô chỉ biết đi nhanh cho thoát

Mình có đi lộn phòng không, sao đây khác lúc sáng vậy, suy nghĩ của cô khi thấy căn phòng trước mắt

- anh Quân, anh Duy đi đâu mất rồi- cô đứng đó ngó nghiêng nhìn hai cái bàn hồ sơ chất cao như núi kia

- đây, bọn anh ở đây- Quân nằm bò từ bàn ngẩn đầu nhìn cô

- sao mấy anh thăm vậy?- cô thấy lúc sáng là hai soái ca, bây giờ là ca soí, tóc tai bù xù, người áo quần nhăn nheo, mặt mệt mỏi nhìn cô

- à, công việc nhiều nên vậy thôi- đứng rồi, rất nhiều là đằng khác, nhớ ơn của em mà hai anh đây được hoãn đãi như vậy từ giám đốc đó

- ồ, vậy em đi tìm giám đốc, mấy anh cố lên- cô mỉm cười rục rờ nhìn hai người sau đó xoay lưng tiến đến cửa phòng anh gõ hai cái liền được cho vào

Trước mắt cô là, một cái phòng nhỏ nhắn hiện ra trước mắt, lại nói từ đâu xuất hiện, mới hồi sáng làm gì có, không lẽ mắt cô có vấn đề

- ngay ra đó làm gì, công việc để trên bàn, nhóc vào đó giải quyết đi- anh hướng căn phòng hát đầu với cô

- hả, à- cô giật mình đáp, ngờ ngác đi vào phòng nhỏ đó

Cô bỏ sự ngờ ngác thay vào bộ dáng nghiêm túc lật tài liệu xem nhưng trời ơi có ai nói cô biết là tình hình gì không, làm việc mà cứ có người lâu lâu liếc một cái làm sao cô làm được còn có căn phòng gì mà làm bằng kính không vậy

Cô cũng đành câm lặng xem cho hết rồi báo cáo sau đó là có thể được giải thoát

Anh cũng biết cô rất phi thường khó chịu nhưng anh vẫn rất thích nhìn, dù sao cũng nhìn người mình iu đâu có nhìn người iu của ai khác mà sợ

Cô hướng ánh mắt nhìn anh muốn anh đừng nhìn mình nữa nhưng anh biết ý quay xem hồ sơ bỏ lại cô ngỡ ngác ở đó

‘cái tên chết đuối kia,muốn gì đây hả’,cô thầm nguyên rủa anh

Cuối cùng cô cũng hoàn thành xong báo cáo lịch trình cho anh

-giám đốc,tôi nay 7h anh có một buổi tiệc với phía công ty XX-cô đem sự việc báo cáo lại

-ừm,thấy quen với công việc chưa-anh vẫn cúi nhìn hồ sơ trong tay không hề ngẩng đầu lên

-ừm,phi thường tốt,mọi người đối xử rất hòa đồng nhất là mấy anh trong phòng thiết kế phi thường tốt-cô cảm khái nói một hồi,nhưng câu nói của cô làm anh xạm mặt,đen lại sau đó một cổ khí lạnh toát ra

-tốt lắm sao?

-vâng,họ giúp tôi chỉnh màu,dạy cho tôi thêm nhiều cái hay lắm-cô vẫn phi thường nói,càng nói anh càng đen mặt

-ừm

-vậy tôi hết việc rồi tôi đến phòng thiết kế đây

-ừm,đi đi

Cô đi rồi anh mới nổi giong bão

-hừ,tốt

Cốc cốc

-vào đi

Thư ký Quân nghe mùi nguy hiểm liền biết ý tứ báo cáo xong liền chạy bay biến,nếu mà còn ở lại chỉ sợ mất mạng oan uổng à

Tôi

7h

-giám đốc,sao tôi phải đi theo anh?

-trợ lý phải đi theo,không lẽ nhóc bảo tôi đi một mình-anh liếc mắt nhìn cô

-vâng vâng-cô cảm khái cái liếc mắt nguy hiểm đành cười hì hì nhìn anh

-nhưng sao phải bắt tôi mặc cái thứ nóng nực này chứ

-hử?,không lẽ nhóc đòi mặc đồ hiphop như hồi sáng

-phòng thiết kế,nhà thiết kế tất nhiên phải mặc đồ khác người khác chứ,mặc vậy rất thoải mái

-tạm thời mặc bộ vest này đi-anh vút lại một câu sau đó chiếc xe rơi vào trầm mặc

Khách sạn YY

Cô bước xuống xe là phải chạy mở cửa cho anh,phi thường chán

Anh bước đi trước cô lẹo đẹo theo sau,nhìn anh tiêu sái lãnh đạm bước đi cô rất bội phục à,anh rất là uy nghiêm

Bước vào trong là một cảnh làm cô choáng à

Rất nhiều người,nam nữ đều ăn mặc sang trọng,nữ váy dài,nam một thân vest lịch lãm,còn có toàn là mỹ nam mỹ nữ ngoại trừ mấy ông bác bụng bự

-a,xin chào giám đốc Trần-một người đàn ông tóc hoa râm hướng cô và anh đi tới

-chào chủ tịch Hứa

-dạo này Trần chủ tịch khỏe không?

-cảm ơn ngài,ông nội tôi rất khỏe-anh cũng đáp lại nhưng không nở nụ cười

-cậu nhóc này là ai đây-ông ta lúc này mới hướng người phía sau lưng anh nói

-a,chào ngài,tôi là trợ lý của giám đốc-cô mỉm cười nhìn ông ta

-rất tốt,rất có khí chất,cậu tên gì

-ạ,tôi tên Vương Y

-ừm,thôi tôi qua đây chút-ông ta nói xong bước đi

-alo,alo,xin chào mọi người,cảm ơn hôm nay mọi người đã tới đây,chắc mọi người cũng biết hôm nay là ngày lễ kỷ niệm 20 năm công ty chúng tôi thành lập còn có hôm nay là ngày mà chúng tôi ra mắt tân tổng tài mới cũng là con trai ngài chủ tịch của chúng tôi

Tất cả mọi người đều im lặng hướng ánh mắt nhìn lên sân khấu,chỉ thấy một người con trai mặc vest đen gương mặt cực điển trai,dáng người cao ráo,như một mỹ nam tử trong tranh bước ra,làm cho mấy cô tiểu thư phía dưới đều ao ước,mắt đều là hình trái tim

-xin chào mọi người,tôi là Tần Gia Huy,hiện tại tôi chỉ mới về nước,tôi sẽ tiếp nhận một phần sự nghiệp của ba mình,nếu trong lúc hợp tác hay gì thì mong mọi người chiếu cố

Vâng,một nụ cười đã làm cho cả khán đài lâm vào im lặng,mấy cô tiểu thư thì ngáy ngốc đứng đó nhìn,đến khi lấy hồn về thì cậu đã rời khỏi sân khấu

-e hèm,xin mời mọi người tiếp tục thưởng thức bữa tiệc

Tất cả bắt đầu,ai nấy đều cầm rượu đi mời nhau,bàn việc làm ăn hay đại khái là mấy chuyện trang sức mà mấy cô tiểu thư còn siêng xe gì đó của mấy chàng thiếu gia,cô nghe mà phát mệt,lại thấy anh đang nói chuyện nên cô chuồn êm tìm người phục vụ cầm lên một ly cocktail màu xanh uống,ngon lại thêm vài ly nữa

Đang thưởng thức ly thứ năm thì một người con trai tiến về phía cô,người đó đứng trước mặt cô mỉm cười ôn nhu nhìn cô

-chào giám đốc Tần

-tiểu Y,không nhớ anh sao-Tần Gia Khang (ôm,tại họ giống nam chính quá nên sửa lại,he he) giọng có chút buồn nhìn cô

-tiểu Y?

-haiz,cũng 10 năm rồi,anh cũng khác nhưng sao em lại phủ đến nỗi không nhận ra anh chứ-giọng cậu nói có chút mất mát,ùỵ khuất nhìn cô

-10 năm,anh. . .anh. anh cuối cùng cũng về,em rất nhớ anh-cô bỏ ly rượu xuống ôm chầm lấy cậu,rất vui mà dụi mặt vào ngực cậu,anh phía bên kia nhìn cảnh tượng này mà sinh khí,khí lạnh của anh làm cho đám người xung quanh run lên nhìn qua,lại thấy anh nhìn về bên kia đồng loạt nhìn lại thấy cảnh tượng huy hũu,hai thằng đàn ông ôm nhau thân thiết mà còn nói đó là giám đốc Tần còn cái kia là người tới cùng với giám đốc băng lãnh trên thương trường Trần Thừa Phong

Cô cảm thấy cô gì đó không ổn đẩy cậu ra nhìn thì thấy mọi ánh mắt đang đổ dồn về đây,còn có một ánh mắt sắc lẹm đầy khí lạnh nhìn cô,cô đánh rùng mình một cái đây là ý gì đây giám đốc của tôi.tôi có làm gì đâu

-ô,chào giám đốc Phong,lần đầu tiên gặp mặt,tôi ngỡ ngàng một ngài lâu rồi-Gia Huy buông cô ra nhưng tay vẫn nắm chặt tay cô

-chào-anh lạnh nhạt nói mắt hướng xuống tay cô anh cầm hận muốn đem tay tên này ra mà chặt mới hả giận

-cậu có thể buông tay thư kí của tôi ra chứ-anh nói

-à,lâu năm chúng tôi mới gặp lại,mà như vậy cũng đâu có sao đâu-Gia Huy cười nhìn anh xong lại nhìn cô

-tôi giờ phải về nên thư kí của tôi phải theo

-vậy sao,tiếc quá,thôi em về đi,hẹn gặp lại-Gia Huy cười nhìn cô nói

-ừm,tạm biệt anh,hẹn gặp lại

-tạm biệt

Trong xe không khí trở nên nặng nề,cô chẳng hiểu đã đắc tội anh chỗ nào,nhìn cái mặt anh lòng cô run bần bật

-giám đốc,anh sao vậy?

-hừ

-nè,tôi có làm gì cho anh mất mặt đâu-cô thăm rủa tôi cướp tiền hay thiếu nợ anh chắc,hay tôi giựt bỏ anh

-tên đó là gì của nhóc?-anh nghiêm mặt hỏi

-anh nói ai?

-Tần Gia Huy

-ồ,đó là người sống chung với tôi ở cô nhi viện

-vậy sao

-ừm,lúc tới đó tôi như một kẻ vô hồn,không cười không nói,không ai dám tới gần tôi,ngoại trừ anh ấy,anh ấy giúp tôi cười làm đủ trò,dẫn tôi đi chơi khắp nơi làm đủ thứ,anh ấy bảo vệ tôi đánh nhau với bọn khác,anh ấy như một người anh trai của tôi vậy-cô mỉm cười nghĩ về quá khứ đầy hạnh phúc đó

-anh trai?

-ừm,anh ấy như anh trai vậy

Cả hai đều im lặng không ai nói gì nữa chờ cho đến khi xe đến phòng trọ nhỏ của cô

-à,sao hôm nay tôi không thấy nhóc đeo mắt kính

-à,hôm nay tôi đeo kính áp tròng của chị trưởng phòng tặng,chị ấy bảo tôi đeo mắt kính nhìn hơi xấu

-ừm,vậy thôi,tạm biệt

-tạm biệt

Đêm nay cô rất vui,có thể là do cô đã gặp lại Huy,người như anh trai của cô

.....ngày hôm sau

-Y Y,các mẫu thiết kế này rất đẹp nha-Thiên Hòa nhìn mẫu thiết kế đầy kinh ngạc

-cảm ơn anh

Cốc cốc

Cạch

-Y Y,dưới sảnh có người cần gặp em kia-Hạ Minh đẩy cửa bước vào

-ai ạ?

-chị không biết,là lễ tân dưới đó gặp chị nên nói

-ồ,vậy em đi đây

-ừm

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Cô đi xuống lầu nhìn từ xa thì thấy một người con trai,phải,người con trai đó là Gia Khang,người con trai đó đang mỉm cười nhìn cô

10 năm xa cách,nếu hôm qua không gặp nhau thì chắc giờ này cô đã cho rằng đó chỉ là một người không quen biết

-anh

-tiểu Y

Gia Khang ôm chầm lấy cô,mọi người trong công ty ai cũng nhìn,

-cậu ta có anh sao?

-không biết

-nhưng mà đẹp trai quá

Lời xì xào cứ thế nổi lên,ai cũng trầm trồ nhìn hai người trước mắt này

-em rảnh chứ?

-ừm,rảnh-cô mỉm cười đáp lại cậu

-nè,em càng ngày càng đẹp “trai” nha-cậu chọc lấy bả vai cô

-hì hì

-anh dẫn em đi ăn,chiu chứ

-ừm

Anh đứng từ xa nhìn cảnh tượng này mà chướng mắt,muốn tách hai người kia ra,cô là của anh vậy mà lại ôm thằng khác hỏi sao không tức

-giám đốc

-gi?-anh lạnh lùng nói làm cho cậu nhân viên toát mồ hôi

-dạ,hôm nay có cuộc họp

-hủy đi

anh nói xong bỏ đi một mạch,anh cũng chả thêm quan tâm nữa,hôm nay anh có hẹn với một người bạn

cô và cậu đang ngồi trong một nhà hàng chọn món

-sao em không học đại học?-cậu nhảm nhi ly rượu vang trong tay

-em tốt nghiệp trung học đã đủ rồi,nếu học thêm đại học 4 năm nữa thì không có tiền cho học phí

Có thể nói cô không học đại học cũng không sao,nên cô cũng chả buồn lắm

-anh sẽ trả tiền-cậu nghiêm túc nhìn cô

-thôi,đừng nói về em nữa,nói anh đi-cô vội chuyển đề tài,nói chứ cô chả muốn mắc nợ một ai

-anh?

-ừm

-vậy giờ em muốn hỏi gì?

-từ lúc chia tay đi-

đang nói thì phục vụ đem món lên

-đây là món quý khách gọi

-ừm,cảm ơn

-chúc quý khách ngon miệng

-cũng chả gì vui,khi anh trở về thì vẫn tiếp tục học,cuộc sống đầy đủ hơn,nhưng anh vẫn mong mình không tìm lại được gia đình thì tốt hơn

-vì sao?

-ở cùng em và mọi người ấm áp và vui hơn,khí ở đó anh cảm thấy lạnh lẽo và trống vắng,nếu em muốn nói anh có ba,mẹ,em gái sẽ ấm áp hơn nhưng đó là làm,họ suốt ngày đều đi làm,đi công tác,anh thì họ bắt học hết cái này tới cái kia,em gái anh cũng vậy,gia đình quyền thế đầu sung sướng gì,sau đó năm anh 14 tuổi liền được gửi qua Mỹ du học,chỉ học mà thôi,nhiều lúc anh rất muốn tìm em nhưng không cách nào liên lạc,anh cũng chẳng biết,sau khi tốt nghiệp anh liền từng bước leo lên vị trí ngày hôm nay-giọng anh đều đều nhưng cũng chứ ngập bí ai cùng khát vọng

-em nhớ lúc trước anh từng nói anh muốn làm kiến trúc

-anh giờ chỉ có thể kinh doanh thay gia đình,ba anh cũng già yếu,không thể để công ty mất được đó là tâm huyết của ba anh,nên ước muốn đó chỉ có thể gác lại

Lúc hai người nói chuyện thì anh cũng đã chú ý tới,bạn anh hẹn anh ở chốn này mới gặp cô

-nè,sao cậu cứ nhìn hai người bên kia thế-một giọng nữ cất lên

-chỉ là người quen thôi

-ồ,sao không chào hỏi mà ngồi đây nhìn người ta,mà mình thấy cậu nhóc kia rất baby nha-cô bạn với giọng điệu trêu chọc nhìn hướng cô nói

-hừ

Anh hừ lạnh khi nghe cô bạn mình nói,cô chỉ là của anh

-cậu không sợ Alex nghe được sao

-chắc chắc,nhìn cậu ta dễ thương nên muốn kết giao,cậu nghĩ đó là lứa tuổi làm bạn trai mình sao-cô bạn ngả ngón nói

-lần này về có chuyện gì sao

-tìm người

-ai?,,mà tìm làm gì vậy

-haiz,cũng do bác mình,nghĩ sao ngủ với người ta rồi bỏ đi bây giờ muốn tìm lại,mệt-cô bạn anh uể oải nói

-ngài Lục mà cũng xảy ra chuyện như thế sao?

-xì,chắc vì người phụ nữ ấy đẹp nên yêu luôn,nên bây giờ không ai thừa kế gia tộc,lại nói từ đó giờ ông độc thân nên muốn tìm lại xem biết đâu khi đó có con

-sai lầm

-ừm,ông làm người rất tốt,rất nhân ái nhưng cũng cực kì bảo thủ,chỉ cần có bằng cách nào ông cũng đem về bên ông,mệt,nếu không có tốt

-vậy có manh mối gì chưa

-lúc trước có tìm,sau đó đến nơi người đó sống nhưng những người xung quanh nói hai mẹ con họ bỏ đi rồi,lại nói nếu như đứa bé đó là con bác thì ông mừng nhưng giờ còn chưa tìm ra

-có cần giúp không

-hừ,ai mà không biết cậu là một tên khôn kiệp,nhờ cậu điều tra một chút cậu lại ra giá cắt cổ,không thêm

-tốt thôi,cậu ở đâu vậy-anh vẫn nhếch môi nói

-khách sạn

-ồ,không tiếc tiền sao?

-yên tâm,bác lo hết cho việc tìm người

-ừm

.....

-nè,tiểu Y

-sao ạ?

-giám đốc của em bên kia-cậu hướng anh nói

-hửm?

Cô nhìn theo hướng cậu thấy anh đang ngồi với một người con gái,phải nói là nhìn từ xa đã thấy đẹp không biết lại gần sẽ đẹp như thế nào,nhưng mặt kệ vấn đề là nhìn hai người cười nói cô thấy long ê ẩm một chút cả ăn cũng chẳng thấy ngon

-cũng trễ rồi,mình về đi anh

-ừm

Cậu lái xe đưa cô về công ty

.....

Vài ngày sau cô cũng chưa gặp anh,anh đã sang châu âu công tác nên không gặp

Dạo này cô thấy mình cứ sao sao,luôn nhớ anh thậm chí cô còn cho rằng mình có vấn đề gì

-chị

-sao vậy Y Y?

-em hỏi vấn đề này một chút

-ừm

-nếu không gặp một người mấy ngày,sau đó mình cảm thấy nhớ người đó,lúc ở cùng thì ảm áp khi không có thì thấy cô đơn thiếu thiếu cái gì đó,với lại cảm thấy khó chịu khi người đó ở cùng một người khác lại thấy khó chịu,hơi đau

-nè Y Y,chị thấy em rất thông minh,rất tài giỏi có thể là thiên tài cũng được luôn nhưng hôm nay chị mới biết em ngốc như vậy,ha ha ha ha ha

Cả phòng thiết kế nghe xong thì cười râm rộ lên không ai để ý thực nữ hay hào hoa phong nhã cứ thế mà cười như điên

-ha ha ha,khụ,cái này gọi là yêu-thấy mặt cô ngớ ra sau khi nghe cả đám phán thì mọi người càng cười lớn hơn cười đến không thở nổi

-khụ,khụ,em yêu ai sao

-ò,vâng-cô chờ dẫn trả lời,không biết là mình đang bị bẫy

-ai a?,nói tụi chị nghe nào

-giám đốc

Cả phòng thiết kế lặng ngắt như tờ,giám đốc,là giám đốc,omg

-là giám đốc

Lúc này cô mới hoàn hồn lại,biết mình lỡ lời nên cười gượng nói

-ô,mấy anh chị nghe nhầm rồi,nào có như vậy

-Y Y,nói thật thì em không cần giấu nữa,từ đầu tụi anh,tụi chị đã biết em là con gái,những người thiết kế luôn nhìn rất chuẩn xác

Cô ngó người nhìn mấy người trong phòng thiết kế

-e hèm,thật ra thì không biết sao em lại ăn mặt giống con trai,nhưng không sao,bọn chị rất thích và yêu mến em-mấy người phụ nữ trong phòng thiết kế nhân cơ hội bẹo má cô cho đã tay

-ai ui,đúng là đã tay mà,mình ước được làm vậy lâu lắm rồi-một chị nói xong làm cô sa sầm mặt mày,không phải chứ

-khụ

Một tiếng ho làm mọi người dừng động tác,đồng loạt nhìn ra hướng cửa một người lạnh lùng đang nhìn

-giám . . đốc

-hi hi,chào giám đốc

-hừ

Ôi mẹ ơi,ai ngờ giám đốc ở đây chúng ta có khi nào bị trừ lương không

-đây là kế hoạch sắp tới,mọi người nghiêm túc làm

-Y Y

-sao ạ?

-trưa rồi,đi ăn trưa đi

Anh nói xong phất áo bỏ đi,để lại cô ảm áp mỉm cười,thôi thì đằng nào cũng lỡ yêu rồi

Bữa trưa của cô luôn đa dạng phong phú,toàn đồ bổ dưỡng ai nhìn vào cũng ghen tị đến đỏ mắt,nhưng cô quá dễ thương ai nỡ làm gì

Đang ngồi ăn thì anh cùng một người con gái xinh đẹp tới chỗ cô

-yo,chào nhóc

-hà,ôm,ào ị (chào chị)-cô ngốn một miếng thức ăn nói,thật sự thì hôm nay anh đi công tác không gặp anh cô ăn chả ngon,giò mới ngon miếng nên mới vậy

-nuốt đi rồi nói-anh lạnh mặt nhìn,có cần mắt mặt như vậy không,

ực

-vâng,chào chị

-ôi,baby quá-khay cơm được đặt xuống bàn,tráo đang nằm trên mặt cô

-ừm,có giãn tốt,mịn màng,rất đã tay,cái này mà đi làm về hoặc bị stress có khi đây là tốt nhất

-khụ,nè,Lâm Lý,bỏ tay cậu ra-anh thấy mặt cô bị bẹp đỏ liền thấy xót xa,anh còn chưa đụng mà lúc nãy một đám thiết kế tranh nhau bây giờ lại tới người này,anh cũng muốn lắm,nhìn,chờ cô thuộc về anh rồi tới lúc đó bẹp cho sướng

-xì,tớ tên Lâm Tiểu Ly,không phải Lâm Lý-Tiểu Ly bực dọc ngồi xuống

Cô ngó người,hôm nay cô rất ngó người,nhìn hai người trước mắt,xoa xoa mặt mình,nghĩ sao nói mặt cô có thể xả stress

-nhóc tên gì?

-Vương Y-cô lạnh mặt trả lời

-ôi,làm mặt lạnh mà cũng dễ thương như vậy-tráo liền vươn ra nhưng may mà bị anh bắt lại nếu không mặt cô sẽ bị phá sắc

-cậu im lặng ăn cơm đi

-hừ

-sao rồi,không đi tìm người rảnh rang tới đây ăn cơm?

-ăn có bữa cơm mà cũng keo kiệt

-vậy cậu đang ăn cái gì mà bảo tôi keo?-anh hừ lạnh nói

-ôi,biết rồi-mỗi lần mà anh xưng “tôi” thì là anh đang bực

-ra được một ít,người con của vị đó tên Vương Y Băng,nghe nói là bà ấy đã qua đời,còn đứa con tìm không ra

Keng

Chiếc muỗng trên tay cô rút xuống đất,người này tại sao lại tìm cô và mẹ cô,mặt cô trắng bệch ngay cả nhặt muỗng cũng quên cứ thế nhìn chăm chăm người con gái trước mắt này

-Y Y,nhóc sao vậy?-anh quan tâm lay cô

-hả,à,không sao,chỉ hơi mệt thôi-cô vội lảng tránh

-vậy ăn mau rồi nghỉ ngơi đi

-ừm,tôi đi trước,chào hai người

Cô quay lưng bước nhanh về phía trước,không thể,cô phải tìm hiểu mới được

-nhóc ta sao thế?

-mệt cậu,ăn đi rồi rút

-tên vô tâm,nếu muốn đi theo thì đi cùng đi-Tiểu Ly thấy anh cứ ngóng theo bóng lưng cô nên chần chọc nói,gì chứ nhìn là biết tên này có vấn đề với người ta

-

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Cũng đã gần một tháng kể từ ngày cô nhờ Gia Khang điều tra giúp cô,nhưng cô cũng không ngờ mình cũng bị người khác tra

Hôm nay là ngày show thời trang của công ty cô đưa ra sản phẩm mới từ trang phục lẫn trang sức,đề tài lần này là áo cưới

-nè,mọi người nhanh lên,đi thay trang phục đi-trong cánh gà trưởng phòng thiết kế đang ra sức chỉ huy

Có thể nói lần thiết kế này một mình cô đảm đương thiết kế,từ trang sức cho tới trang phục,còn mọi người thì lo khâu tìm vải vật liệu còn làm buổi diễn hôm nay đều do họ làm

-trưởng phòng,có chuyện rồi-một nhân viên gấp rút nói

-sao?

-có một người mẫu nam và nữ trên đường bị tai nạn xe,nằm viện rồi

-trời,tiêu rồi

Ai nấy nghe tin đều thấy nguy ngập đầu,hai người đó là nhân vật chủ chốt cho trang phục cuối buổi diễn mà như vậy,ai mà không lo,đây là cuộc tranh chấp giữa hai tập đoàn

-có chuyện gì?-một giọng lạnh lùng cất lên,vâng,đó là giám đốc của chúng ta

-giám đốc?

-thưa,thiếu người mẫu ạ

Anh liếc nhìn cô,người mẫu sao,chắc sẽ có à,mọi người nhìn theo ánh mắt anh,sao đó nở một nụ cười âm hiểm

-sao vậy?,sao lại nhìn tôi,tôi không biết đi đâu à-hừ,chuyện đùa chắc,cô chưa từng học qua người mẫu bảo cô đi lấy mạng cô cho rồi

-yên tâm

-giám đốc à,ngài nói chuyện này dễ lắm vậy-cô khinh bỉ nhìn anh

-chờ xem,được rồi,mọi người bắt đầu đi

Hai bên sân catwalk từ nhà báo cho đến các nhà đánh giá,những người giàu sang,diễn viên,ca sĩ,...đang hướng máy ảnh và ánh mắt nhìn từng cặp người mẫu bước ra

-ồ,những mẫu áo cưới này rất đẹp

-ừm,váy cưới rất đẹp,thanh tao,nhẹ nhàng,còn vest nam rất thanh lịch,cuốn hút,phối màu của những bộ áo cưới này thành cặp với nhau rất hợp nhãn

Những tiếng bình luận làm mọi người thêm trầm trồ vào những bộ áo cưới

-và sau đây là bộ váy cưới đặc biệt của chúng tôi-tiếng mc vang lên,mọi người ai cũng ngóng trông bộ váy kế tiếp

Cô trong chiếc váy cưới màu lam nhẹ nhàng đơn giản,trên cổ phôi một sợi dây chuyền bạch kim nhuyền mặt dây chuyền là một giọt nước màu tím,bong tai cũng cùng màu,tóc giả được vắn một bên,hai bên để rơi hai lọn tóc nhỏ,nhìn cứ như tùy ý vắn lên,trên tay là một đóa hoa 11 bông màu tím,cô khoát tay anh trong bộ vest trắng rất vừa người với một chiếc nơ đen,quanh ống tay áo có hai viền đen ngay cổ tay,trên tay anh đeo một chiếc đồng hồ Thụy Sĩ,một bên tai một chiếc bông đá ruby tím

Hai người vừa bước ra đã làm cả nơi im ắng,chi còn tiếng nhạc lễ đường,ai không biết còn tưởng là đang đám cưới,phải,một cái đám cưới của đôi tiên nhân này,nam phong độ lịch lãm,nữ thanh tao đáng yêu nhẹ nhàng,chi cần cười thôi đã làm điều đứng

Máy ảnh nháy liên tục,tất nhiên họ đều biết nam người mẫu này là giám đốc của tập đoàn này,họ nhìn cũng biết cô gái kia không phải người mẫu vì chưa gặp bao giờ,theo họ biết thì đây là show thời trang lớn tất nhiên sẽ mời người mẫu có tiếng,chứ cô thì không phải,họ chưa gặp bao giờ

-hết một vòng,quay vô cô mới thở hắt ra một hơi,quá mệt

-nè nhóc,thấy sao?

-ờm,tạm được

-hừ,mà thôi,không ngờ nhóc mặc đồ nữ lại đẹp như vậy-anh đánh giá cô từ đầu tới chân mỉm cười nhẹ

-hả,à-mặt cô đỏ lên vội xoay mặt đi

-đi thay đồ đi

-khoan đã

-sao?

-chờ chút-anh nói xong lấy cái điện thoại đắt giá ra giờ lên

-chụp một tấm làm kỷ niệm

-hả,à

-đứng sát chút,làm gì đứng xa vậy-anh giờ tay kéo cô sau đó vòng tay quanh eo cô,cầm đặt lên vai cô

-cười lên nhóc

Tạch

Mặc dù không phải cưới thật nhưng cô vẫn thấy vui và ấm áp,còn anh dù không biểu hiện gì ngoài mặc ngoại trừ cái miệng đang nhếch lên không hạ xuống kia

-đi thay đồ thôi,mà khoan,thay cái này đi-anh giờ lên cho cô một túi giấy

.....

-và giờ là nhà thiết kế của công ty chúng tôi-tiếng mc hô lên,trong khi đó cô đang rối rắm,anh đưa cho cô là một cái váy hồng phấn ngang đầu gối,trời ạ,giờ cô chỉ biết lộ diện

-cạch

-ồ,đẹp á nhóc

-hừ

-mời nhà thiết kế-tiếng mc lại vang lên làm cô bí bách

Cô bước từng bước nặng nề ra ngoài sân khấu,mọi người đều ngây ngẩn,không phải chứ,nhà thiết kế tài năng này có cản trở vậy không,lại nói sao lại giống cô người mẫu lúc nãy,dù tóc ngắn

-e hèm

Lúc này mọi người mới hoàn hồn

-chụp hình nhanh đi-một nhà báo thúc giục,mọi người liền nhả máy ảnh làm cô chói cả mắt

-chào,tôi tên Vương Y,đây là những thiết kế tôi cùng mọi người thực hiện nên tôi mong các vị vỗ tay cho họ,cảm ơn

Bốp,bốp,bốp

-cảm ơn,và nếu ai có kết hôn thì hãy đến với chúng tôi,chúng tôi sẽ cho các vị một đám cưới khó quên của cuộc đời

Cô nói xong mỉm cười sau đó quay vào trong,nhưng ở dưới đang có một ánh mắt đầy tình thương nhìn cô và đối lập là một ánh mắt hận thù nhìn cô

.....

-thưa ngài,ngài không gặp tiểu thư sao ạ?

-từ từ,tà tự có tính toán-một giọng nói đầy uy quyền vang lên

-vâng

Tại nhà hàng

-bác à,con chỉ mới điều tra ra Vương Y là Vương Y Băng,chứ chưa xác định là con bác không mà,bác có cần phải đích thân tới đây không

-hừ,ta dám chắc đó là con ta

-chắc chắn,vậy giờ bác muốn xác nhận AND như thế nào?

-cháu tự giải quyết đi-người đàn ông bỏ lại một câu sau đó liền phát áo bỏ đi

-ôi,nè bác,trả tiền chứ-Tiểu Ly nói với theo,gì chứ cho cô trả tiền sao,keo kiệt

.....

-ranh con,không gờ mầy dám đối đầu với tao,tiểu Băng của ta,haha,để rồi xem

Tại tập đoàn anh

-ôi,Y Y xinh đẹp của chúng ta-cả công ty nhìn cô đầy triều mến,dù cô là nam hay nữ họ đều thích,với cái mặt baby đó ai mà không thích

-hi hi

-chúc mừng thành công

-tối party chứ

Trưởng phòng thiết kế khoát vai cô nói,nói chứ cô cao hơn trưởng phòng một chút nên thấy trưởng phòng khó khăn nên đành hơi khom

-được

-e hèm

-giám đốc?

Mọi người phân tán ngồi lại chỗ của mình,gì chứ,giám đốc là ác ma đó

-không gì,không cần phải sợ,tôi nay cứ đi,tôi đã đặt chỗ rồi

-say oh yeah,giám đốc đúng là thiên thần mà

.....

Tối

Tại một quán bar lớn,trong một phòng lớn chứa rất nhiều người

-cạn ly

-zô

Tiếng cạ ly cứ thế diễn ra,cô cũng điên cuồng mà cạ,không biết đã uống bao lâu rồi

.....

....

....

-hức,nè,giám đốc à,anh có biết không,sao anh lạnh lung thế,hức-cô chồm lại ngồi gần anh,đưa cặp mắt say rượu nhìn anh

-đúng đó,giám đốc,ngài nói gì đi chứ-mọi người hòa theo

-hức,hức

-say rồi,về thôi nào-anh nhắc cô đứng lên nhưng do quá say cô liền xui xuống

-hừ,uống cho lấm vào

-mấy người ở lại,nhớ về sớm

Anh ôm cô đi ra ngoài

-ya,muốn uống,tôi chưa say-cô vùng ra loạng choạng đi

-đứng im,lộn xộn quá-anh bực dọc quát lên

-hu hu,sao anh dám quát tôi-cô nín cở áo anh khóc lóc,cái này mà kể ra chắc cô mất mặt lắm

-đủ rồi,tôi thề sau này không cho nhóc uống rượu,người gì mà rượu vô là quậy như một đứa con nít-anh xỏ một trăn

-nước miếng văng tùm lum-cô xua tay nói

-hừ,về

Anh nhắc cô lên,bế lấy cô mà bước đi

-anh biết không,tôi không biết dây thần kinh nào của mình bị chập mà tôi lại đi yêu cái tử lạnh nhà anh,anh trả trái tim cho tôi-cô dụi mặt vào ngực anh,tay nín chặt áo trước ngực anh làm nhăn thành một nhúm

Anh nghe xong khựng lại,anh không nghe lầm,không lầm,nhóc con này yêu anh,nói yêu anh

-thật sao?

Đáp lại anh chỉ có hơi thở đều đều,cô ngủ,anh hừ lạnh tiếp tục bước đi

.....

Biết đâu nó chỉ là con hoang của bà và thằng khác,nó cũng chẳng phải con tôi,ly dị và cút đi

-Đừng,đừng lại đây,aaa,máu,máu nhiều quá,tôi không cố ý,do ông ta,mama,người ở đâu,đừng bỏ con,đừng xa con,con cầu xin người mà,aaaa

-Y Y,có anh đây,yên nào,ngoa nào-anh ôm lấy cô trên giường,đang ngủ thì cô hét lên sau đó là nói nhảm,tay chân quơ loạn xạ,anh mới chồm tới ôm lấy cô

Cô nép vào ngực anh,cổ nhích lại gần anh mà ôm mà dụi mặt vào tìm sự an ổn và ấm áp

-anh không biết em đã trải qua những gì,chắc rất khủng khiếp,nhưng anh sẽ không để em phải chịu những tổn thương đó,ngoa

-um

.....

Sáng sớm

Cô thấy cái gối ôm ấm áp,càng nép vào ôm cứng ngắt không buông,sau một hồi cô liền thấy khác lạ

Cô từ từ mở mắt ra, đập vào mắt là anh đang nhìn cô mỉm cười, mặt cô liền nóng lên, cô nghĩ, có lẽ không vậy, sao anh lại ở đây, mà khoan chỗ này quen quen, vàng, và đó là phòng anh

-he he, chào buổi sang-cô cười chừa gương,mắt mặt,quá mắt mặt,anh ta có biểu mình chịu trách nhiệm không,no no,Y Băng à mày nghĩ gì thế,chưa làm mà sao chịu trách nhiệm,mà khoan

-aaaaaaaaaaaaaaaa

-anh,anh,đồ của tôi-cô nhìn xuống thấy mình mặc một cái áo sơ mi bụi chẳng,một cái quần quá cũ,thể loại gì thế này

-rất đẹp

-đẹp cái khi mặc,anh lột đồ tôi sao?

-tất nhiên,không lẽ để bộ đồ bị nấu cháo đó ngủ à,hồi lăm-anh bước xuống giường nói

-anh thấy hết?-cô lấy tay làm dấu chéo ôm trước ngực nói

-ừm,cũng nhỏ nhỏ,rất vừa tay-anh vô lại nhìn cô

-biến thái,anh biến thái,huh u,mắt đời gái tôi rồi-cô quát lên

-xì,nhóc lúc đó còn sầm sỡ,chiếm tiện nghi của tôi,ôi đời trai của tôi,em phải chịu trách nhiệm-anh lấy tay ôm ngực mình,vô lại rất chi là vô lại

-anh..anh-cô tròn mắt nhìn anh,nào có tên đàn ông nào nói như vậy,á á,cô gấp cao thủ,cô không ngờ anh lại là tên vô lại phúc hắc như vậy

-hừ,được,chịu trách nhiệm thôi mà-cô hừ lạnh nói

-ô

-xì,gì anh muốn như thế nào?

-làm bạn gái

Cô nghe xong mặt liền đỏ lên

-sao?,tính “ăn” xong rồi chạy à

-“ăn” xong,tôi “ăn” anh hồi nào?

-ôi,hôm qua,nhóc hôn chỗ này,chỗ kia,chỗ nọ,hôn đầy người tôi,quá thú tính-anh vừa nói vừa làm mặt bi ai đau khổ vạch tội cô

-cái gì?

Nào có,không lẽ khi cô uống rượu vô là loạn tính à

-ờ thì,cho qua đi,làm bạn gái thì làm-cô nếu còn không đồng ý nữa không biết sẽ có bao nhiêu tội được kể ra

-đi tắm đi,lát anh lấy đồ cho

Trời,thay đổi cách xưng hô nhanh vãi chừng

-ờ,cảm ơn

.....

Hai người ngồi chung xe đến công ty,chỉ khác cái là về mặt khác nhau,một người vui sướng rạo rức,còn một kẻ thì âm trầm,vì sao ư?,đó là hôm nay anh đưa đồ mà còn cầm thêm mấy món nội y bảo:”chắc chắc,anh không ngờ của nhóc nhỏ nên cái này hơi lớn,thôi thì đợi lát nữa ghé cửa hàng mua rồi thay”,đó chuyện là thế,quá nhục nhả

Hôm nay cô mặc áo somi trắng quần jaen xanh rách,đây là đồ anh mua hồi sáng cho cô,cả tóc cô cũng bị anh đưa đi làm mới,tóc cô lúc trước không dài như con gái,cũng không quá ngắn như con trai,đây là kiểu vic,anh lại đem đi làm mới,nhìn giờ rất cá tính

Giờ ăn trưa

-nè,hôm nay thấy giám đốc vui hơn ngày thường nhỉ?

-chứ gì nữa,thấy cười hoài,lại dễ dãi

-ừmừm,còn Y Y nữa,trở về làm con gái rồi

-nếu tôi là nam,tôi liền theo đuổi,nhưng tiếc quá

Cứ thế cả cắntin đang sôi nổi bàn tán hai nhân vật chính của chúng ta,đang bàn tán thì tào tháo cũng tới

Hôm nay cô không biết anh có ăn nhầm hay uống lộn thuốc không mà cứ như bị gì,kể như bây giờ anh nắm tay cô bước xuống cắntin

-ô,tôi đoán không lầm thì hai người họ đang quen nhau

-nói chi nữa,nhìn là biết

-chắc chắc,lúc trước tôi còn tưởng ngài ấy bị “gay”,không ngờ

-chắc chắc,nhưng đẹp đôi lắm đó chứ

-ừm

Anh mặc kệ những lời bàn tán,thậm chí anh còn ủng hộ họ bàn tán

-hey

Từ xa một tiếng nói quen thuộc gọi tới

-đi đâu đây?-anh nheo mắt hỏi,đồ phá đám

-một tháng không gặp,không nhớ mình sao?-tiểu Ly bữu môi nói

-hừ,cậu cút xa một chút là tôi cảm ơn-anh hừ lạnh nhìn tiểu Ly

-chắc chắc,đau long quá đây,ôi,tiểu Y Y dễ thương-câu nói vừa dứt cô liền nổi da gà,có ai kéo chị ta ra giùm không,tôi bị ôm sắp nghẹt thở rồi,trời ạ,lại còn nắm đầu tôi kéo xuống sát vựa trái cây của chị ta,cứu mạng a

-được rồi,đi ăn cơm đi

-ồ

Tính ra thì cô nào để ý đâu,vì thế cô sắp sửa đổi mặt với vấn đề lớn

-thôi,mình còn có hẹn,bye-tiểu Ly nói xong liền li khai đi mất

-không tiễn

.....

-chào ngài

-mấy anh dẫn mặt người này,nhớ phẩy tay phải người này

-ok

Hôm nay cô cùng cậu đi khu vui chơi,đến những nơi cô và cậu từng vui đùa từng là nơi tuổi thơ của hai người

-nè,anh có yêu ai chưa

-rồi

-ô,ai vậy?-cô hớn hờ hỏi

-một người mà anh yêu lúc bé

-người đó biết không?

-anh nghĩ là không,còn em,để ý ai chưa-cậu hỏi ngược lại cô,cậu yêu cô nhưng chưa chắc gì cô đã yêu cậu

-thật ra lúc trước thì chưa,nhưng bây giờ em đã thích..không,phải nói là yêu người đó rồi-cô nhìn về xa xăm,nơi biển khơi xanh mát kia

-ùm-cậu gương cười nói,có lẽ nên từ bỏ từ bây giờ

-“alo”

-“giám đốc,có người tìm anh”

-“ùm,tôi sẽ về”

Tút tut

-anh bận thì về đi

-trễ rồi,để anh đưa em về

-không sao,em ngồi chút nữa rồi về

-ùm

Gia Khang đi một hồi cô cũng bắt xe về,vừa xuống xe không lâu cô liền bị đánh úp

-mấy anh muốn gì?-cô gằn giọng hỏi

-không gì,chi là tụi này ngựa tay may mà bắt gặp nhóc nên muốn xả một chút-tên đầu xỏ nói

-hừ,nói đi,đừng kiếm có-cô hừ lạnh nói

-thôi,không dài dòng nữa,đánh

Sau tiếng hô đánh,cả bọn liền nhào vô đánh đấm,mới đầu cô còn trả đòn được dần dần cô chỉ biết ôm đầu để họ đánh

Cô thờ khố nhọc nằm đó,giương ánh mắt bầm tím nhìn tên đầu xỏ

-tên khốn..khụ..kiếp

-còn lắm mồm

Bốp

-mày có bàn tay đẹp lắm,để tao hủy đi cho đỡ chướng mắt-hắn ta nói xong muốn lấy chân đạp lên tay cô thì nghe tiếng kèn cảnh sát liền bỏ chạy,đúng là một lũ xã hội đen rôm

-khụ,phốc

Cô bị đánh tới thâm thương,đến nổi nôn ra cả máu,không biết có bị sao không nữa đây,chỉ biết là giờ cô nằm đây luôn hết nhích nổi

-ôi,tiểu Y Y à,không nhờ chị đây rat ay nghĩa hiệp đời này nhóc làm phé nhân rồi-vâng,và ác quỷ đã xuất hiện trước mắt cô,tiểu Ly

-khụ,mệt-cô nói xong liền gục luôn xuống đất

-haiz,nếu hôm nay mình không bắt gặp chắc nhóc này toi,thôi đem về rồi tính

-

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Không nghĩ tới cô lại có duyên với bệnh viện như vậy,ngày hôm sau tỉnh lại đã thấy mình nằm trong này,ách,cả người cô thật ê ẩm

Cạch

-ồ,cưng tỉnh rồi à?-tiểu Ly mỉm cười nhìn cô

-cảm ơn chị đã giúp

-ôi chào,có gì đâu,nếu muốn trả ơn thì...-tiểu Ly nhìn cô từ đầu tới chân nở một nụ cười gian tà

-lấy thân báo đáp chị là được

-khụ khụ,cái gì?-có khi nào cô bị đánh ù tai nghe nhầm hay không

tiểu Ly nhìn mặt cô ngó ngó tâm trạng liền vui vẻ,không ngờ lại dễ thương như vậy

-ha ha,cung không nghe nhầm đâu,chị đã yêu cung từ cái nhìn đầu tiên rồi

Cô dám chắc cô không nghe lầm,không lầm,người này muốn cô lấy thân báo đáp,có quá cầu huyệt không,làm như là cổ đại vậy

-ha ha ha,nhìn mặt cung ngổ quá,ha ha,chị đây chỉ đùa chút cho vui thôi,nhìn cung gầy gò ốm yếu,nhan sắc không có,dáng dấp lại không,ngực thì lép,bụng chả có mủi à quên,nhóc đầu phải nam,nhưng nữ gì mà lép quá,cho chị đây cũng không cần

Gì đây,giờ lại chê cô,quá đáng,làm gì có ai được ngực lép như cô(chị tự hào nhì),đáng thì sao,cao ráo phong độ,mặt mình làm tan nát biết bao nhiêu trái tim thiếu nữ mà giờ chê

Nghen,thật sự ghen uất à

-thôi,nhìn cung mặt mày tím bầm,à,kính mắt bị vỡ rồi nên đây là kính mới,còn đây là thức ăn,bác sĩ bảo nằm vài ngày theo dõi là được-tiểu Ly đặt mắt kính và hộp cháo lên bàn bên

-mà chị đây thấy mấy vị bác sĩ rất quen thuộc với cung nhì

Cung,cung,chị ta hết từ ngữ hay sao mà dùng cái từ làm nổi da gà đó mà gọi hoài

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Thật sự mà nói từ ngày đó anh cứ như một bảo mẫu,kiêm chức vú em,ôi mẹ ơi cô nhớ lại quãng thời gian còn nằm trong viện,chỉ nằm ba ngày thôi anh đã biến thành bảo mẫu

-anh tính làm việc ở đây luôn sao?

-tất nhiên,người yêu của anh bị thương thì anh phải ở lại đây chăm sóc chứ

Ô,giám đốc lạnh lùng đâu rồi,sao tự nhiên biến thành như vậy

-khụ,nhưng ở đây không có chỗ cho anh ngủ

-yên tâm,giường này hai người ngủ vẫn được-anh nói xong bước lại giường bệnh của cô còn hiên ngang nằm xuống

-anh..anh

-sao?,anh rất mệt để anh ngủ một chút,vợ yêu

Vợ yêu,mặc dù hơi buồn nôn nhưng cô cũng thấy thích thích

-nhưng

-ngủ

-á

Và anh không kiêng dè gì mà ôm cô vào lòng mình,gắt gao ôm lấy mà nhắm mắt ngủ

Khuôn mặt cô đỏ bừng,tiếc rằng anh mệt quá nên đã ngủ mất

Ấm,cô cảm thấy lòng mình rất ấm,cô đã yêu,yêu người đàn ông này,có lẽ đã quá sâu,suy nghĩ một hồi cô cũng liền tiến vào mộng đẹp

Cứ thế ba ngày đều trôi qua như vậy,anh ân cần đút cô ăn,dù cho tay cô lạnh lẽo,đến cô đi dạo,cùng nhau ngủ cùng nhau thức dậy

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

Người ta nói chung lâu ngày tình cảm càng tăng. Và giờ cô đã biết mình đã va lưới tình.

Vương Hùng khôn nạn. Cô chưa từng thấy thằng đàn ông nào đốn mạt như lão ta.Nhớ cái ngày ông ta bảo cô không phải con ông ta. Cô cứ cho rằng đó không phải là sự thật. Nhưng giờ cô cũng đã nghĩ. Cô là ai, ba cô là ai?.

Từ nhỏ nhìn bọn cùng lứa có ba công đi chơi, có mẹ nắm tay, cô nghĩ chắc kiếp trước tạo nghiệt nên số phận mới nghiệt ngã như vậy.

Cô nhìn người đàn ông nằm bên cạnh mình. Người đã cho cô sự ấm áp và cảm giác an toàn. Có thể làm tất cả vì cô

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30

Hôm nay anh có cuộc họp nên không ở bên cô.

Cô buồn chán mở tivi lên xem. Đập vào mắt cô là công ty của Vương Hùng đang có rất nhiều phóng viên và công an đang dẫn ông ta đi.

Chuyện gì đây?

-chủ tịch Vương,Vương Hùng tham ô công quỹ, buôn lậu và rửa tiền.

Cô nghe xong liền điều đứng. Nói như vậy thì công ty của mẹ Như sẽ trên bờ vực phá sản.

Chuyện này thì cổ phiếu công ty sẽ rớt giá. Vậy Như sẽ về nước.

Ring ring

"alo"

"Y Y,là tao nè"

"mày về nước rồi hả?"

"ừ,mẹ tao đang nằm viện. Giờ tao rồi lắm. Cổ phiếu rớt giá không phanh, các nhà đầu tư đều rút vốn cả rồi."

Nhỏ ghen ngào nói,có ai ngờ mọi chuyện lại úp tới nhanh như vậy. Không thể trở tay kịp.

"mày đang ở đâu để tao tới gặp?"

"tao đang ở bệnh viện XX"

"lầu mấy, tao đang nằm viện ở đây"

"Lầu 12,Phòng 305"

"chờ tao"

Tút tut

Cô leo xuống giường đẩy theo cái cây treo nước biển. Đi thẳng một đường đến thang máy sau đó liền tìm phòng 305.

Cô mở cánh cửa phòng ra thấy nhỏ đang ủ rũ ngồi bên giường. Người phụ nữ nằm trên giường tiểu tiện vội hắt đi không còn vẻ quý phái nữa.

-Như

- Vì sao?

-mày nói cái gì vậy?

Vừa bước vào phòng đã nghe Như hỏi một câu chả hiểu gì.

-Vương Hùng từng là ba của mày?

-ừ

Nhưng đã từng. Từ năm 8 tuổi đó, đã kết thúc cái gọi là ba con.

-nhưng cũng không phải. Năm tao 8 tuổi ông ta nói tao không phải con ông, mẹ tao và tao bị ông ta đuổi đi. Ông ta bảo ông ta có người khác. Nên li hôn mẹ tao. Còn lăng mạ nói mẹ tao ngủ với người khác kiếm tiền nuôi ông ta ăn học, nói tao là con hoang.

Cô cười chua chát nói, có ai mà không đau khi người cha 8 năm lại nói mình là đồ con hoang mà không đau đâu chứ.

-xin lỗi- nhỏ nghe xong cũng cảm thấy đau lòng. Trong việc này ai cũng là nạn nhân.

Nhỏ đã từng tự hào vì có một cha dượng như vậy nhưng không ngờ đó chỉ là một lớp mặt nạ để lão ta ngụy trang, thật là ghê tởm.

-mày tính thế nào?

-công ty cứu hết nỗi rồi-nhỏ cúi đầu nói. Tâm huyết của mẹ đã bị hủy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Công ty bây giờ chả thể cứu. Chỉ mong có thể trả nợ.

-để tao hỏi anh Phong xem có cứu được không.

-không đâu, tập đoàn Trần gia sẽ không mạo hiểm mà bỏ ra một số tiền lớn để cứu vớt một miếng bánh thiêu như vậy.

Reng reng

"alo"

"tiểu thư, có người muốn đầu tư vào công ty ta"

"cái gì? là ai?"

Nhỏ kích động đứng bật dậy

"thưa, một tập đoàn bên Mỹ, hiện giờ họ đang ở trong phòng họp chờ tiểu thư"

"tôi tới liền, cô phải giữ họ lại"

"vâng"

-có người đầu tư?- cô nhíu mày nhìn nhỏ.

-ừ,

-tao sợ có vấn đề,một công ty trên bờ vực phá sản, các hạng mục cần rất nhiều tiền nhưng giờ bị rút vốn, để lại một số tiền khổng lồ,ai chịu bỏ tiền nhiều để bù vô số khuyết đó?

-mặc kệ,chỉ cần cứu được công ty, tao sẽ thử,tao đến công ty đây,mày cũng về phòng bệnh đi.

-ừ,nhớ cẩn thận.

-ừm

.....

"alo"

"Phong,anh họp xong chưa?"

"rồi, chắc em cũng đọc tin tức rồi nhì!"

"mới thấy, sao đang yên lại xảy ra sự tình này?"

"có kẻ ẩn danh đem bằng chứng giao cho viện kiểm sát, nghe nói tất cả đều chính xác, có rá nhiều người bắt tay làm cùng ông ta hiện cũng đang bị tạm giam, có chủ tịch Tân nữa"

"chủ tịch Tân, ba của Gia Khang?"

Cô hốt hoảng nói

"ừm,công ty bên đó cũng đang loạn"

"là ai mà cao tay như thế? anh Phong, lúc nãy có người muốn đầu tư vào công ty Vương Hùng"

"ồ,là ai mà giàu như thế?"

"không biết,nghe nói là công ty bên Mỹ"

"ừm,lát anh ghé, em nhớ đừng chạy lung tung"

Cái gì? xem cô là con nít chặc.

"vâng thưa lão đại"

tút tut

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Như bước đến công ty,nơi đây có thể sẽ sụp đổ nhưng nhỏ sẽ không để cái cơ hội vực dậy công ty vụt mất, bất cứ giá nào nhỏ cũng sẽ trả.

Trong căn phòng họp có hai người đang ngồi là một nam và một nữ. Người nữ lại là người Mỹ.

-xin chào, hẳn đây là người đứng đầu ở đây?-người đàn ông lên tiếng.

-hiện tại mẹ tôi đang nằm viện,tôi là con gái bà ấy.-nhỏ kéo ghế và ngồi xuống. Nhìn hai người này cảm thấy rất bí hiểm.

-ồ,mà thôi, hôm nay chúng tôi muốn đầu tư vào công ty của cô,

-hẳn là ngài đã biết công ty chúng tôi ra nông nổi này rồi. Ngài vẫn muốn đầu tư?

-Tôi chỉ là người đại diện, mà thật sự nói đầu tư cũng không phải. Tính ra là ông chủ của chúng tôi muốn mua công ty này thôi.Nhưng không biết sao mà ngài ấy lại đổi ý mua thành đầu tư-người đàn ông mỉm cười nhìn Như.

Đây là ai? kẻ này muốn gì?

-

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Như khó hiểu nhìn hai người bọn họ, công ty gần phá sản lại đi đổ tiền vào.

Như hai mắt lạnh xuống

-có ý gì?

-no no, ông chủ của chúng tôi chỉ là cảm thấy nên đầu tư một chút vào công ty bên này, còn có vì sao thì không nói,ngài ấy nói cô cứ yên tâm. Sẽ không làm gì xấu đâu, nếu cô đồng ý, còn nữa có lẽ ngài ấy sẽ không điều hành nên đây là người đại diện, cô Lisa -người đàn ông hướng cô gái tên Lisa giới thiệu cho nhỏ.

Đồng ý thì có thể cứu nhưng ngẫm lại bọn họ khác nào mua công ty, còn số tiền lớn kia thì bọn họ sẽ là cổ đông lớn nhất. Vậy mẹ mình sẽ mất chiếc ghế Tổng

-hừ,theo lời ngài nói thì khác nào tôi bán công ty

-ấy, theo lời tôi nói lúc này thì cũng tựa như mua. Xin hỏi tiểu thư, với một công ty đã bên vực như thế này, chúng tôi bỏ tiền ra đầu tư. Chỉ cần như vậy thì công ty sẽ sống. Và tất nhiên ông chủ chúng tôi sẽ là đối tác lớn và là cổ đông lớn nhất. Không giấu gì cô trong tay chúng tôi có 40% cổ phần công ty và tất nhiên thì chúng tôi cũng có phần của cái công ty này. Còn có nếu không đầu tư thì chúng tôi sẽ thiệt hại lớn. Chỉ vậy thôi, và giờ thì cô cứ yên tâm mẹ cô vẫn sẽ ngồi chiếc ghế Tổng kia.

Người đàn ông dựa lưng vào ghế ánh mắt sắc bén nhìn nhỏ mà giải thích.

Tội nghiệp thật, không biết đã đắc tội ông chủ lúc nào mà giờ ngài ấy lại chơi như vậy, còn có lúc đầu ngài ấy bảo làm cho phá sản nhưng sau đó tự nhiên đi bảo mình đem tiền đi đầu tư vào cái công ty nát này.

-40%? Mấy người âm mưu từ trước- nhỏ nghe xong liền lạnh mặt. Thu mua tận 40%. Mẹ nhỏ chỉ có 25% còn 25% là trong tay Vương Hùng, 10% là mình giữ. Vương Hùng mặt dù tạm giam nhưng vẫn chưa chuyển số cổ phần đó lại cho mẹ, vậy thì hiện giờ bọn họ lớn nhất nhưng bọn họ nói không ngồi chiếc ghế kia mà để mẹ nhỏ làm. Rắc rối khó hiểu đề mà hình dung hai kẻ này.

-nếu muốn thì ký vào hợp đồng,còn không muốn thì cứ vậy mà để công ty bị người khác thu mua, vậy thôi- người đàn ông hờ hững đẩy bản hợp đồng tới.

Từ đầu người con gái tên Lisa kia không hề mở miệng chỉ có người đàn ông này nói.

Nhỏ cảm bản hợp đồng đọc kỹ từng chữ nhìn thì toàn là lợi ích này có thể cứu công ty nhưng ai biết âm mưu phía sau. Giờ chỉ có ký xong là công ty được cứu. đành vậy.

Nhỏ đặt bút ký tên mình trên hai bản. Một bản nhỏ giữ còn một bản họ giữ. Cô nhìn qua chữ ký của bên kia thấy một chữ Lục.

-tốt rồi,hợp tác vui vẻ,tạm biệt-hai bên bắt tay nhau sau đó bọn họ ra về

Nhỏ ngồi trên ghế mà thờ dài.

.....

Hôm sau tivi liền đưa một tin đầy nóng. Công ty Vương thị đột nhiên được vực dậy cổ phiếu tăng vọt. Tập đoàn lớn KJ bên Mỹ đầu tư vào công ty Vương thị.

Anh ôm cô mà xem tin tức.

-Phong, anh nghĩ chuyện này là sao?

-theo lý một tập đoàn lớn như KJ thì đáng lẽ sẽ không đầu tư một số tiền lớn vào công ty nát Vương thị này.-anh vuốt đầu cô nói.

-Em nghe Như nói là chữ ký của đối phương chỉ có một chữ Lục. Như tìm rất nhiều nhưng không ai tên Lục cả.

Cô dựa đầu vào vai anh mà nói.

-Lục? không lẽ là Lục gia- anh nhủ mầy mà nói. Lục chỉ chỉ có người này mới dư tiền mà đầu tư.

-anh biết sao?

-ừ, KJ chắc là của ông ta.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33-2

Lục gia là một gia tộc lâu đời, thế lực hắc bạch đều có. Trong gia tộc được chia ra làm thương nhân, chính trị thậm chí là hắc bang. Một gia tộc lớn. Và sẽ không có sự tranh chấp trong gia tộc. Thương thì mỗi người kế thừa vị trí đứng đầu đều là con dòng chính. Những người thuộc nhánh thì không được. Lục gia bây giờ nghe nói dòng chính không có người kế vị bọn dòng nhánh đã nháo nhào nghị luận.

Cô nghe anh kể lại sự tích của cái gia tộc Lục gia gì đó mà thấy huy hoàng, không ngờ còn có người mạnh như vậy

-vậy giờ ai là người đứng đầu?

-Lục Phàn.Người này năm nay cũng gần 50 rồi,nhưng giờ vẫn không có con. Nghe nói ông ta không lấy ai. Ông ta là người đứng đầu gia tộc này.Quyền lực đều nằm trong tay ông ta, còn có là một người thông minh thủ đoạn, chỉ cần dùng động tới ông ta thì không sao nhưng nếu đắc tội thì anh nghĩ khó sống.

-không lẽ chuyện lần này ông ta làm?

-không chắc,nhưng chờ xem đã

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

Hôm nay là ngày cô ra viện. Cô cảm thán số phận của mình sao mà cứ đến cái bệnh viện này hoài!

Anh đẹp trai đi phía sau cô mặc một bộ tây trang lịch lãm một tay bỏ túi quần còn một tay xách theo đồ đạc của cô. Ai nhìn vào cũng nói: đúng là một ông chồng tốt.

Phụt

Cô đang đi nghe vậy mém bị sặc nước miếng.

Anh thì ngược lại rất hào hứng

-bà xã~

Eo,hôm nay anh ta giờ cái giọng điệu gì mà tỏm quá

-mới sáng anh thần kinh à!

Hai tai cô đỏ lên mặt phồng lên mà quát anh. Anh ngoảnh bởi cái biểu cảm rất ư là molest. Rất muốn chà đạp cái gương mặt kia.

Anh ngấm lại thấy hèn gì nẩy nằng trong công ty lúc nào cũng nựng mặt cô. Biểu cảm như vậy ai mà kìm nén cho nổi.

Véo

-a a, bỏ tay ra,sao véo mặt em,bỏ ra- cô nắm lấy tay anh nhưng anh lại lấy hai tay để lên hai má cô sau đó ép lại

Oa,hôm nay anh ta uống nhầm thuốc rồi

-a,đau quá- cô ôm bụng mà rên lên

-sao vậy?-anh hốt hoảng đỡ cô nhưng cô lại dẫm vào chân anh một cái thật mạnh.

-A,em già rồi

-hừ,mặt của bà đây bị anh chà đạp còn gì nữa. Như vậy thì còn có nàng nào mà quen chứ!

Cô bước nhanh chạy đi, để anh ở phía sau lắc đầu cười nhìn bóng lưng cô.

Bây giờ cô dọn luôn vô nhà anh ở, như vậy đỡ tốn tiền thuê phòng. Phòng ở nhà anh cao cấp khỏi chê, thức ăn lại ngon. Cô ở rất sung sướng a.

-tiêu Y

-tên em là Y Băng, đừng gọi Y- Cô mỉm cười nhìn anh. Hôm nay cô muốn cho anh biết về cô.

Hai người nằm trên giường nhìn ánh trăng ngoài kia, vì hai người sớm ngủ cùng nhau đã thành thói quen nên giờ ở nhà anh cũng thế. Và tất nhiên họ sẽ không vượt rào khi chưa kết hôn.

-Em tên Vương Y Băng, vào năm em 8 tuổi thì bị kịch đến với em. Lúc nhỏ ai cũng ngưỡng mộ em, bạn bè luôn hâm mộ em có người ba tốt người mẹ yêu thương, một gia đình hạnh phúc. Nhưng rồi Vương Hùng đi công tác trở về, không còn như trước, không còn vậy đẹp áo xing, không còn cái ôm chào đón mà là một tờ giấy li hôn cho mẹ em.Ông ta bảo mẹ em kí vào, mẹ em không làm gì sai, luôn giữ phụ đạo của một người vợ. Người sai là ông ta, ông ta nói ông ta có người khác ép mẹ em kí vào. Mẹ hết hi vọng nên kí vào và tạ tội nguyện cho ông ta, ông ta không cho mẹ con em một xu nào mà đã đuổi thẳng ra đường.

Hôm đó là ngày u ám của hai mẹ con em.Chưa dừng lại ở đó, mẹ con em tha hương khắp nơi và rồi em giết người khi 9 tuổi, hôm đó là nỗi đau là con ma ám ảnh cả cuộc đời em. Mẹ em bị vật liệu đè qua đời. Đó là ngày màu đỏ ngày tang thương nhất mà em không bao giờ quên. Em nhìn hai bàn tay nhuốm đầy máu. Rửa thế nào cũng không thấy sạch. Em sợ lắm.

Nước mắt cô lăn dài trên má,anh đem cô ôm vào lòng để cô áp vào lòng ngực ấm nóng của mình.

-có anh đây, sau này cứ dựa vào anh. Vương Hùng chắc chắn bị phán tội tử. Không còn gì để em bận tâm nữa, cứ sống vui bên anh.

-chưa đâu, ông ta bảo em là đồ con hoang, nói mẹ em ngủ với người khác lấy đồng tiền bản thù nuôi ông ta ăn học. Chửi em là đồ con hoang. Lòng em đau biết bao. Sau này em mới nghĩ có lẽ em không phải con ông ta nhưng em không muốn chấp nhận mình là con hoang. Em hận người đàn ông mà mình không biết mặt kia. Kể đã để cho em bị người khác sỉ vả là con hoang. Và hận Vương Hùng tham phú phụ bần kia

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Nơi lòng ngực ấm áp kia cho cô sự hy vọng và hạnh phúc. Cô có thể không gặp ác mộng khi được anh ôm ngủ. Một cái ôm đầy ấm áp và vững chãi. Nơi có thể cho cô dựa vào.

-Băng nhi, ngày mai em có muốn đến tòa án xem xét xử không?

-em sẽ đi, em muốn nhìn ông ta trả giá.

-phiên tòa sẽ diễn ra lúc 8h, mai anh sẽ đi cùng em

-ừ~

Cô ngáp một cái sau đó cọ cọ ngực anh mà ngủ

Anh vuốt ve đầu cô. Ôm cô mà chìm vào giấc ngủ.

8h tại phiên tòa

Hôm nay phóng viên nhà báo đều đứng chen nhau ngoài đường kia chờ xe tù tới.

-tới rồi kia-một người hô lên

Tất cả máy ảnh máy quay đều hướng đó mà chụp mà quay. Phóng viên thì đứng đưa tin.

Mọi người được đưa vào phiên tòa.

Cô ngồi cùng anh trên ghế dành cho người xem. Vương Hùng đứng ở chỗ bị cáo.

-tất cả đứng lên

Mọi người từ chỗ ngồi đứng lên khi quan tòa đi vào

-bắt đầu xét xử

-theo như sự việc thì chúng tôi có trong tay bằng chứng bị cáo Vương Hùng tham ô công quỹ của công ty, có dính dáng đến ma túy. Chiếm đoạt tài sản và buôn người.

Những lời luận tội vang lên khắp tòa án.

-Thưa quan tòa, tôi phản đối-luật sư bên ông ta đứng lên nói.

-mời luật sư

-thưa,theo như những bằng chứng đó thì chưa đủ xác thật. Theo tôi được biết thì tất cả chúng đều được một người nặc danh đưa đến. Tôi nghĩ đó không phải là chính xác

-vậy mà cũng nói được

-ừ

Lời bàn tán vang lên

-cộc cộc, trật tự trật tự,đây là tòa án

Quan Tòa gõ búa để đình chỉ tiếng ồn.

-nếu đã nói vậy thì cho mời nhân chứng

Một người đàn bà ôm con nhỏ bước vào

-Đây là người chịu ra làm chứng, mời lắng nghe.

-thưa quan tòa,là ông ta ông ta đã hại chết chồng tôi

-mời nói rõ ràng

-Thưa,đêm ngày 15 tuần trước, hôm đó chồng tôi phát hiện Vương Hùng giám đốc của công ty Vương Hùng buôn bán ma túy, sau đó chồng tôi quay phim lại nhưng lại bị phát hiện bị ông ta sai người rượt đuổi rồi bị xe ông ta đụng chết.

-Nhiều đó cũng không đủ chứng cứ

-trật tự, nếu luật sư đã không nguyện ý thì còn một chứng cứ nữa.

Một cái màn hình được phát lên. Là vụ giao dịch và tai nạn xe.

Luật sư cầm nín xanh mặt nhìn màn hình. Với cái đoạ thì không cãi được nữa.

-bị cáo có nhận tội không?

-tôi nhận tội

Wương Hùng xanh mặt nhận tội. Cái video đó đáng lẽ phải bị hủy sao lại ở đây? Ông ta không thể chối cãi nữa.

-với nhân chứng vật chứng, và lời nhận tội. Theo luật pháp bị cáo sẽ bị tử hình.

Cộp cộp cộp

Sau ba phát gõ, tòa đã tuyên án xong. Mọi người ra về, khi ông ta đi ngang qua cô liền nói.

-con gái ngoan,ba ba có món quà cho con đây,ha ha

Lời này, ông ta muốn gì?

Cô nheo mắt nhìn bóng lưng ông ta

Ngày hôm sau trên tất cả mặt báo đều có đăng tin. Sau đó có rất nhiều nghi phạm vụ này bị bắt.

Cô ngồi trong phòng làm việc mà bất an. Lời nói của ông ta cứ vang lên.

.....

Trong phòng anh

-yô,

- Alex!,Lâm Lý!

-tên kia, Lâm Tiểu Ly chứ không phải Lâm Lý.-tiểu Ly tròn mắt nhìn anh.

-sao hôm nay hai người rảnh mà tới đây vậy?

-không giỡn nữa, có việc quan trọng - Alex nghiêm trang ngồi xuống ghế.

-xem đi-tiểu Ly đưa cho anh một cái bì thư màu trắng.

-cái gì đây?

-mở ra xem là biết- Alex

Anh mở ra lấy ra bên trong là một tờ giấy. Anh nhìn thấy dòng chữ DNA liền lướt mắt xuống.

Vương Y Băng có quan hệ cha con với Lục Phàn.

Cái này!!

Anh híp mắt nhìn hai người.

-đây là thật?

-ừ, ông ấy hẹn anh và nhóc con kia 7h tại biệt thự của ông ấy.

Tiểu Ly nhìn anh nói.

-tối mai tôi sẽ đến, còn cái vấn đề này hai người đừng có tiết lộ.

-ok

Bên này là anh và bên phòng cô hiện tại đang nhận một bưu kiện.

Cô run tay mở ra.trong đó là hình ảnh của một nơi. Nơi này quen thuộc biết bao. Đây là nơi chôn cất mẹ cô.

Vương Hùng,ông chết cũng không tha cho tôi sao.

Cô lật đật chạy như bay, lao ra khỏi công ty bắt xe đến nơi đó.

Cô nặng nề từng bước từng bước tiến đến mộ mẹ cô. Nó đã bị đào bị tạt sơn đỏ đến ghê người.

Quan tài của mẹ cô không còn, bia mộ bị đập nát.

.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 36

Cô đau đớn ngã khụy xuống đất. Quan tài của mẹ cô đâu rồi! mất rồi tất cả là do cô,

-mẹ, con xin lỗi vì không bảo vệ mẹ chu toàn- cô đập tay xuống đất từng cái đập là dùng hết khí lực.

-hu hu, mẹ, con bất hiểu, đến chết mà cũng bị người quấy phá, chờ con, chờ con cứu mẹ về nhé!- cô nói xong liền chạy khỏi đó bắt xe đến nhà tù.

-Vương Hùng, tôi muốn gặp Vương Hùng-cô hướng cảnh sát nói.

-từ tù không được gặp

-cho tôi gặp tên khốn kiếp đó, tôi phải giết ông ta- cô hét lên lao đến bị mấy nữ cảnh sát ôm lại.

-đây là nhà tù, còn làm loạn nữa tôi bắt nhốt cô-viên cảnh sát nói.

Hú hú

Còi báo động đột nhiên vang lên.

-có kẻ vượt ngục

-Nhanh, bắt lại

Tất cả cảnh sát cai ngục đều chạy đi. Cô được tự do liền hướng các phòng giam đi đến.

Vương Hùng, hôm nay ông phải trả giá.

Cạch.

-nào, con gái ngoan của ba

Ông ta chìa súng vào cô. Cười đầy nham nhở. Hiện tại bên ông ta có hai người áo đen. Kẻ này đã tính trước.

-tra mẹ cho tôi- cô gằn giọng nói.

-ôi chà, từ từ chứ, chúng ta đến một nơi khác trò chuyện nhé.

Sau lưng cô bị chìa súng dẫn đầu đi ra ngoài. Trên đường đi không có ai. Quá cao tay, ông ta đã mưu chuộc người ở đây.

-lên xe

-mẹ tôi đâu.

-à,cái bộ xương khô đó hả, ba ba đã để ở một nơi rất đẹp.

-tôi giết ông- cô nghiêng răng nói

-ấy ấy, ba ba sẽ đưa con đi gặp mẹ

Cô nghiêng răng bất chấp mà bẻ lấy cổ tay ông ta, đem cây súng xa người mình.

-ranh con

Cô hướng tay ông ta, đem tay ông ta đập lên thành ghế lái.

Đoàng

Một phát súng vang lên,tên tài xế chết tại chỗ. Chiếc xe đảo khắp nơi trên đường. Sở dĩ ông ta nghĩ một đứa con gái làm gì đâu lại sức một người đàn ông nên ông ta để lại hai tên vệ sĩ chỉ còn tên lái xe kia. Giờ thì hay rồi.

-Bốp

Ông ta hất tay cô, đem đầu cô đập vào thành ghế.

A

Đoàng

Một phát súng ghim thẳng vào đùi cô.

-sao nào, nén thử kẹo đồng nào

Cô đem tay chặn miệng vết thương. Cô hướng chốt cửa mà nhanh tay mở ra nhảy ra khỏi xe. Ông ta chụp không kịp nên cô đã thoát khỏi xe. Nhìn chiếc xe đảo trên đường. Ông ta liền leo lên ghế lái mà cầm lái.

Đoạn đường này vắng nên cô thấy vậy liền cố sức mà chạy. Chiếc xe ông ta liền quay đầu hướng cô mà nhấn mạnh ga.

-Mẹ kiếp, mình không thể chết

Cô nhắm phía bên kia cây cối liền chạy vào, Chân cà nhấc bất chấp mà đi vào rừng cây.

Khụ khụ

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Cô cố sức chạy vào rừng cây để tránh xe của ông ta. Nếu cô mà cứ chạy trên đường thì chắc chắn sẽ nằm dưới bánh xe mà vong mạng.

Mẹ,con đau lắm con mệt lắm

Cô quay đầu nhìn thì thấy ông ta đang ở xa một đoạn. Ông ta cũng đã bỏ xe mà rượt theo cô.

Cô biết mình đang mất máu,nếu không tìm cách trốn thì sớm muộn cũng bị bắt lại.

Cô gắng sức chạy, ông ta giờ súng bắn về phía cô.

Đoàng đoàng đoàng.

Đúng là bắn hụt cả ba phát.

-nhanh lên, dò vị trí đi- anh ngồi trên xe mà quát tháo

-có rồi, thiết bị dò tìm thấy cô ấy đang ở đường XX.

-đi,đến đó nhanh lên.

Anh nắm chặt nắm đấm. Nghiến răng tay cầm súng nổi cả gân xanh.

Lúc đang trong phòng nói chuyện cùng Alex và tiểu Ly thì có người trong phòng thiết kế đến đưa cho anh một xấp hình, còn nói tiểu Y tự nhiên lao đi rất nhanh.

Anh lúc này sợ hãi nhìn tám mấy tấm hình mới biết chuyện xảy ra. Liền nhớ đến lời Vương Hùng lúc đó.

Thêm người của tiểu Ly cũng đang rối rít mà tìm. Phải biết rằng Lục Phần khó lắm mới có đứa con gái. Ông ta không thể bỏ mặt.

Đoàn xe lao trên đường với tốc độ kinh hồn, xe cảnh sát rượt ở đằng sau mà thối còi.

-kêu người chặn đám cảnh sát giao thông đó lại.

-vâng

.....

Đến nơi họ chỉ thấy một chiếc xe trống không,cửa mở tít quất, thiết bị dẫn đến thì thấy điện thoại cô rơi trên xe.

-có thể họ vào rừng rồi,thuộc hạ thấy có vết máu.

-đi,tất cả chia ra tìm,có thể nổ súng,và nhớ bảo vệ tốt khi tìm thấy người.

Anh phân phó xong dẫn người đi tìm, lần theo vết máu mà chạy theo.

Chờ anh,Băng nhi phải chờ anh.

Cô chạy thì thấy một cái lùm cây liền nhảy vào,xóa đi vết máu gần đó.

Cô ôm lấy cái vết thương trên đùi, máu chảy ra càng ngày càng nhiều, nếu còn mất máu cô sẽ chết chắc.

Cô nín nhịn mà lắng tai nghe, cô nghe tiếng bước chân, hé mắt vạch lá cây nhìn theo thì thấy vài người mặt đồ đen.

Không lẽ ông ta kêu đồng bọn.

Cô lo lắng nhìn đám người đó, mắt cô nhú lại,cô thấy rất mệt sau đó phía trước mắt liền tối thành một mảng rồi ngã nằm xuống

Rắc

-bên kia có tiếng,qua xem-một người lên tiếng.

-đi

Bốn người áo đen đi về phía lùm cây của cô. Họ lấy súng vạch ra thì thấy cô nằm đó.

-nhANH,đưa về

-vâng

Cô được một người ôm lên, liền đó bốn người áo đen đưa cô đi lên một chiếc xe.

"alo"

"ông chủ,tìm thấy tiểu thư rồi"

"chúng tôi đang trên đường đến bệnh viện, tôi thấy tiểu thư yếu lắm"

"vâng"

tút tut

Anh tìm mãi nhưng lại thấy tên Vương Hùng mà không thấy cô.

-ha ha, không ngờ lại gặp Trần tổng a

-Băng nhi đâu?

-tao mới tiễn nó đi gặp mẹ nó rồi,ha ha ha-ông ta cười nham nhở

-nói láo, ở đây không có xác ai cả- anh phẫn nộ vung tay

-ha ha, tao không kết liễu nó ở đây nhưng giờ này cũng mất máu chết đâu đó rồi, theo tao biết thì nó bị bệnh máu khó đông a

-không thể nào, Băng nhi không thể chết,giết ông ta đi- anh phẫn nộ ra lệnh cho đám người đang áp chế ông ta

Đoàng Đoàng Đoàng..

Những phát súng liên tiếp vang lên anh nhìn ông ta ngã xuống đất.

Ông ta trước khi bị bắn còn cười nhạo.

Anh tập hợp mọi người nhưng cũng chỉ một câu không thấy.

Mặt anh trắng bệch,cái rừng này nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ, anh và Alex đã điều động tất cả người, đem cái chỗ này xới tung lên nhưng cũng

không thấy.

Alex vỗ vai anh mà lắc đầu

t/g: Alex đúng là vô lại mà, biết cô an toàn mà còn dẫu.)

Tại một bệnh viện lớn

Cạch

- thưa ngài, tất cả đã xong

-nó sẽ không nhớ lại chứ

-điều này thì không chắc, có thể nhưng trong mấy năm tới sẽ không nhớ. Nhưng vì sao ngài lại làm vậy?

Vị bác sĩ già nhìn người đàn ông nói.

-Nó hận tôi, với lại nó quá yếu mềm,tôi cần một người thừa kế hoàn mỹ.10 năm qua trong trí nhớ của nó chỉ có đau thương. Hôm nay xóa đi cũng tốt.

-chỉ mong ngài đừng hối hận, nếu tiểu thư tỉnh lại thì sẽ hận ngài hơn. 18 năm qua ngài nợ tiểu thư, bây giờ làm vậy nợ càng thêm nợ.

-chuyện tôi tôi tự quyết, ông bảo người chăm sóc tốt cho nó, và nhớ đừng để kẻ lạ mặt nào tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Anh tìm cô, tìm mãi vẫn không thấy tung tích. Anh đem tất cả đồ trong phòng làm việc đập nát hết tất cả.

Xoảng rầm

-giám đốc đáng sợ quá- thư ký run sợ ngoài cửa nói.

-Y Y mất tích ngài ấy không điên mới lạ- thư ký 2 nói

-ừ,thật tội giám đốc

Ngày hôm đó khi không tìm được người Alex và tiểu Ly cũng đi mất, nói là về chịu tội.

Cuộc hẹn của anh và Lục Phần cũng bị hủy. Không có người thì hủy là đúng.

Hai ngày này cô mê mẩn. Trong đầu cô là những tấm gương với những hình ảnh khác nhau.

Có hình cô lúc nhỏ hạnh phúc bên gia đình, rồi hình cô vui đùa bên bạn học lúc nhỏ. Có tấm thì là năm cô 8 tuổi và cái bi kịch đó xảy ra. Rồi tay cô dính máu mẹ cô rời xa. Rồi hình ở cô nhi viện, Gia Khang dẫn cô đến cánh đồng hoa. Rồi cô đi làm ở quán bar hình ảnh cô gặp anh tất cả tất cả làm đầu cô muốn nổ tung. Tay cô.muốn chạm vào nhưng từng tấm từng tấm vỡ toang, cô sợ hãi muốn nắm muốn ôm những tấm gương phản chiếu đó. Những không được, chúng càng vỡ nhanh hơn. Không còn tấm nào cả, trong đêm tối cô gào thét chạy mãi chạy mãi không điem dừng, chỉ có bóng tối.

-bác sĩ

-nhanh, đề tiểu thư lại, thuốc tác dụng rồi, nhanh lên.

Cô co giật chân tay vùng loạn trên giường. Mắt cô vẫn nhắm

Ông bác sĩ tiêm một mũi thuốc an thần cô liền thiếp đi. Giọt nước mắt lăn trên khóe mắt.

Một người quên đi. Liệu có nhớ lại không? Tình yêu của anh không thể tắt. Ngọn lửa ấy vẫn đang tìm cô. Anh lao vào dù đó là một tia hy vọng.

Cô thơ thẩn hai tuần từ lúc tỉnh dậy, Cô thấy mình giống như đã bỏ lỡ cái gì và lòng cô cũng rất đau mà không biết lý do.

Cô chống cây nạng ra khỏi phòng, nơi đây cô không hề thấy quen, căn nhà này rất xa lạ.

- Vân Tuyết, ngủ dậy rồi sao!- người đàn ông mỉm cười hiền hòa nhìn cô. Đó là người đàn ông lúc cô tỉnh dậy đã ôm lấy cô và nói con gái yêu của ba.

Đầu cô lúc đó là một mảnh trắng xóa.

Ông ta nói cô bị tai nạn nên mất trí nhớ. Từ đó cô vẫn cố lục tìm nhưng không thấy cái gì trong đầu cả.

-chào ba buổi sáng- cô mỉm cười đáp lại

-lại ăn sáng đi

Cô chống nạng đến bàn ăn, có người hầu kéo ghế cho cô. Nơi này rất lớn. Người hầu lại nhiều.

-cảm ơn

Bữa ăn này cô thấy thiếu thiếu, đồ ăn trên bàn rất ngon nhưng cô vẫn thấy thiếu. Một cái gì đó mà cô không nói ra được.

-ba, mẹ con vì sao mất?

-mẹ con năm con 9 tuổi đã bị tai nạn xe mà mất, lúc đó con buồn nhốt mình trong phòng hết ba ngày. Ba rất sợ con xảy ra chuyện đó-ông mỉm cười vuốt đầu cô.

- vậy sao! ba, lúc trước con làm cái gì, lúc chưa mất trí đó

-ha ha, con mới 18 thôi, vẫn là sinh viên a.

-thôi, ăn sáng đi, hôm nay con cũng khá hơn rồi, có muốn đến trường không?

-vâng

Cô thay băng gạc trên đùi sau đó thay đồ đến trường

Một chiếc áo somi trắng, một chiếc quần jean trắng. Vì chân bị thương nên mặc quần có hơi vất vả, mà váy thì cô có cảm giác mình chưa mặc bao giờ nên chọn quần vẫn tốt hơn. Cô nhìn mình trong gương, một đầu tóc ngắn mặc như vậy nam không ra nam mà nữ không ra nữ. Nhưng rất tốt. Cô nhìn xuống cái đồng hồ đeo trên người mình mà vui vẻ a. Kiểu này lên học mấy vị trên trường rất vui a.

Cô chống nạng ra khỏi phòng chặn một cô hầu.

-có cà vạt không, cho một cái đi

-tiểu thư,cà vạt thì tôi không có nhưng trong phòng lão gia thì có.

-chị nhìn em bao nhiêu tuổi, ba em bao nhiêu tuổi! cà vạt đó em có thể xài!

-vậy thì không có- cô ngó người hầu áy náy nhìn cô.

-tiểu thư, ngài thay xong rồi sao!

-ừm, quần gia ông có cái cà vạt nào cho thanh niên không?

-cà vạt? ngài cần nó làm gì?

Quần gia thắc mắc nhìn cô.

-ây da, nếu có thì cho mượn cái đi.

-tôi không có, à mà phòng tiểu thư có a.

-vậy sao!,

Cô quay về phòng, thấy bàn mình có cái tủ, cô kéo tủ ra, ây da, có rất nhiều cà vạt và đồng hồ nha.

Cô lấy một cái màu đen đeo lên. Kì quái là cô đeo rất thành thạo.

"Hôm nay đeo màu này đi, đưa đây em thất cho"

Ai, người đàn ông đó là ai. Đầu mình đau quá

-a, đau đầu quá.-cô ôm đầu ngồi xồm xuống

-tiểu thư, ngài lại đau đầu sao!

-đau quá

-thuốc đây, ngài uống đi-quần gia lấy ra một hủ thuốc đưa cho cô một viên.

Cô nuốt vội xuống không cần nước.

Đầu cô sau khi uống thuốc cũng bớt đau.

Cô vào phòng rửa mặt, sau đó mang cặp đi.

Ngồi trên xe có tài xế đưa đi. Một đường đến trường.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Chiếc xe cô đang ngồi dừng ngay trước cổng trường đại học mỹ thuật. Nơi đây chẳng cho cô cái gọi là quen thuộc. Cô mất trí nhớ nhưng cảm giác sẽ vẫn còn.

Cô từ trong xe có thể nhìn thấy những ánh mắt tò mò của những người xung quanh. Đây có thể là cái học viện quý tộc danh giá,nhìn các dòng xe tới lui là có thể đoán ra.

-không biết là ai? Loại xe này tao mới thấy trên tạp chí, dự định ngày một mới tung ra, mà giờ đã thấy sớm như vậy- người A nói

-thôi kệ đi,chỉ mong đừng là mấy cô tiểu thư chảnh chọe chanh chua là được

-ừ

Tài xế bước xuống mở cửa xe một cách cẩn thận

Cô bước xuống xe với ánh mắt của bao người. Hôm nay cô mặc một cái áo sơ mi trắng đi kèm với một chiếc quần jean trắng, trên chân mang một đôi giày cũng màu trắng (t/g thích mặc đồ trắng ấy mà)

Hôm nay cô không đeo mắt kính, mà là đeo kính áp tròng cận. Một gương mặt baby đón ngả biết bao nhiêu người,đa số là nữ nhân.

Cô thấy ánh mắt hoa đào của mấy nữ nhân kia liền cười gian trong lòng mà nháy mắt và đã thành công đón ngả bọn họ. Nhưng mấy cô nàng này cũng làm cô mất hứng ngay lập tức

-trời ơi,tao mà có đứa em có gương mặt như vậy tao sẽ sờ cả ngày

-đúng vậy,cái gương mặt đó mà nựng thì sướng tay biết mấy,ôi!

-tao không ngờ lại có cô gái baby mà soái khí như vậy,chắc ai được sờ vào gương mặt đó rất là sung sướng a!

Đây là mấy cái suy nghĩ gì vậy? Thật là khủng khiếp,mặt cô vậy mà họ nói để dành chà đạp cho sướng,với mấy cái ma trảo đó mà cả ngày tung hoành trên gương mặt cô thì chắc bị hủy dung quá.

Thôi thôi,tốt nhất nên tránh xa mấy cô gái này ra.

Cô bước đôi chân dài trên hành lang thu hút rất nhiều ánh mắt, cô đến ngay lớp học của mình. Tự nhiên bước vào, cũng chẳng thấy có cảm xúc quen. Những người ở đây cô đều lạ. Đại đa số đều là nữ, cũng phải thôi,khoa thiết kế thời trang đều vậy,chỉ có khoa kiến trúc là nam nhiều.

-tiểu Tuyết,cuối cùng cậu cũng khỏe lại

Có một cô gái ôm chầm lấy cô,cô gái này cô không có cảm giác quen thuộc chút nào.

-bạn là ai?

-hic,tiểu Tuyết,cậu đúng là mất trí nhớ thật, mình là Thiên Tư, là bạn học chung với cậu từ cấp ba tới giờ- Thiên Tư nắm tay cô nói

-mà thôi,cậu bị tai nạn mất trí nên mình cũng không trách

Thiên Tư trong lòng run lên, Lục gia đúng là cao tay mà, mình trong tổ vệ sĩ lại bảo mình đi vào lớp thiết kế này từ mấy tháng trước, người trong cái lớp này cũng đều bị mua chuộc, nói chung trong này đều là con cháu của những người từng nợ Lục gia.

Theo như mình biết thì đây là con gái của ngài ấy, không hề nói về chuyện trước kia của cô, chỉ biết rằng cô rất thông minh, vẻ rất đẹp. Và cô nói không được rồi nửa bước và không được nhắc tới cái tên Trần Thừa Phong, tổng giám đốc của Trần thị

-được rồi,lại chỗ ngồi đi. Lão sư sắp tới rồi.

.....

Hai người cùng chung một đất nước, người đau lòng nhìn tấm hình trong điện thoại. Người đang học tập không ngừng.

Một tháng này anh như muốn chết đi. Không có một chút tin tức về cô, anh đã sắp xếp muốn ngỏ lời yêu với cô. Nhưng đòi ai biết chữ ngờ. Lúc trước anh còn ôm hy vọng muốn tới Lục gia đề hỏi,dù sao thì với thế lực của họ tìm một người không khó. Nhưng rồi kết quả tìm thấy là một thi thể đã thối rữa. Lúc ấy anh như kẻ mất hồn,anh không tin đó là cô. Không tin ông trời lại đối đãi với anh như vậy.

-tổng giám đốc, Tần tổng đã tới

-ừ,mời cậu ta vào

-vâng

Gia Khang bước vào phòng, cậu cũng rất đau chứ,ai ngờ cô mới nói cười giờ đã không còn

-mời ngồi

-em ấy đi rồi, anh hãy để em ấy đi thanh thản, nhìn bộ dạng này của anh làm sao em ấy nhắm mắt được

-em ấy mãi sống trong tim tôi, vẫn sống

-hôm nay tôi đến là muốn hợp tác với anh về dự án xây khu nghỉ dưỡng

-việc này tôi sẽ kêu người tới gặp cậu, nếu không có gì bất lợi tôi sẽ xem xét và ký hợp đồng,

-bên tôi sẽ gửi một bản dự án và nam hợp đồng, tôi sẽ chờ câu trả lời bên anh,tạm biệt

-...-

-tiểu Băng,anh vẫn có cảm giác em vẫn còn tồn tại, cái xác đó không phải em đúng không nào, anh nhớ em lắm.

.....

-ba, chúng ta phải về Mỹ sao?

Một tháng này trong tim cô lúc nào cũng nhói lên, cô cứ nghĩ mình bị bệnh tim gì chứ nhưng không phải, giờ lại nói trở về Mỹ, cô cảm thấy rất luyến tiếc nơi này.

-ừ, bên đó mới là nhà chúng ta,lúc trước con muốn qua đây học nhưng rồi lại bị tai nạn, về bên đó cho an toàn.

-nhưng con đang học rất tốt mag, giờ làm sao bỏ dở được ba, không phải ba nói chờ con học xong mới tiếp quản công ty sao? Vậy chứ đem qua ba lại muốn con năm ngày sao phải vào công ty, ba thất hứa

Cô không muốn kinh doanh một chút nào, nhìn người này giả tạo kẻ kia nịnh bợ toàn một lũ miệng bỏ tát bụng thì đây dao găm

-haiz,Tuyết nhi, công ty vẫn là ba đứng đầu, ba bảo con vào công ty là chỉ muốn rèn luyện con cho mai sau, tương lai ba cũng sẽ rời đi. Con phải duy trì sự nghiệp của ba.

-nhưng..

Lục Phàn mới nghe chữ “nhưng” của cô liền lạnh mặt xuống. Ông biết con gái mình chỉ yêu thiết kế, nhưng công ty này cuối cùng là của cô, cô phải tự tay gầy dựng nó sau này khi ông ra đi.

-nếu muốn con tiếp quản thì con có điều kiện.

-được

-khi vào công ty con muốn làm từ dưới lên, bất kể con làm gì ba cũng không được nhún tay vào, còn có con muốn tiếp tục về.

-được,ba đồng ý, thời hạn một năm, nếu một năm con vẫn giậm chân tại chỗ thì đừng trách ba ra chiều quản chế

-hợp tác vui vẻ- cô cười đưa tay ra, một tháng qua cô thấy ấm áp lạ thường, mặc dù ông nghiêm khắc nhưng vẫn rất chiều cô.

-hợp tác vui vẻ,con nhớ đó

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Mỹ! một đất nước xa lạ, một nơi mà cô thấy lạnh lẽo! không phải lạnh về thời tiết mà lạnh ở trong tâm. Một đất nước phồn hoa với sự hiện đại bậc nhất nhưng cô không cảm thấy nó thân thiện. Lòng cô luông thấy trống vắng. Khi còn ở nước mình dù cô mất trí đi chăng nữa nhưng lòng cô vẫn còn một chút gọi là ấm áp và có người đang đợi cô. Nửa năm sống bên đây là những ngày tháng mà cô thấy chán nản và mệt mỏi.

Trong đầu cô luôn luôn xuất hiện hình ảnh mơ hồ về một người đàn ông. Cô chỉ thấy thân hình vó dáng nhưng lại không thấy được gương mặt. Anh ta luôn đang tay trong sương mù và gọi Băng nhi! Băng nhi. Khi cô muốn hỏi nhiều lần vì sao lại gọi cô như thế thì đều tỉnh mộng.

-Tuyệt nhỉ! Tuyệt nhỉ!-một giọng nam vang lên bên tai cô

-a, hả?

Cô giật mình nhìn về phía chàng trai đang ngạc nhiên nhìn mình

-em sao vậy?

-à, không sao! em chỉ đang suy nghĩ linh tinh thôi. Đừng để ý.

Cô cười cười nói, chàng trai ngồi đối diện cô tên Thần Mặc. Đây là người bạn đầu tiên khi cô đến Mỹ. Một anh chàng điển trai nhưng lại là một chàng "Gay".

-haiz, anh thấy em cứ như vậy hoài, chỉ bằng về nước tìm xem người đàn ông đó là ai.- Thần Mặc không muốn nhìn cô cứ càng ngày càng ít cười. Anh là bạn cô, mặc dù chỉ mới quen biết nửa năm nhưng anh rất muốn nhìn thấy cô cười thật lòng một lần. Một người con gái có vẻ đẹp baby như thế, có thể làm cả nam lẫn nữ yêu thì khi cười lên chắc có cả khối người đổ.

-Ba em không cho em đi.-Cô buồn bã nói

Suýt chút nữa quên. Lục gia là một người thương con nhưng cũng quá khắc khe. Nghĩ sao, con gái của một gia tộc lớn vậy mà trong tay khi đi học và ra ngoài lại chỉ có mấy trăm đô. Chả đủ mua cái vé máy bay.

-Anh cho em mượn tiền về nước.- Thần Mặc nghiêm nghị quyết định.

-Suýt! Cô giờ tay lên làm dấu im lặng.

-Mặc, anh muốn chết lắm sao! Anh không nhớ vụ lần trước sao! Chưa tồn à?-

Lần đó là ngày mà cô cảm thấy chán nản nhất. Cô phải học về kinh doanh cả chính trị. Lần đó cô nhờ Thần Mặc đưa cô ra khỏi nhà. Cô đóng cửa phòng lại và xả nước trong nhà tắm, dùng cả thiết bị phát ra tiếng của mình. Sau đó liền đến một quán nhỏ. Cô và Thần Mặc nhậu say không thấy đường về. Liền có kẻ bần bên gây sự. Bao nhiêu uất ức bực tức khó chịu cô liền lao vào đánh. Bản thân hai người liền yếu thế bị đánh đến muốn bất tỉnh. Cuối cùng cả bọn vào đồn công an. Và hôm đó cũng là ngày cô chứng kiến ba mình tàn nhẫn tới đâu.

Thần Mặc bị đánh đến gần chết, hôm đó cô cũng đã quỳ xuống mà van xin. Nhưng anh vẫn bị mù một bên mắt.

-Mặc, là em có lỗi với anh. Một người như anh đáng ra không nên bị mù một bên mắt.

-lại là chuyện này, cũng lâu rồi, cho qua đi. Anh sẽ giúp em về nước. Nếu tình trạng này còn kéo dài anh nghĩ anh sẽ phải vào viện tâm thần thăm em quá.

Thần Mặc cười nhìn cô.

-Được rồi,vệ sĩ của em tới rồi kia.

Thần Mặc hướng phía cửa nhìn cô gái đang đi vào. Một thân tây trang đen gương mặt đầy lạnh lùng. Đây cũng là người đã lấy đi một bên mắt của anh.

-tiểu thư! Đã đến giờ về.

-Mặc! bye

-bye em

.....

-Vy! có phải lúc nãy chị đã nghe thấy!-Là một câu khẳng định,cô biết trên người mình có thiết bị nghe lén.Chỉ là cô tìm mãi không ra. Và lí do vì sao.

-có

-có thể đừng để ba em biết được không?

-xin lỗi! không thể

-Tại sao! tôi là con người tôi có quyền tự do riêng và quyền công dân của chính mình. Mấy người xem tôi là cái gì đây hả!

Cô ngồi trong xe lạnh lùng nhìn người vệ sĩ kẻ bên nhưng cô ta cũng chả thèm liếc cô một cái.

.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

-Ba? Không phải mai ba mới đi công tác về sao!- Cô vừa bước vào nhà liền thấy Lục Phàn ngồi trên sofa mỉm cười nhìn cô.

-haiz,đi công tác hơn nửa tháng ba rất nhớ con gái cưng của ba. Nên mới hoàn thành công việc sớm để về đây với con.-Từ ái biết bao, thương con biết bao nhưng chuyện lúc trước cô không thể nào quên được.Nếu không có mệnh lệnh đó thì Thần Mặc đã không vì cô mà mất một bên mắt.Anh ấy có đôi mắt đẹp biết bao nhưng giờ thì một bên đã mất.

-Để ba ôm con một cái nào!

Cái ôm vẫn ấm,tình cha con vẫn còn đó.Cái ôm vẫn như hôm nào khi cô như đứa trẻ tỉnh dậy trên giường bệnh. Nhìn vạn vật xung quanh đều xa lạ,cả người ba này cũng vậy. Cô luôn nhớ đến một cái ôm một vòng tay quen thuộc nhưng hình bóng của người đó luôn mơ hồ.

-Ba! ngộp thở quá.

Cô bị siết chặt trong cái ôm của Lục Phàn.

-Ba sao vậy?

-ba không sao! ăn cơm thôi!

-vâng

.....

5 ngày sau

-này,xem tin tức chưa?-Học sinh A

-à,tổng giám đốc Trần Thừa Phong tập đoàn Phong Long đang trong tình trạng nguy kịch phải không!-Học sinh B

-chính xác! nghe nói viên đạn đó bắn ngay ngực đã hơn nửa tháng vẫn chưa tỉnh và giờ càng suy yếu đi.

-Băng nhi! Y Y! anh nhớ em lắm! em có nghe thấy không? Anh mệt lắm

Ai! ai đang nói? là ai?

Cô đang nằm trên bàn ngủ lại nghe tiếng có người nói vắng vắng bên tai. Một đôi tay đang chìa ra về phía cô.

-Vương Y Băng! anh tìm em mãi! anh cũng chờ đợi đến điên dại!

-Đừng nói nữa! Đừng nói nữa! A A A A A

-Tiểu thư! tỉnh tỉnh

Nữ vệ sĩ nắm hai vai cô lắc mạnh miệng thì kêu cô tỉnh khỏi giấc mộng

-Vy? đầu tôi đau quá! đau lắm

Hai tay cô ôm lấy đầu mình. Dưới đất là quyển tạp chí do mấy người bạn hốt hoảng vì cô mà làm rơi.

Người đàn ông điển trai trong hình sao lại quen thuộc đến vậy?

-Này Y Y, nhóc lại quên đeo mắt kính! người gì mà hậu đậu!

Ê, sao nhóc lại để bọn họ nựng mặt như vậy? Lại đây cho tôi sờ thử có gì không mà bọn họ lại thích thú đến vậy!

Show diễn thời trang thiếu người tôi và nhóc cùng diễn đi! Nhìn nhóc như vậy làm con gái chắc dễ thương lắm à!

Từng mảnh ghép từng mảnh vỡ lần lần được ghép lại với nhau. Như những thước phim được tua chậm lại. Từng lời nói từng cảnh đều hiện về trong đầu cô. Và điều đặc biệt tất cả đều hiện mặt người đàn ông đó.

Sếp à,anh đừng có kiêu căng như vậy chứ! Phong, ngày mai cùng đi ngắm hoàng hôn đi!

-Hôn mê? nguy kịch?

-Không! không thể nào? Phong! Trần Thừa Phong!

Nhớ rồi! mình nhớ ra hết rồi!

Hai hàng nước mắt chảy trên gương mặt cô. Vy cũng bàng hoàng vì bị cô đẩy ngã dưới đất. Nhiều đó đủ biết cô đẩy lực mạnh như thế nào.

-Tiểu thư!

Vy sững sờ nhìn cô chạy vụt đi, mấy vệ sĩ bên ngoài đều không ai dám cản lại vì tốc độ của cô và sợ làm cô bị thương.

-chặn lại! chặn cô ấy lại! nhanh lên! -Vy hét lên với đám người bên ngoài

Kéttttt

Một chiếc siêu xe dừng ngay trước cô

-lên xe

-Mặc Thần?

-Nhanh lên nào!

.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Chiếc xe của hai người lao đi như xé gió.Lạng lách khắp nơi. Phía sau cũng là cả hàng xe dài đang truy đuổi.

-Mặc Thần. Sao anh lại xuất hiện ở đó?- Cô nhìn Mặc Thần hỏi

-Anh từng hứa tìm về nơi mà em đã đánh mất trước kia. Anh đã tìm và hôm nay đã tìm ra. Nhưng không ngờ hôm nay em lại có thể tự nhớ lại. Cùng trở về tìm lại người mà em yêu thương!-Lời nói của Mặc Thần làm cho lòng cô như có một dòng nước ấm tràn qua. Người này như một người anh của cô.

-cùng trở về!

Nơi phi trường với tiếng cánh quạt phi cơ vang vọng. Nhưng trước mắt cô là người ba thân yêu của cô. Ông nhìn cô.

Dòng lệ nóng doanh tròng, chân cô tiến từng bước tới. Hai gôi khuy xuống. Cô chưa từng cầu xin ai nhưng hôm nay cô phải cầu xin. Nếu không thì cô sẽ hối hận mãi mãi.

-Ba! trước giờ con chưa đòi hỏi gì cao. Chưa làm gì để ba phải hổ thẹn hay thất vọng. Nhưng ba thì thế nào? Người đem con xa vòng tay của Phong! đem tình yêu của con gái ba giấu lên! Ba! con cũng cần yêu thương cũng biết tình nam nữ. Ngày hôm tỉnh lại tâm trí con chỉ là tờ giấy trắng. Lúc đó con rối loạn hoảng sợ bao nhiêu ba biết không? con thấy dường như chính mình đã đánh mất một thứ gì đó rất quan trọng. Là người con trai mà con yêu thương nhất! Ngày ngày tâm trí con lun có một người gọi. Một cái tên vừa xa lạ vừa quen thuộc. "Y Y, Băng nhi." Những từ chữ đó như đem tâm con đâm rí máu! Ngày con tỉnh lại một cái ôm ấm áp của ba. Dù xa lạ nhưng đó là huyết thống con vẫn thấy ấm áp. Lúc con ở trường mệt mỏi, về nhà là được ba ôm lấy dù con đã 19 tuổi. Nhưng.. người quá ích kỷ! lúc bé con không nói nhưng vì có gì lại làm vậy với con!? Chỉ cần người tìm con và nói" ba xin lỗi đã đến muộn" Nhưng không, ba lại ích kỷ đem con biến thành kẻ ngốc. Vì sao ai làm cha cũng ích kỷ như vậy! Vương Hùng rồi cả ba. Một lạy này con xin trả cho người công ơn sinh thành. Lạy thứ hai là cho những tháng ngày ấm áp... lạy thứ ba con xin người hãy để con đi. Con gái bất hiếu.

Từng câu từng chữ cô đều nén nước mắt nói ra. Từng cái lạy đều là tất cả lòng cô.

-Tuyệt nhi. Ba xin lỗi! con đi đi! có lẽ ba không thể ích kỷ bỏ đi đôi cánh của con có lẽ ba không nên đem con giam vào lồng son hoa lệ. Đi đi, đi tìm hạnh phúc của con.

Lục Phàn quay mặt đi nói với cô.

-tạm biệt ba

Phi cơ từ từ cất cánh. Một chiếc xe đen từ xa tiến đến.

Trần Thừa Long bước ra khỏi xe vỗ vỗ bả vai của Lục Phàn.

-Hừ, năm xưa con trai ông "giỏi lắm" giờ đến thẳng cháu đức tôn.

-chuyện năm xưa nên bỏ qua. Tụi trẻ có hạnh phúc của tụi nó. Đừng cầm gậy mà đánh uyên ương chứ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

Gia Khang đứng ở cửa phòng bệnh nhìn cô. Ánh mắt đầy u sầu, cô nhìn vào phòng bệnh thì thấy có rất nhiều bác sĩ bên trong. Chiếc khăn trắng như muốn phủ lên người nằm trên giường trong phòng bệnh kia. Trái tim cô như bị ngàn tiền xuyên qua. Như có một bàn tay bóp lấy làm cô không thở được.

-Tiểu Y, trễ rồi.-Tần Gia Khang nén nước mắt không muốn nhìn bộ dạng của cô lúc này.

-Không thể nào! Anh ấy vẫn gọi em mà! anh nói anh chờ em! muốn gặp em!-Cô xô Gia Khang ra lao vào xô cả đám người đang tháo từng sợi dây trên người anh ra.

-Phong! em về rồi! anh nói anh đợi em mà! anh đợi mà bây giờ lại như vậy sao! mở mắt ra nhìn em đi! oa oa. Chỉ cần anh mở mắt ra muốn em làm gì cũng được!

Cô ôm lấy anh khóc như một đứa trẻ, tay nắm liên tục lên ngực anh.

-Ây ya, em tính sát phu sao!-Một giọng nam khàn khàn vang lên.

Gia Khang nhìn anh bị đánh mà cảm thấy ớn lạnh, có nhìn mới thấy lực nắm của cô lúc này là dùng hết sức từ lúc uống sữa tới giờ. Mà tên kia bị đánh cũng đáng! ai đòi bày trò này.

-Anh..chưa chết-Cô mở to mắt nhìn anh. Người đang mỉm cười nhìn cô.

-Lấy anh đi. Dừng cuộc đời để trả nợ những tháng ngày em bỏ anh cô đơn!

-Ồ. Anh nên đi chết đi cho đẹp trời! -Cô nói xong ôm lấy anh vùi mặt vào ngực của anh.

Gia Khang mỉm cười chúc phúc nhìn hai người. Có lẽ nên buông tay.

Cậu từ từ quay lưng đi nhưng chưa gì ngực đã đau nhói. Rồi sau đó một vật thể nằm trên người mình còn mình thì nằm dưới đất.

-mềm mềm. Ừm. Có co giãn.cai gì vậy ta?

Nhỏ tròn mắt nhìn ngực mình bị tên này nắn bóp vô lại như vậy. Nhỏ đứng bật dậy liền cho cậu một cước không thương tiếc. Trước khi đi còn quăng một câu "đồ vô liêm sỉ! bại hoại! đồ chết dẫm"

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44

Người ta nói, kiếp trước phải nợ nhau nên kiếp này mới phải trả cho nhau. Có người nợ một tình yêu nên kiếp này phải làm lại cho hoàn chỉnh.

Cũng đã hơn một tháng trôi qua. Có vui có hạnh phúc còn có thêm một kẻ làm lãng tử si tình hằng ngày ôm hoa đi cưa gái như Tần Gia Huy kia.

Lục Phần cũng chỉ có thể nhìn con gái độc nhất của mình bỏ rơi mình mà đi theo tên chết dẫm Trần Thừa Phong kia.

-Băng nhi, con nỡ bỏ cha cô đơn sao?

Lục Phần ôm con gái nhưng mắt thì lại liếc Trần Thừa Phong. Tên kia, đội đó.

-Cha, con sẽ chăm sóc cho cô ấy. Hai ngày nữa tụi con sẽ đi hưởng tuần trăng mật.

Nhắc tới là nhớ đến cô đã kết hôn. Một hôn lễ có một không hai.

Hôm đó ngay ngày 7/7, ngày thất tịch. Cô mặc chiếc váy cưới do cô thiết kế. Cùng anh dắt tay nhau thề nguyện trước chùa. Ừ, phải nói đến cái lời thề kia.

Lục Y Băng,con có muốn trao nửa cuộc đời mình cho chàng trai đứng bên con. Cậu ấy đẹp trai không ai sánh bằng, tiền tài dư dả, có thể lên phòng khách xuống nhà bếp. Còn có thể trao cho con thể xác và tâm mình. Con có đồng ý không?

Cô nghe xong mà choáng váng. Cái quái quỷ gì vậy chứ.

Chuyện là như thế. Còn có không phải rước dâu bằng xe hơi cao cấp mà là xe máy cột lon kéo lê trên đường. Trước đầu xe lại dán chữ cưới thê tử.

Quá hoành tráng rồi. Ngày hôm sau buổi lễ đó đã đứng trang nhất của tạp chí. Boss nhà cô cũng chơi quá lớn.

Đến giờ cũng có mấy thanh niên cưới vợ cũng dùng như vậy. Phong trào này cũng gôm thật.

-Này, ông chồng, sao anh lại rước dâu như thế chứ?

-nhóc con,anh là Boss nên phải khác người khác, với lại tài sản của anh đều đưa hết cho em,làm gì còn tiền mà mướn dàn rước dâu.

Bớt đùa đi Boss.

-Nè, sao đang tạo "sản phẩm" mà em còn hơi sức để hỏi anh,có phải anh đã không gắng sức không!

-Anh...đi..chết đi.

-Anh chết rồi thì em làm quả phụ sớm. Thôi nào, chuyên tâm làm việc nào.

(Tác giả rất trong sáng)

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Ngoại truyện 1

Người ta từng nói có duyên,có phận sẽ bên nhau bạc đầu. Hoặc oan gia cũng có thể hóa giải à nha.

Diễn hình là cậu và nhỏ. Gặp nhau là cãi nhau sang sáng vậy mà giờ lại như thằng khờ cầm hoa làm lãng tử si tình. Đòi đúng là không như mơ.

-Y Y, Như ở đâu?nói cho anh biết.

Cậu đá cửa phòng thiết kế chạy một mạch tới bàn cô mà truy hỏi.

Hơ hơ, tên si tình lại tới cửa.

-Anh trai, Như là bạn em nhưng em cũng không biết cô ấy đâu cả. Đang yên đang lành lại chạy tới chỗ em. Chả lẽ anh lại chọc giận cô ấy.

-Làm gì có, anh cung như cung trùng,hứng như hứng hoa. Cung phụng như thái hậu thì làm gì mà có chuyện giận dỗi.

Cô liếc liếc nhìn cậu.

-Ồ, vậy mà hôm có cả tá ảnh chụp anh và Phong đang ở quán bar ký kết hợp đồng cùng mấy em chân dài cười cười nói nói. Sờ mó lung tung.

Chuyện đó cô còn chưa xong với Phong mà tên này còn vác mặt tới bảo cung chịu.

-Cái đó là hiểu lầm.

-Hừ, anh và Phong tự mà kiểm điểm lại. Khi nào hối lỗi Như sẽ về. Còn không em và cô ấy dất tat nhah hưởng hạnh phúc về gia cùng với bánh bao đậu của tui em. Nghe nói bên nước ngoài có đăng ký kết hôn đồng tính.

Cô nhẹ nhàng nói nhưng lời lại như sét đánh.

Rầm

-Nhóc con. Em dám dám cười với người khác anh, anh giết cả nhà nó.

Phong phần nộ chạy đến ôm cứng lấy cô. Hừ, ai dám cười anh liền cho vào mồ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Và Cô Nhóc Đẹp Trai* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.